

ราชกิจจานุเบกษา

ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ดนเนตต์ มาติกมาประชุม ๑๗๐ ท่าน

ของสภามีประชุมแล้ว ราชกิจจานุเบกษาประชุม ตามระเบียบ ประชุม

หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งต่อที่ประชุม ดังต่อไปนี้

หมายเลข ๕ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่

และ ๘/๒๕๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

นายชัยวิทย์ อเนกพิชัย (ลำพูน): ในกรณีที่ของรายงาน

การประชุมทั้งหมดทั้งของรายงานการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ ปรากฏ

ในรายงาน ดังกล่าวนั้น มีข้อผิดพลาดตรงที่ตอนหนึ่ง ปรากฏว่ามี

มติแห่งสภาผู้แทนราษฎรว่า ขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

โดยมติของสภาผู้แทนราษฎรว่า ขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

ของสภาผู้แทนราษฎรว่า ขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

จึงขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรว่า ขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

โดยมติของสภาผู้แทนราษฎรว่า ขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

ของสภาผู้แทนราษฎรว่า ขอยุติการอภิปรายต่อที่ประชุม

คำสั่งของสภาฯ ท่านจะทรงมาถ้อยเห็นหรือพิจารณาเป็นประการใดประการ
หนึ่งจะรู้สึกเป็นพระคุณมาก หวังว่าท่านผู้มเกลอที่ซึ่งขัญ ในฐานะซึ่งเป็น
เพื่อนฝูงกันคงจะพิจารณาเรื่องนด้วยดี

นายชาญยุทธ ไชยกำมิง (กาฬสินธุ์) : ปรากฏว่าในราย
งานการประชุมนั้น พอเราทำได้อ่านกันแล้วทุกคน ก็ชมที่ท่านผู้เสนอได้
เด่นในเรื่องนี้ ชนมานัน ธรรมดาเห็นงานแม่จะไม่เป็นญาติ ในที่นี้ก็ตาม แต่
ก็ขอผู้เสนอเคยย่นหนังสือขอเดชาการส่งมาแล้ว หวังจะกล่าวโทษ
ซึ่งกล่าวไปนั้นว่าได้กระทำให้เสียความของเราเล็กน้อย แต่ ในทางปฏิบัติ
เพื่อความประนีประนอม จึงได้มาถ้อยที่ทรงขอในรายงานการประชุ
มแต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผลที่พลอยเสียพดขยได้มันได้เป็นมาแต่ได้ เป็นแต่
เกิดมี ๑๐ วัน ซึ่งเป็นที่กระหระเหือนใจขอเพื่อนฝูงและที่จดมาซึ่ง
เป็นฝ่ายเดียวกับคุณอารีย์ ดังนั้นเดชาฤดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพูดและ
การอภิปรายในสภานานเรื่อขอทุกคนมีสติที่จะอภิปรายได้ และหวังที่
ประธานไทย ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียง ๆ ทั้งคุณอารีย์ได้ยกข้อ
สมทบจากคุณจะมอย่างอื่น โปรดฟัง

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ถิ่นอันกระผมขอ
ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกซึ่งหองโยในเรื่องการที่มได้ขแรงต่อสู้เพื่อทราบ
คือคุณชาญยุทธ ขอขอบคุณผู้เสนอ เทาที่เพื่อนสมาชิกผู้มเกลอที่แห่ง
จังหวัดลพบุรี คือคุณเชยอฉันได้เสนอขอให้กรรมได้ลชนารีย์แก้ไขคำ
พูดที่ใดกล่าวได้เมื่อคราวประชุมครั้งก่อน ในนคัยในเรื่อง พระราชบัญญัติ
พรรคการเมือง ข่าพเจ้าขอขอบคุณให้เกียรติข่างาน แต่อย่างไร
ก็ตาม ไกรชนเวณนต่อที่ประชุมได้ยกข้อว่าเทาที่สมทบมาคือเชยอฉัน ขบ

๑. ประทานโทษก็ไม่ได้อีกตามจะกล่าวโทษจนแรงหรือ... ๒. เพียงรยาก็จะให้
 ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะเรียบร้อยแต่จะ
ขอยุ้ยทเห็นจะไม่มีอะไร ก็เป็นการประนีประนอม

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนตั้งข้อสงสัย
ต่อที่ประชุมสภา การอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรนั้น ข้าพเจ้าทราบดี
เห็นผลคล้ายๆ กันคือว่าเห็นอภิสิทธิ์ของสมาชิกที่จะอภิปรายใน
สภาให้มีน้ำหนักขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน สมคิดอย่าให้เรื่องม
มากไปเสียท่าน เจ้าของเขายินดีสอนไม่แต่ ขอให้เป็นเรื่องสั้นไปเสีย
ท่าน ขอให้มีเป็นเรื่องมากมายไปเสีย โดยตามข้อบังคับที่บท
คำพูดอะไรต่าง ๆ นานาของวโรดมศักดิ์กักต้อน ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่
เห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าออกจากที่ประชุมไปเสียตามที่คุณเขารัดเข็มขัด
ที่ประชุมอนุมัติให้แก้ข้อหาได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นคือให้พิจารณาราย
งานการประชุมครั้งที่ ๘ และที่ ๙ เรื่องการรับรอง

นายทิม ภวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือในรายงานการประชุม
ครั้งที่ ๘ และที่ ๙ นั้น ผมได้ขอแก้ข้อหาที่เรื่องว่ามีมติไม่ถูกต้องของ
หลายแห่งด้วยกัน อย่างที่ผมได้ขอเดลา ๆ ไปแล้ว สำหรับการประชุม
ครั้งที่ ๘ นั้น มีการแก้ข้อหาเฉพาะของผมเอง ส่วนครั้งที่ ๙ นั้น
แก้ข้อหาของกันคนอื่นบ้างท่านเองได้ชี้แจงแก้ข้อหา ผมไม่มีสิทธิ์
จะแก้ ข้อหาจริงด้วยคำกล่าวหาอาจได้พูดไปให้ผมก็ไม่มีสิทธิ์จะแก้ จริง
แต่ว่าข้อหาที่พูดไปอย่างหนึ่งแล้วเรียนไปอย่างหนึ่ง ซึ่งผมได้ตรวจดู
แล้วเห็นว่าไม่ตรงกับคำพูดของผม ผมก็ควรจะมั่งรังหรือจะแก้ตามหลัก
ของกติกานี้ว่า ถ้าสมาชิกผู้ใดต้องการจะแก้ข้อหาให้ใครผู้หนึ่ง

ที่ประชุม ท่านเจ้าอาวาสวัดกษัตริย์ดำรงค์เป็นด้วยคำของตน แต่
 มีกรรมการของคณะนั้นไม่มีความ "ของตน" ตามข้อบังคับเดิม
 ได้ถอนชื่อของคณะนั้นออกไป คำว่า "ของตน" จริง แต่เขาเรียกชื่อ
 ที่เขียนมาว่าคำว่า "ของตน" ออก ผมก็ต้องแปลเจตนาจริงใจของ
 สักขีนิวาจาแห่งของใครก็ได้ จึงได้ขอร้องกรรมการนั้น แต่โดยเพราะ
 ภัยของผมได้เกิดของคณะนั้นด้วยเพราะผมตรวจดูรายการประชุมแล้ว
 เห็นผลเสียหายจริง ๆ จึง ขอยก คณะของตอชยคร. ถอดหากไม่
 ใดก็ไม่เป็นไร ผมก็ไม่ตั้งใจ จะเอาใจอย่างไรก็ได้ แต่ขอผมผล
 ประจักษ์ต่อคน มีคนเห็น โท. ผลการเขียนคำหนังสือต้นฉบับนั้น ผม
 ขอคุณให้ผมตรวจ กรรมการมีหลายท่านด้วยกัน มีหลายท่านเขียน
 ขอยก แต่ท่านไม่เห็นความจริง ไม่แก้เหตุผลแล้ว ผมไปเห็นแล้ว
 ถึงขนาดนั้นเขาเขียนคำว่า "ผิด" เป็น "ไปด" อีกอย่างเห็นตามเขียน
 "ผิด" เป็น "แต่" ที่ไรอย่างนี้ เขียนคำว่า "จะ" เขียน "จ"
 ไปอย่างนี้ ผมไปเห็นแต่ผมมาตั้งก่อนนี้ เพราะผมเห็นรับใช้คำงาน
 ของประชุมครั้ง ๒ นั้น ท่านเจ้าอาวาส ให้ผมผลด้วยคำที่คนนั้นพูด
 ได้ใจไปแก้เรื่องอย่างไรก็ได้ แต่ ผมขอเรียนในทำประชุม
 การพิจารณาสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการของท่านอนันต์ ๒ แห่ง
 นี้ ในเรื่องการตั้งมาหรือจะยกแก้ด้วยคำในรายงานการประชุม จะ
 ไม่ได้ก็ตาม ขอสงวนสิทธิ์ ประชุมและการไปทหาข้อ ได้ อรรถทำยได้
 ผมได้ว่า "เมื่อตั้งมาหรือจะยกแก้ด้วยคำ" จะต้องได้รับก่อนมี
 การประชุม" ในการทาคงหนังสือเขียนไว้เช่นนี้ ท่านสมาชิกกับตอช
 เลือดของคณะเดิมนี้ ดูเหมือนจะมีความ "ของตน" อยู่ด้วย นั่นก็

ยอมเป็นทรมานในทางเจตนาว่าตนจะยอมจำนนต่อพระมหากษัตริย์หรือเพียงแต่จะบอก
 ของตัวเท่านั้น จะไปแก้ตัวของผู้อื่นหาได้ไม่ เช่นสมมติว่า ท่านเจ้ามาชิก
 ผู้หนึ่งเป็นฝ่ายค้าน ออกมา ข้างเจ้าหรือคน ใช้กำลังข่มขู่มาชักชวน
 ท่านหนึ่งไปขอแก้ตัว ข้างเจ้าหรือตั้งหน้าขึ้น เช่นบอกต่อว่าเป็นกษัตริย์หาญ
 ท่านเจ้ามาชิกผู้หนึ่งก็ เพราะฉะนั้นข้อบังคับจึงไม่เขมรให้แก้แก้ได้เฉพาะ
 คำของตนเท่านั้นเป็นประเด็นสำคัญ

ที่หม่อมเจ้าสิทธิเทพธิดาเจ้าหลานเจ้ามาชิกขอแก้ตัวนี้ ก็ทรงพิจารณาทำให้
 ตามที่ทรงผลได้คราวเรียนขึ้นแจ้งแล้ว แต่ว่าในคราวแก้ตัวครั้งสำคัญ
 ประการใดที่พระมหากษัตริย์จะให้พียงขอแก้โดยที่กล่าวคือขอแก้ที่ทรงผลได้
 พิจารณาแล้วเห็นว่าเท่าที่หลานเจ้ามาชิก ได้แก้มาแล้วแต่เป็นข้อที่แก้ได้
 น้อย หยาบหยาบ ขาดละมั่งว่จะขมบ้าง ก็ถ้าจะเทียบกันแต่ที่แก้ได้เพียง
 กัดจะไม่คุ้มกันนัก ขอยังไว้คำถาม โดยที่หนังสือของหลานเจ้ามาชิกแต่ที่ทรง
 แก้ได้ และเมื่อถึงจุดเจตนาแล้ว ก็ทรงนึกเข้าใจว่าหลานเจ้ามาชิกเจตนา
 คิดขอแก้ที่ขอแก้จะให้เป็นการแก้ที่ถึง เพราะฉะนั้นทรงนึก ได้ทรงขอ
 อนุมัติว่า ... ด้วยสัญญาแก้ตัวการพมพวราชตระกูลพรของหลานเจ้ามาชิก
 ธรรมดาสั่งมาญ ... แต่จะทรงพมพมทั้งต่อเดิมได้เช่นหนึ่งซึ่งก็ถึง ... ในข้างใน
 ไม่ผิดด้วย ... ขอจะผลที่แก้ได้ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา เพราะฉะนั้นถ้าหาก
 จำไม่จริงของแต่ที่ทรงผลที่ขอแก้ไปก็ให้สำเร็จโดยให้เรียบร้อย หลวงกิจท่าน
 เจ้ามาชิกก็คิดใจก็คงจะหาย ...

นายทมิฬ กวีพัฒน์ (เบญจมาศกาน) : สำหรับ ถ้อยคำที่ทรง
 คบขนิพนธ์ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ... ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ... ไม่
 คิดใจ ... แต่ขอสำหรับถ้อยคำของสมเด็จพระที่นั่ง ... ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ใ้รับอนุมัติให้แก้ที่ประชุม เพราะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ของสมณพ ... ทรงพระ

อย่างนครนิวยอร์ก ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรท่านอาร์เธอร์ ไคเลอร์
 คือเป็นนักคิดของท่าน ถ้าท่านจะแจ้งเพียงว่าบัณฑิตมาชิกมา
 ประชุมแต่ชนชั้นเพียงสอง โดยท่านไม่จำเป็นต้องบอกจำนวนเลย แต่ที่
 ใจคิดเกินไป เพื่อให้เห็นข้อเท็จจริงโดยละเอียดรอบคอบ ท่านจึงขอ
 ขอร้องมาที่ท่านแสดงรายการของคดีแล้ว เพื่อจะได้เป็นหลักฐาน
 หนึ่งประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับการใช้สิทธิของท่านสมาชิกในกรณี
 กรณีเหล่านี้หากว่าเราไม่ขอยอดจำนวนสมาชิกเดี่ยวยุติแต่
 กลายเป็นเป็นการนับคะแนนจนคาดเดาได้อัน ในที่ประชุมอาจจะมีเพียง
 ๓๐๐ คน แต่มีขอยอดมาแต่ปรากฏว่าเป็น ๕๕๐-๖๐๐ คน อะไรเช่น
 เพราะฉะนั้นขอยอดจำนวนสมาชิกก็เป็นของสำคัญอยู่ และที่ขอยอด
 ในกรณีแจ้งขอยอดจำนวนสมาชิกในชั้นต้นที่ท่านประธานแจ้งคือที่ประชุม
 สภามุ่งหมายเป็นกรรมาธิการของประธานสภาผู้แทนราษฎรซึ่ง
 ไม่ใช่กรรมาธิการอื่น ๆ เรื่องก็เห็นจะเป็นเท่านี้

นายทิม กูร์พัตต์ (ออสเตรีย) : ถ้าอย่างนั้นเพื่อไม่ให้
 เป็นภาระหนักเกินไปอย่างนั้น กรรมาธิการจะให้ประธานสภาผู้
 ปรึกษาให้แจ้งว่าบัณฑิตมาชิก มาครบของคดี ประชุมแต่เพื่อจำนวนจะได้ ไม่
 หักออกจากความจริงทั้งหมดไปกับพิมพ์ลงไปในเรื่องอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่หัดชก ท่าน มินต์เงไวทาร์
 คือว่ามีจริงเหมือนกัน เช่นแต่อาคร่าซึ่งเป็นของขงยิว ตามที่เดิรา
 แจ้งคือว่าเกี่ยวกับจำนวนการลงมติ คือมาที่แรก มาไม่ทันครึ่ง มาซ้ำ
 หนึ่งหนอยบ้าง พรรคพวกหนึ่งเดียว แต่ จำนวนคนอาจจะมีมากจน เป็นคน
 คอยตมอย่างนั้นหมดจน ๓๓๓ แต่ขอแจ้งเรื่อง ๓๓๐ ก็ได้ พอคง ๓๓๖

เวลาให้จดบันทึกว่าสมาชิกทั้งหมดมี ๑๒๐ คน มีนึ่งไป ๒๒ คน
โดยขาดเซ... เป็นอย่างไรกัน... คน แต่เห็นด้วย ๑๒๐ คน
แต่ไม่ถูกต้องทั้งหมด... ทางนอกเสียเด็กได้ภายใน...
ของคนที่เหมือนกันอาจหาพบที่ไหน... จะได้ไปเช็กกันด้วย
ตาม... เรื่องอย่างนั้นจะไม่สำคัญอะไรหากท่าน... เรื่องนี้ฉันขอ
...

นายทิม ภรพัตน์ (อุปราชธานี) : คือนั้นเรื่องสำคัญ
อันหนึ่งของ... เรื่องตามข้อบังคับ... กรมนี้ขอแก้ข้อนี้... แต่ที่ประชุม
ยังไม่ได้อนุมัติ เพราะฉะนั้นเรื่องสำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออ... คุณเดชะ... คุณ
...

นายทิม ภรพัตน์ (อุปราชธานี) : ... กรมเดชะไปแต่
เดชะเดชะไปแต่... ขอทบทวน... เพราะฉะนั้นกรมขอให้
... กรมนี้ตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ... ไม่ใช่... กรมเดชะไปแต่
... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่
... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่
... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่

นายทิม ภรพัตน์ (อุปราชธานี) : ... กรมเดชะไปแต่
กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่
กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่
กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่
กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่... กรมเดชะไปแต่

อนทระตองทา กรณาไดมานเวองน แดระขอใหตั้งมตมรของราชอง
การประทุม

มีสำเนาฉบับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีใครทักท้วงอะไร ขอร้อง
กตอดำที่ประชุมเห็นสมควรจะได้ยกเรื่องอันจนพิจารณา

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปหน่วยเดียว กระทรวง
กระทรวงตอนต้นคือ ของนายพัน ภิรมย์ นามเรื่อง ผู้คนแต่งตอชก
ผู้แก้ไขได้รับความเดือดร้อน กรมประมงของวัฒนธรรม

นายพัน ภิรมย์ (อุปราชทาน) : ขาพเจ้านั่งตงกระทรวง
กรมวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรม ตั้งตงใน

เมื่อราว พ.ศ. ๒๔๗๓-๒๔๗๔ ทางกรมตงตงเกิดไดงดใหม่
มีการปิดกรวมแฉงตอยรณหน้าอ้ตงเรเกิดจำนวน ๑๒ ฐาน ให้มมตกราก
เขาตงร้านขายอาหารโดยเรียกเก็บเงินตงหน้าร้านตง ๑๐๐ บาท และ
เก็บค่าเช่าร้านตง ๕ บาทตงวัน ได้มมเตาขายอาหารและมกรวมกร
ตงมตงและมคคตงนทรมายไดนตงไดไปอระสขชออาหารตงเรากกรกเป็น
กรมเขนและเบนทเรยปรอยคตตงมค ตงตงมมเมอเตตงเมพายม ๒๔๗๖
น ปรากอฐอ้าทางอตใหม่ไดเรยกเก็บค่าเช่าประคต และมการกตงนเกิด
เพอชบไอรานแฉงตอยรณคดอยประการต่าง ๆ ได้ทราบว่ามีมทงอิทธิพลตง
การเรอตั้งอานท นเพอหารประโยชน์ตงนคน ขอทราบว่าเป็นคความตง
เพียงไรหรีตใหม่

๒. การจัดตั้งร้านแฉงตอยรณ มาแต่เดิมเป็นนการจัดการของทางอค
หรือชองบุคคลผู้ใดคนหนึ่ง

๓. เงินรายได้อื่นที่เก็บได้ ณ คาบเป็นของ ทางวัดวัด... ได้ปรากฏเป็น
ประโยชน์ของวัดหรือไม่ หรือมีผู้ใดแอบอ้าง ตั้งแต่เริ่มจดนามรายได้อื่น
เป็นจำนวนเท่าใด การจัดการรักษาได้ปฏิบัติตามระเบียบหรือไม่

๔. เมื่อ ๓-๔ ธันวาคม ๒๕๖๓... และจากนั้นไปทุกครั้งที่หน้า
งานแสงศรัทธา... เป็นการก่อกวนเกล่งไม่ ให้กรรมการเข้ามาติดต่อเจ้าไปขอ
อาหารในวันใดสักวัน... แต่เมื่อวันที่ ๒๖ ก.ค. ๖๖ ได้มีผู้นำเจ้าหน้าที่
ตำรวจจราจรไปจับกรรมการ... ที่ไปขอขอรอดขอ อาหาร รับประทานอาหารที่
งานแสงศรัทธาไปเป็นจำนวนมาก... เป็นเหตุให้ผู้ค้าขายอาหารขาดทุนไป
ตามๆ กัน จึงขอทราบถึง การกระทำเช่นนี้เป็นกรกระทำโดยคำสั่งของวัด
หรือด้วยความชอบใจของสงฆ์บุคคลใด... เมฆศุภาอาหารได้รับความสะดวกหรือไม่
เช่นนี้ ท่านจะจัดการช่วยเหลือประการใดหรือไม่

พลโท หลวงสวัสดิสารยง... รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

วัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรมขอตอบกระทู้ของท่านดังนี้
มเคยคิดคงต่อไป

๑. งานแสงศรัทธา ๒๒ งานทางวัดได้จัดทำขึ้น โดยตั้งทุนไปงาน
๑๖๖ บาท ผู้ใดต้องการเข้าจะตั้งจัดแยกทุนให้แก่วัดใดได้ลงไป และ
เสียเงินค่าบำรุงวัดวันละ ๑.๕๕ บาท ต่อมาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๔
ได้เพิ่มค่าบำรุงเป็นวันละ ๑.๕๐ บาท และตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕
ได้เพิ่มค่าบำรุงเป็นวันละ ๒ บาท การเก็บเงินค่าบำรุงนแถบแนวรายวัน
ไม่มีผู้ทรงอิทธิพลใด ๆ ต้องการเข้าส่งถวายเป็นเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว

๒. การจัดตั้งแสงศรัทธาทางวัดเป็นสุจริตการ ไม่มีผู้ใดแอบอ้าง

๓. รายได้ ทางวัน เป็นเงิน ๗,๑๙๖.๖๕ บาท คิดฝากเป็นเงิน

ผลประโยชน์ของวัด ไม่มีผู้ใดแอบอ้าง ควรเก็บรักษาไว้ปฏิบัติ
ระเบียบของวัด

๔. การขมเสียอิฐ และกาบปม ไปกองไว้ที่หน้าร้าน แฉงของ
เป็นการตั้งเป็นที่ตั้งให้คนมาสะดอนแต่ผู้ซื้ออิฐ หกกาบปมในการขม เพราะ
อยู่ใกล้ทางออกของถนนใหญ่ ทั้งกองอิฐก็มีได้มีดบังทางเข้าผู้แฉงของ
ได้เปิดทางไว้ ให้เขาออกได้โดยสะดวก ทั้งนี้ ไม่มีการลดต้นแฉง

ประการใด

การที่ตัวตรวจราชการกับกรมการส่วนตบไปลดครกของข้าหลวงตรวจ
แฉงของนั้น เพราะจุดตรวจครกทางราชการ ทางวัดไม่ได้มาจับหรือ
ตั้งให้จับ การที่ผู้ค้าอาหารได้รับความเดือดร้อนเพราะขายอาหารของตน
นั้น ทางวัดยังไม่ได้รับทราบเรื่องจากผู้ค้าแต่ประการใดเลย

นายทิม ภริพัฒน์ (อบตราชธานี) : คนที่ทำงานวัดได้
ตอบไปนั้นยังไม่เต็มแจ้งกับทางวัด เพราะฉะนั้นกรมการส่วนตบ
คือไป

๑๑. ทกระมนตามตบเรตงแต่เกือบมานั้น เป็นจำนวนเงินราว ๒๐
เท่าได้ นทวนยังไม่ได้ตอบ แต่บัดประการหนึ่งทว่ากาบปมไปทก
ปมโดยนั้น ไม่มีการตั้งของประตอไรนั้น เป็นที่เท็จจริง กระสมได้
รับสารของเรือนจากผู้ซึ่งได้รับไปก่อนแล้ว ครั้นนั้น จึงได้มาตั้งกระตอตาม
เพราะฉะนั้นทพอนได้รับรายงานของเจ้าพระไม่ตรงตามความจริงก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นกระสมจึงออกทะเลเวียนซ้ำตามนั้น ท่านได้สั่งขับตบเรือน โดย
เครื่องครกไร ขกถกหรือตีไม้ และตบประการหนึ่งทว่าปมการกตออง
จวกรนั้น ความจริงในทางวัดยังไม่ใช้ถนนที่สำหรับประชาชนหรือ
ของสาธารณะสัญจรไปมา ไม่ปลูกขี้ใหม่ไว้แต่ก็เอาจวกรไปจับว่า

กิดขวางการจราจรเช่นเป็นการกีดขวางตามข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้น
ทางรัฐมนตรีจะได้ขอเปลี่ยนในรถยนต์ ให้แฉกขั้วรถนอกหรือไม่ประกายไต

พลโท หลวงสวัสดิการยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

วัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรมได้ขอเปลี่ยนขั้วรถออกไป เงินรายได้
คงแต่เก็บมาจากขั้วรถ กระทรวงวัฒนธรรมได้ขอเปลี่ยนขั้วรถเป็นจำนวนเงิน
ทั้งสิ้น ๗,๕๕๗.๐๕ บาท หรือร้อยละ ๒ ของสุทธิหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
หักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่เสร็จก่อนกระทรวงการต่างประเทศหาเงิน
จริงของอุยงน กงสุทธิของอุยงนหงษ์หาเงินอยู่ แต่เฉพาะส่งมอบ
กวด คอยต่อไปประเทศจะรับส่งนารายช้อยประมาณไม่เกิน ๒ ล้าน สักวัน
ทางกรมพระยาก็ได้บอกเหมือนจะรับส่งนารายช้อย ๑ ใน ๕ ของความกว้าง
นารายช้อยเท่านั้นเอง แต่การที่ทางกรมการต่างประเทศขอเปลี่ยนในเรื่องการคง
สุทธิหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นการเกินขอบเขต กระทรวงวัฒนธรรมได้
ส่งมอบข้อย่างถาวรและใกล้ชิดกว่า คอยไปประกายไตหรือไมهن กระทรวง
วัฒนธรรมขอตอบว่าขอพระเจ้าคงได้ไปแต่ที่เห็นเหตุ หรือไปค่าค่า "ที่เกิด
เหตุ" ด้วยตนเอง จึงได้ขอท่านไปแต่เดิมละครับ

๓. ทอดถามต่อคือรถของ ทางจราจร จนกระทั่ง ตำรวจจราจร
จับคน แล้วเป็นเรื่องตำรวจจราจรปฏิบัติตามกฎหมาย ๖ เจ้าไม่อาจ
เขมไปถึงได้

นายทิม กวีพัฒน์ (อุปนายกฯ) : ความจริงเรื่องนั้นเมื่อ
กระผมได้ทราบมาว่า ทางกรมจะได้กรุณาให้ร้านแต่งรถยนต์อยู่ด้วยไว้ได้
แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่ตั้งใจจะซักข้อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งตอนนั้นกับ ๒ ของนายดีแรก

มณเรศน์ ตามเรื่องข้อสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ผู้เดิมถนน ตามกระทรวง
มหาดไทย

นายตฤณ มณเรศน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้ง
คณะรัฐมนตรีสภากระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อวันพุธ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๖ เวลาประมาณ ๒๒
นาฬิกา ได้มีรัฐมนตรีคนหนึ่งชนหน้ารถยนต์ชนกับคน ๓ คน ที่ใกล้ปากซอย
หน้าวัดราชราชาวาส เมื่อชนแล้วเห็นที่จะหนีก็หนีหายเหตุเกิดกับคน
ที่ชนหนีไปอย่างไรนั้นขอทราบเรื่องหน้าทราบหรือไม่

๒. นายวินัย ๓ คนผู้กระทำความผิด คือใครบ้าง เท่าที่ทราบ
หนึ่งด้วย ส่วนอีก ๒ คนได้รับบาดเจ็บอย่างไร

๓. เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดชนกลางพระนคร ซึ่งมีประชาชนพลุกพล่าน
เจ้าพนักงานจับกุมคนผิดหรือไม่

๔. ปราบกฏา ประชาชน คนเดินถนน ทอดถนน ไม่สู้จะ ได้รับความ
ปลอดภัยจากภัยอันตรายรถยนต์ชนคน เพราะได้มีเหตุการณ์รถยนต์
ชนคนบังเกิดชนเกือบทุกวัน ท่านมีนโยบายจะจัดการป้องกันแต่ละแก้ไข
เพิ่มเติม ให้เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น ทั้งนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชนคนเดินถนน
กระทรวงไทย

นายพลตำรวจเอก เสงี่ยม ศรีพานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ในกรณีที่เกิดขึ้นนี้เรียนพันตำรวจตรี
๓ คนที่ขับรถติดวัดราชราชาวาส เมื่อวันพุธ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๖ นั้น นักเรียน
ทางด้านคนนั้นชื่อ นายวิจิตร ไชยสถานเดชาภรณ์ นายประทีป พงศ์ โดม
เดฉิม นายภักดี มุกข์ประเสริฐศิริณี เฉพาะนายวิจิตร ได้รับบาดเจ็บ
ลำหัดนี้ตรงแก่กรมขนส่งทางหลวง โรงพยาบาล ส่วนอีก ๒ คนนั้นได้รับ

บุตรเจ้าหญิงเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทกราบทูลว่า ในขณะที่ยังคง
 ในมีโรคติดอยู่จึงไปมาอยู่ตามถนน ในขณะนั้นได้ลับส่วนรถที่ส่งด้วยไปได้
 ทีเดียว แต่ยังไม่เห็นใจ สักวันจึงยังไม่จับกุมดำเนินคดี ได้หวั่นใน
 ทรงทูลทูลกระแจะแก้ไขให้ประชาชนได้มีโอกาสปลดทุกข์ในขณะนั้น ทูลทูล
 ให้จัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจราจรของกรมการจราจร แต่เนื่อง
 จากพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ การจราจร และ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
 ถนนพหลโยธินบางอย่างไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปอย่าง
 สมบูรณ์ใหม่ได้ เช่นอย่างในเรื่องการลัดคิวและกวดขันการจราจรบน
 ถนนพหลโยธินซึ่งในมา ๆ ประเทศกระทำการแก้ไขกฎหมายจราจรใหม่เป็น
 ครั้งในขณะนั้นกระทรวงคมนาคมและกรมการจราจรตั้งเป็นเจ้าของเรื่อง
 ารแก้ไขกฎหมาย ให้ลดและเพิ่มระดับแกตาส่งมอบ

นายตรีเอก มนต์ (อปลราชาน) : กระผมขอความกรุณา
 คุมคงต่อไป คือหลังจากที่กระผมตั้งกรมขึ้นแล้วมีผลทางด้านนอกด้วย
 โดย เมื่อเกิด... ใน ค.ศ. ๑๙... แห่ง... ทาง... ได้เนตร...
 ได้เนตร... การปรากฏตัวของคนไข้ตายที่ โรงพยาบาล...
 รัฐบาลอาจจะไม่เข้าใจการของกันอย่างไร... โดยอาจจะชวย
 คุมคงก่อน... แต่ที่ปรากฏว่ารถชนคนตายนั้น มีเกิด จากความประมาท
 ของคนขับ... ประการหนึ่งคือแก๊บบรอด... ปรากฏปรากฏ...
 ไปแล้วก็น่าเห็น... ก็เคยเป็นเหตุที่จะให้เกิดความประมาทไปของคนเขา
 อย่างรายวัน... เช่นเขาที่กรมการจราจร... ความ... ของ...
 พยายามประชาชนคนเขาอยู่กลางถนน... ของเขาของถนน... แต่รถเดิน
 ทางซ้ายรถของเขาไปชนก้านตั้ง... ของเขาแรง... แต่ตั้งถ้า...
 ปรากฏปรากฏของรายแรงที่จะชวยให้... แต่รถปรากฏ

การได้รอกทงอนันต์ปรากฏอย่างประมาทนั้นได้ให้ราชการชวยกรไ
 มาแต่ได้ปรากฏว่าราชการบางแห่งหาได้คิดเคืองหมายอะไรไ
 อนหนักขยาก็ให้ทางราชการได้เอาใจใส่คิดเอา เป็นผิดของกระ
 ทมของกรมใด ก็ควรจะให้ทำแต่ของหมายไว้ให้ไว้ เพราะบาง
 ชาติไม่ได้แต่อกไม่รู้ว่าของใคร แต่ถ้าทำเครื่องหมาย จำเบอร์ไ
 ด้หรือของหมายใดก็อาจจะเป็นหนทางให้เราได้ไปจับกุมผู้กระทำความ
 มาดังโทษได้ แต่ขอปรึกษาหนทางราชการเรื่อง เทวกรรมใดที่
 ชาติทางหนึ่งลือพมพิศปรากฏว่าควรจัด คิดว่าของบางชอยพยายามไป
 เวดอายุทุกคนให้ชย แต่ได้ปรากฏว่าอนหนึ่งชาติคงหลายชั้น หรือ
 บางทีในวัยก็ควรย ทนอยาก็ควรตามเรื่องตามตามตามตามโดย
 ปรากฏว่าในบริเวณอาณาพทมาเรื่องนั้น ปรากฏว่าของพศาคา
 ปรประทางเหนือ แต่ของทางราชการเท่าไร ท่านอนันต์กรุณาตอบ
 ให้ทราบด้วย

นายพลตำรวจเอก เปา ศรีขานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : จำอนันต์กรมตงออกก่อนเรื่อง ได้วางแบบ
 ดึงจุด ในขณะนั้นกรมตงออกคงหาครุภัณฑ์ และทางถ่ายกรุงเทพ
 ดอนเมือง จนถงของตำรวจตบวง ซดตยง อกรอกัน ซึ่งเวดอันกำลัง
 บาดเจ็บสำหรับสอยทแรงพยานรถ ในการจับกุมในปัจจุบนตามตงเด
 ท์บอกมายังหนวยใดเป็นจำอนันต์เท่าไหน เสงใจที่ไม่ได้รอกทงอนันต์
 ถาน่งมาซึก แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องการปราบปราม ในเรื่องการจับ
 เร็ดนทางกรมตำรวจ กพพยายาม จะใช้ยานพาหนะ ของงชน ประกอบ เจนร
 มอริเคอร์ใช้ ทางราชการก็จัดซื้อมา สำหรับปราบปรามการจับรถเร
 ๑๐๕๕ ได้ตักตงตั้งขึ้นแล้ว

นายตึก มณรัตน์ (อุปราชธานี) : ก็เป็นหน้าที่ตรงกัน
กับประสงฆ์ ของพระมณฑลยากจะซัดเข้าไปเหมือนกัน คือเรื่องจักร
ยนต์พระ ม : คือจักรของรามมากเหมือนนกขี้ แต่ดูก็ไม่เห็นเครื่อง
ของมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ต้องอภิปรายหรือข้อ
จะว่าท่านรัฐมนตรีรับแต่คำจะจักรมอริเตอร์ ใช้ถดถอยนี้แล้ว ก็เห็น
พอใจ

นายตึก มณรัตน์ (อุปราชธานี) : แท้ได้เพิ่มเติมซัด
ปลอก่อ จะเพิ่มให้มากถดถอยจะได้ใหม่ ก็อย่าให้พร้อมเดินเดชะคน
แก่ก่อน แต่ขออย่างหนึ่งที่ยากจะใคร่กราบเรียนต่อไป คือถดถอย
มอริเตอร์ ท่านอธิบดีจะกรุณาตั้งใช้จักรหรือว่าทำเครื่องหมายอะไรให้
ประชาชนรู้ เพื่อที่จะบอกแก่ของที่จะตามลงไปขอได้ ขยะให้ข้ามกัน
ใครจะกันใหม่ก็ บางแห่งไม่เสร็จรวด ก็อย่างที่เขากล่าวอย่างหนึ่ง
ถนนที่ประชาชนพลุกพล่าน แต่ปรากฏว่าคนเดิน ๆ ไปขอจะข้ามก็ขดมา
ถึงไปแถวอย่างนี้หรือไปไม่หมดหรือถ้าจะเกิดการชนกันได้ เพราะ
มีถนนยากจะซัดทำเครื่องหมายเช่นนี้ ตรงที่ถนนหรือว่า
ซึ่งรถยนต์ถนนจะข้ามได้ ก็ขอตั้งหมายใหม่ให้ข้ามอย่างนี้ กระผม
ก็เข้าใจว่าข้อนี้ที่หาพดของประชาชนก็ควร

นายพลตำรวจเอก เป้า สร้อยานนท์ : รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : เรื่องนี้ใครแก้ไขแล้ว ก็ขอจากทางเท่าที่
สำหรับกำหนดใช้ประชาชนเดินตามเส้นเขย ก็ยังกำหนดว่าจุดใดที่ควร
ยืนอยู่ ก็ให้ประชาชนเดินไปขอจะดู และตำรวจก็มาตร เพื่อใช้ประชา
ชนเดินมาบ้างก็ด้วย ซึ่งจุดไหนก็ใช้ขอไปหลายแห่ง ก็ใช้รถจอด สอนให้

เรื่องรถมีเครื่องยนต์ใช้ที่ทางส่วนมากซึ่งการจะให้เพิ่มขนนทางดัดใหม่ทำรถ
ก็จะได้เสื่อน้ำ ขอร้อง/คือให้กระทรวงการคลัง ตัดไป เพราะขณะนี้มีคอง
จำเป็เพิ่มขนน และจะใส่ล้อเดี่ยวซึ่งสำหรับรถอัสยา/คือความเร็ว ประหยัด
รถยนต์ และมีการถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน เพื่อดูผลของการพอใจตัด
ตามแนวรถอย่างใดบ้างหรือจะหาใช้ใหม่หน้าต่อไป

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : กระผมซื้อที่รับแล้ว
ตามเป็นครั้งแรกทำมา คือถ้ำปรากฏถ้ำถ้ำมณฑลบุรี ๆ ถ้ำอยู่ ที่ที่
ตั้งอยู่จนเห็นเห็นคนจะตกตกถ้ำกระผม ได้ไว้ระดับหนึ่งเองเอง การที่ถ้ำมากคนที่
จนรถเร็วโดยมองดูที่คือโดยดูทางรถคนครั้ง ๆ รถเด็ก ๆ ที่เขามาได้เห็น
รถมาวิ่งตลอดวัน (ซึ่งทางลัดลัดว่าเป็นที่ลัด) และได้เห็นรถที่วิ่งโดยมอง
เห็นที่กระผมได้พบรถของคนที่มา และก็ได้พาไปรถกับเขาได้ แต่รถที่
บริษัทที่รับไปรถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
เป็นความผิด คือถ้าไม่ใช้ความผิดของคนที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
รถยนต์ตามทางที่รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
นั้นอย่างนั้น บริษัทไม่คองรถอัสยา ที่บริษัทที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
คนในทางที่รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
ภายหลังจะจ่ายใหม่หมดเลย-นี้กระผมได้ถูกมาเข่ง คือขอรถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
ถูกถูกเขาชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะเข้าใจแล้วท่าน ขอให้
ท่านซักได้แล้ว

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : เวลากระผมก็อยากจะทำ
รถตามถ้ำ ท่านอธิบดีจะหาทางแก้ไขในเรื่องบริษัทที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้
ก็ขอแก้ที่หาถ้ำที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้รถที่รับไว้

บริษัทประกันภัยเงินไร้เดียงดา ย้ายจากนครราชสีมาทางใต้สุดทางหนึ่ง

ผู้แทน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงมหาดไทย : นายประจักษ์ ผู้รับประกันและผู้เช่าประกัน

ที่พิเศษแสดง : ในการเช่าประกันได้ดงประมอดแห่งหนึ่งชัย ดำรง

ของมณฑลประกันนครราชสีมา ทางกระทรวงเกษตราธิการคดีสงครของ

หมายคนในเรือนกรมประกัน ๆ กรมทองนงคภัย กรมทศโคตย

มให้ทบทวนสามารถได้ทราบโดยตลอด

ประธานสภาแทนราษฎร : ต่อไปกระทรวงมหาดไทย

ผู้เกิดตย มรณเฑ เรอง สดยทว.ศากน.ตางประเทศ ตามกระทรวง

มหาดไทย

นายเกษมกิจ นรปดี (ขอรับ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทรวง

กรมตำรวจการกระทรวงมหาดไทย ตั้งตั้งไป

ปรากฏโดยคดี ยากคำของ ประเทศไทยกับ ตางประเทศมีความ

แตกต่างกันมากมาช้านาน ซึ่งย่อมกระทบถึงอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจของ

ประเทศ ไทย ประเทศไทยต้องเสียค่าจากตางประเทศเป็นเงินตรามากจาก

การตั้งสืบค่าชอกมากมาช้านาน ซึ่งกระทบถึงภัยการคลังประเทศไทยถึง

ปี พ.ศ. ๒๔๕๕ และเมื่อภายหลัง พ.ศ. ๒๔๕๖ ได้เป็นประการใด

๒. โดยที่ประเทศไทยมี คดีการค้าในทาง เสียเปรียบมาช้านานเช่น

นี้เนื่องมาจากเหตุใด รัฐบาลได้แก้ไขแต่ได้ผลเพียงใด

พลโท เผ่า เพ็ชรเลิศ บริษัทฯ ศึกษาศึกษา รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังขอตอบว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๕๕

ดินค่าเช่าเข้า ๕,๖๗๗,๘๖๖.๐๐๐ บาท ดินค่าเช่าออก ๕,๘๔๖,๖๖๖.๐๐๐ บาท
 ดอนสำหรับปี ๒๔๘๖ นี้ยังไม่พร้อมที่จะตอบ เพราะสถิติประจำปีที่
 ปรับปรุงไม่เสร็จ ดอนข้อ ๒. เรื่องการลดหย่อนการคำนวณ ในกระทรวงการ
 คลังเท่านั้นที่จะแก้ไขได้กระทรวงเดียว แต่จะตอบได้ควรรู้ขนาดจะพยายาม
 เร่งรัดการยัดตีใหม่มากขึ้น และให้มีการส่งสิ่งค่าออกให้มากขึ้น แต่
 ดินค่าเช่าเคยห้ามส่งออกก็ได้เปิดประตูให้ออกแล้ว เช่นไม้ต่าง ๆ ไม้
 ดิบ สัตว์ที่เป็นอาหาร มะพร้าวสดตามเขตนอกด่านนรรมวล
 พยายามพยายามให้สิ่งค่าเช่าเข้ามาไม่จำเป็นเขามากจน คงได้ประกาศ
 พระราชกำหนดปรับปรุงภาษีศุลกากรไปแต่เมื่อเร็ว ๆ นี้
 นายแอลัว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอซักถาม
 ว่าการที่กระทรวงการคลังตั้งไว้ในปี ๒๔๘๖ นี้ เกี่ยวกับความ
 มาจากหลักฐานและข้อเท็จจริงอย่างไร ปรากฏว่าดินค่าเช่าออกของ
 ประเทศไทยลดค่าลงแล้วจนเหลือ ข้าพเจ้าขอซักถามของเช่นบริษัท
 เอเชียติกซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศเดนมาร์ก ก่อตั้งอยู่ประเทศไทย
 เดิมหนึ่ง ๕,๐๐๐ ตัน แต่ลดค่าลงเหลือเพียงบริษัท ๑๕,๐๐๐ ตัน ในกรณี
 นี้กระทรวงการคลังจะแก้ไขอย่างไร ขอรบกวนถามว่าเท่าที่กรมการคลัง
 และเบ็ดเตล็ดของกรมอยู่ขณะนี้ ไปว่าราคาสินค้าที่ส่งออกไปของประเทศไทยใน
 สมัยโบราณเรารู้จักมีชาว ไม่ลึก แต่ และอย่าง ปรากฏว่าเรลดอย่าง
 กลิ่นนดอกดาวลงไปแล้ว ทำให้ราคาส่งถึงต่างประเทศไปน้อย ถ้าหากความตกลง
 คงให้รัฐผู้ว่าเชิดไทยจำกัดหรือหกออกออก เขาก็ได้เงินตราต่างประเทศ
 มากน้อยเช่นนี้ รัฐลดมีนโยบายที่ควรแก้ไขเพื่อให้ผู้ขายการค้าเข้าได้รับ
 คุ้มกันภาพอย่างใดบ้าง

จะได้ ข้อ ๓. ท่านอ้างว่าบริษัทต่อเชื้อเซี่ยทงหน่าสินค้าของเขาและ
 เป็นจำนวนหนึ่งต่างกันมาก ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าจะเอาจำนวน
 จำนวนเงินมาเปรียบกันเห็นจะไม่ได้ เพราะอย่างเฉพาะบริษัทต่อเชื้อ
 บริษัทเดียวกันเห็นจะไม่เป็นกบละมดว ข้าพเจ้าได้ขอมีว่าไม่
 หนึ่งถาดกณณดู แต่ไม่ส่งมาวัดตระตอปได้ก็เพราะว่าทนายทนาย
 ประสงค์คิดหาข้อยกหักไป เจ้าเท่าไร ยังตอบไม่ได้ในข้อนี้เพราะ
 ไม่ได้เปรียบซึ่งคดีนี้ ได้ก็ขอสืบตามจริง ในข้อหาพยานหลักฐาน
 รัฐบาลได้ส่งข้าราชการไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาชมายหน่า กงตั้ง
 คุกแต่เราได้เสมอมาแต่ก็มีจำนวนแห่งเล็กน้อย มีหนึ่งจำพวกประม
 สของสามตามบทเท่านั้น ซึ่งมอช โนงบประมาณด้วย ทว่าส่งพยาน
 ทางประเทศ ท่านได้อนุมัติงบประมาณ ไปแต่ส่งประมาณนี้แต่ส่งตาม
 ไม่เรื่องซึ่งเห็นพระราชฎีกาเป็นอัน ความจำเป็น ในประเทศ กงตั้งคดี
 ด้การของรัฐบาลไทยของประเทศไทย ได้ส่งผู้แทนราชฎีกาไปตั้งประเทศ
 ไปคุกก็ตามมา ข้าพเจ้าคิดว่าการที่ไปคุกจัดการต่างประเทศซึ่งมา
 เหมือนกับส่งข้าราชการไปมประโยชน์มาก ข้อ ๓. เรื่องการกู้หนี้ย
 ไม่ให้เงินตราต่างประเทศออกไปนั้น ได้ประกาศไว้แล้ว คชณที่จะออก
 ไปต่างประเทศนั้นจะนำเงินตราไปได้ ในจำนวนจำกัด ข้าพเจ้าขอไม่
 แ่นว่าประมาณเท่าไร แต่ขอพยานพณของญาติทนาย ในต่างประเทศจะส่ง
 ไปช่วยพณของในอตราเคื่อนระเท่าไร ทมกัทพณตอนต่อในประเทศของ
 กระทรวงการคลัง ข้าพเจ้าจำไม่ได้ขณะนี้ ทมจะถามแต่กับชกให้ ได้
 เมื่อไปถึงกระทรวงการคลัง

นายแคล้ว นรปดี (ขอมแก่น) ข้าพเจ้าขอเรียนทนายมนตรี
 ชาติการกระทรวงการคลัง คือไปว่า ข้าพเจ้าถามชกชชช . ดินค้าทส่งคณ

ของเมืองไทยมีอยู่ ๔-๕-๖ ค่าย คือ ข้างแตรและข้างเหตวน ตาม
 กปรอกฎเกณฑ์กับขยู่ทอดไปทางพระราชวัง และทางรัฐบาล น แตรงมารัด
 ๑๖ ผู้เห็นราชฎีกา ๑๖ ค่ายนี้แตรงข้างทางบกษ ได้หรือภาคเหนือซึ่งเมื่อ
 แรมนี้ตอจ่างไปมาก ๑๖ เจ้าราชวอของหมื่นกระหม่อมกระเทือนถึงตฤยการ
 คำของประเทศไทยในเรื่องนี้รัฐบาลได้แก้ไขอย่างไร รัฐบาลยังไม่ได้
 ตอนในข้อนี้ แต่เจ้าราชวอเรียนถามว่าความทมิฬต่างกหนด เนื่องจาก
 ปรากฏแตรงข้างนี้ เหตุที่ราชวอนักตลกก็เพราะว่าตลกของเราไม่ใช่
 พลาดแต่ ถ้าทมิฬของเราเบ็ดเตล็ดแต่ก็จริงไม่ตลกๆ ๑๖ ขอนเป็นความ
 จริงประการใดหรือไม่ ๑๖ ขอนับคิดเราอยู่ในภาวะที่เราสามารถที่จะตั้งแตร
 แตรงข้างไปถวายให้แก่ตลกมาหาประเทศได้ โดยเสรีเช่นนี้ ๑๖ เราจะมาขอ
 จากทมิฬขมกตประการใดหรือไม่ขอให้รัฐบาลใคร่ชอบ ๑๖ ความข้อนี้ประการ
 ๑๖ ขอนเรียนถามมากคือว่าท่านบอกมากคือความเงินน้อยขมกต
 ๑๖ ขอนเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคยจดบันทึก

นายแก้ว นราธิ (ขอนแก่น) : ชักครวญ ขอนเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเจ้าราชวอเรียนถามในเรื่องที่
 เคยจดบันทึกขอมให้ทมิฬชกมาทรงหนังสือ เจ้าราชวอเรียนถามให้
 มนเขารองเกิด ๑๖ ขอนให้พูดเรื่องตฤยการ ๑๖ ขอนให้มื่นกตขมกตกระตั้ง
 ผู้ตั้งคนไปเมืองนอกโดยท่าน มนเขากเรื่องเจ้าราชวอขอม แต่เห็นความ
 เกยตมิฬขมกตขอมให้ถามวังหนังสือ ๑๖ เพราะฉะนั้นขอนไปขอให้เจ้า
 เรืองกนทาน

นายแก้ว นราธิ (ขอนแก่น) : ในเมื่อท่านรัฐมนตรีตอบ
 มาแล้วเจ้าราชวอจรมิสทกจะชักให้รัฐบาลให้ตอบโดย กระเจ้าจแต่งตาม

ข้าพเจ้าขอแจ้งความกราบทูลแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเดชาฯ ว่า ข้าพเจ้าได้ตั้งมา
งบประมาณปี ๒๕๒๗ เพื่อกู้เงินมาซื้อที่ดินเพื่อปลูกข้าวได้ทั้งหมด จะได้มี
ชีวิตการกินอยู่อย่างสุขสบายโดยเร็วในภายภาคหน้า ทั้งขอเพิก
ถอนค่าเช่าที่ดินในเขตเมืองหลวงของกระทรวงมหาดไทย

พลโท เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง : ไม่มีข้อขัดข้องไว้ เบียดเบียนแต่อย่างใดในงบประมาณ
ปี ๒๕๒๗ นี้แน่นอน แต่ขอเปิดเผยมูลค่าที่ดินของกรมการข้าวของ
ผู้แทนราษฎรไปเสีย ทั้งสำนักงานได้ขออนุมัติ ข้าพเจ้าไม่ได้ขอขออนุมัติ
หมิ่นฯ ในเรื่องแต่อย่างใด ขออนุญาตเรียนดังนี้ ท่านถามขอที่ดิน
ฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่ได้
แปรหนี้โดยออกพระราชบัญญัติไปแต่ที่จจะลดค่าจากที่ดิน
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้ลดค่าไปในราว ๕ เปอร์เซ็นต์ใน
อย่างน้อยเมื่อคำนวณได้ออกพระราชกำหนดในแง่ ๑๕๖๖
ดังนั้นเพื่อให้คุณภาระของดิน และไร่ราคาขึ้น ลดลงไป
เปอร์เซ็นต์ของอัตราค่าที่ดิน เป็นหนี้ของกระทรวงการคลังที่ได้
ไปเสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปอันดับ ๔ ของนายวิชัย
ดำรงบุตร สัมฤทธิ์ อินทรประเสริฐ ตามเรื่องสหภาพการจังหวัดโดย
เงินเดือนครบประมาณ ตามกระทรวงสหภาพการ

นายร้อยตำรวจตรี สัมฤทธิ์ อินทรประเสริฐ (เสย) : ข้าพเจ้า
ตั้งกระทู้ถามถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหภาพการจังหวัดใน

เนื่องจากข้าพเจ้าได้ทราบว่ามีสหภาพการจังหวัดเสยได้มีหนังสือ
เวียนไปยังข้าราชการอำเภอทุกตำบลในจังหวัดเสย ให้ศึกษาการ

เมื่อหักเงินเดือนครู ซึ่งบรรดาครูประจำภาคทั้งหลายได้รับเงินประจำ
เดือน คณะครูทั้งหลายของจังหวัดขอนแก่นได้รับโดย และได้ส่งมอบหักเงิน
ของดังกล่าวนี้แล้ว คงแถมที่ ๑ ปรากฏตาม คำนวณ การกระทำดังกล่าว
ทำให้บรรดาครูทั้งหลายได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึง
ขอเรียนตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า

๑. กระทรวงศึกษาธิการ ได้เคย ออกคำสั่งหรือ มีคำสั่งให้ศึกษา
ธิการจังหวัดเดียวกระทำดังกล่าวนี้หรือไม่ เมื่อใด ละเคยมีคำสั่ง
กล่าวอื่น ไร ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ข้อนี้หรือไม่

๒. ถ้า กระทรวง ศึกษาธิการ ไม่เคย ได้ ออกคำสั่ง ให้ ศึกษาราชการ
จังหวัดเดียวกระทำดังนี้ ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะ
ร่วมกับศึกษาธิการจังหวัดเดียวประการใด และดูประวัติเรื่องเงินจำนวน
นี้ให้แก่บรรดาครูทุกคนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

พลเอก มังกร พรหมโยคี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบ กระทรวงมหาดไทย
เกี่ยวกับเรื่องดังนี้ การที่ศึกษาธิการจังหวัดเดียวได้ทำการเรียกเงิน
ศึกษาธิการไม่ได้ขอคืนคำสั่งไปเลย ตรงกันข้ามกระทรวงศึกษาธิการได้
ออกคำสั่งเป็นหลายฉบับให้นักเรียนไปว่า ถ้าหากว่าครูเรียกเงินแต่จะต้อง
ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน ตามในข้อ ๕ ของท่านนั้น
ในเรื่องนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ส่งหนังสือไปยังจังหวัดแล้ว ถ้า
ปรากฏว่าไม่ประพฤติผิด ก็จะได้จัดการลงโทษตามกฎหมาย

นายร้อยตำรวจตรี สัมฤทธิ์ อินทรตระกูล (เถย) : ข้าพเจ้า
ขอเรียนถึงท่าน รัฐมนตรีว่าการศึกษาธิการ ว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทรวเมื่อได้ทราบข้อบ่งชี้ว่า เนื้อหาของ
 ตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาแต่ก่อน ได้จัดทรวโดยมีลักษณะการคงเหลือ
 นน. ต่อมาทรวที่จัดทรวก่อนนี้ทรวทำเนียบการศึกษาศึกษาของนน. ข้าพเจ้าได้
 ขอให้ท่านได้ตั้งแนบการทรวครั้งหนึ่ง คือได้เรียนต่อศึกษาธิการจังหวัด
 ๘. นมาประจำกระทรวงศึกษาธิการให้ย้ายไปอยู่ที่เดียวกัน ทั้งนี้เป็นการคง
 ทรวศึกษาในชั้นที่จัดทรวศึกษาศึกษาของนน. เพื่อให้การสอบข้อต้น
 ไปด้วยความสะดวกยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะกระทำอย่างไรได้หรือไม่

พลเอก มังกร พรหมเปี่ยม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการ : ได้เรียนกับท่านผู้เกี่ยวข้องแต่ก่อน เรื่องนี้ให้คงที่แต่
 ข้อบ่งชี้ การขอย้ายมาที่หมดจดอย่างไรก็ปฏิบัติตามการศึกษา

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : คือไปขอขาน & ขอนย้ายที่
 ณสงขลา ด่วนเรื่องใจรักได้ขานขานของจังหวัดกาญจนบุรี ตามกระทรวง
 มหาดไทย

นายเกษม ณ สงขลา (ราษฎร) : ในชั้นที่จังหวัดกาญจนบุรี
 มีนายที่ขานมาที่จัดทรวที่จังหวัดกาญจนบุรี กระทรวงจัดตั้งการที่
 ด่วนตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. ให้ทรวที่ เมืองเสลา ๕๖๖ น. เดิม ข้างที่ ๘ เดือนกันยายน
 ๕๖๖ ได้มีใจมศกญัและกระทรวงมหาดไทย ๑๖๖ คน ยกของเข้าปด
 เหมืองขงเข็กกรณะเดะเหมืองขงกร รุบาดในตำบลเสลา ท้องที่อำเภอ

ทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีเหมืองขงเบ็ดของขงรุบาด เหมืองเจ้า
 แปดขงเข็กกรณะ และเหมืองขงกร รัชที่ปะดง (แต่คงขงเบ็ดของขงท่าน
 ปรจารย์ในชั้นแรก) เหมือง ในเขตเมืองเสลา ๕๖๖ น. ขงใจมศกญั

และกรเบ็ดใจ ท้าวทรวขงเดะ เหมทรวขง ๕๖๖ น. ขงเบ็ดของ ๕๖๖ น. ขงเบ็ดของ

ซึ่ง ๓ ไปเป็นต้นมา... โดยเฉพาะเหมืองมี ตีอกได้เสียทรัพย์สินในเซฟ
ไปเป็นจำนวนต้นแต่ได้ทั้งรายเจ้าหน้าที ของ เหมืองเข้าคนจับแต่รายไป
หลายคน กับไล่จับตัวไป ๒๖ คน ใครซื้อทราบว่ามีของใต้แท่นทองที่
เหมืองได้ ได้รับความเสียหายอย่างไร... ประการใด... ทั้งในเชิงทรัพย์สิน
และคดีบุคคล

๒. รัฐสภาได้โดยเฉพาะกรมตำรวจ ได้จัดการปราบปรามไปแต่
ได้ยึดหมายประกาศโดยตะจรู๋ทางไปยังคดีให้ให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก
ในภายค่อไป... ของทั้งไทย...

๓. กรมของไปรษณีย์ได้ส่งมาต้นแบบของใจ รวบรวมหาหรือเป็นกอง
ทหาร... ถ้าเป็นต้นของทหาร... กรมตำรวจดำเนินการไปประหารใจ... เกษียณ
การรักษาคณะจัดดีแต่ของไปโดยของชาติ...

นายพิทักษ์วระเอก... สหยานนท์... รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย... เหมืองทองคำปดนมอดนท... เกิดขึ้นภายใน ๑๕๒๖
แล้ว ๕.๓๐ น. พร้อมทั้งเงิน เหมือง... คยเหมืองมอดนทของกองทหารเหมือง
บริษัทโลหิต... กับเหมืองของบริษัทยุโรป... จากกนตระเหมือง
ของบริษัทยุโรปแรกพบในบริเวณนี้... ทพบดินที่เดียวรวมของเงิน
ด้วยเงินจำนวน ๕๕ ราช... พลกโจรปดนมอดนท... ของรัฐบาล
เดือน... เหมืองทหาร... ราคาของพดนมอดนท... ๕๐๐,๐๐๐ บาท
เพราะเหตุวาทนของแพง... ขณะกำลังด้อยส่วน
รายละเอียด... โดยทุกงานแต่กรรมกรได้ตกลงใจไปในภายหลังมา
ไม่ได้ผล... เพราะคุณนายของเหมืองมอดนทของบริษัทยุโรป
เป็นจำนวนต้นหมอนอยู่ ในสภาพเดิมได้หลาย... คนไทย ๒๖ คนถูกจับ
ไปเป็นประกันได้ถูก มีอยู่ด้วยคดีมา ในขณะ ที่ตำรวจ ได้ ยกของออกคดี

ความในฉันทิ ๗ กันยายน ๒๔๗๖ เจ้าหน้าทของเหมืองไต้เตี้ยช็อค
 คือนายพร อังกุตเชอม นายค้ายฮก ดีทีลพด กรรมกรเหมืองไต้เตี้ย
 ชช ๒ นาย รวมผู้บาดเจ็บทั้งสิ้น ๓ นาย การปราบปรามนั้น
 รัฐบาลชอกไตทวอบเหตุกอนท พอกโจรจรเขาถน ทง นเอดจ
 พุทธิการณ โดยปรากฏวบางเรอง เจาขงเหมืองกักรรมกรรมกร
 กนในเรองควจางแรงจัน และในเรองกักรรมกรพยสัน พอกกรรม
 เหนอนนถไต้เป็นตยนำโจรนอกประเทศเขามาทำการปลน และในเร
 ทกวางเขทำการปลนหมบ้าน ตลาต คารจกไต้ชวยเหลกทันต
 การไต้คิดตามไปไนขณะนั้น ในเวลานไต้ ไต้เครขงเป็นเครขบเคอวตั้งเพ
 เติมถ้างเพราะเป็นบวเขาไม่ถามารจจะเคลอนเปตามลนคินไต้ คารจ
 ไต้ประเทกับโจร โจรถกยงคย ๓ คน และบวจกไปถมคยนชเคค
 อักไม่ทวอบจันจัน ผู้กักรรมกรตรวจจกานจันบุรี ผู้บังคับการจ
 ภูรภาค ๗ และผู้ตรวจการจ้งหัดแตรมาก ไต้ไปอานอชการปราบปราม
 ตยขคนเอง จมบคยยังไม่ถมและขณะนั้นคารจกไต้ตั้งถ้างหนึ่งถองวช
 ไปเพิ่มเติมรักษาเหตุการณคานเหมือง และตรวจตรวจการเข้อชกมิให้
 ผ่านเข้ามออก ทกขงทางไต้มีการประเทกันบ้าง แต่ไม่มีการนเิ่ง
 กงโจรที่มาปลนคานปรปลกษณะการปลนไต้ทงอชกับทหาร มอชอ
 แบบทหาร แต่ถกถาไม่ถมกระสุนที่จะใช้ ไต้พอเพียง ถ้างเียงทพคเน
 มชญ พุทธิภาษาของกฤษกม ในการทจลนพินการคยไต้จระกษาเกยรค
 และอชปไต้ยธงไทยนน คารจกไต้พวชมทจจะทการปราบปรามโดย
 เติชชช และในขณะนถไต้คคคชทางผายทหารเพื่อจะเห็นเครขมถ้างเพ
 เติมถ้างหมเอนมเหตุการณเกิดขมชนเกยจกมอชปไต้ยแถจ

ทนายเถียน น.สงขลา (ลาชนวิ) : กระผมขอชี้ทนายรัฐมนตรี

ผู้ว่าราชการมาข้อของใจกรมบางประการดังต่อไปนี้ สำหรับเหตุการณ์
เกิดขึ้น ในที่นั้นนั้นเป็น ททราบทัน อยู่น่าไม่ ใช้เฉพาะ เกษจดใจ
บุญ หรือใจกระแหรยง ซึ่งเกิดขึ้นในอนท ๘ น. เหตุการณ์เหตุการณ์
ของนเกิดขึ้นในชาวแดนทางเหนือ ในกรณีพวกข้อซึ่งมดกษณะทางของ
ยวกัน และเป็นทหนักกทหนักใจเป็นไม่เบสไม่เมาขงรัฐบาลดอดมา
เฉพาะกรณีที่เกิดขึ้นในอนท ๘ ... เกี่ยวกับเรื่องกองโจรมดกษณะ
แหรยงนบุญหาในข้อ ๘. ซึ่งกระผมได้ถามมาแต่ดว่า จะเป็น กองทหาร
ของใจกรมคาน ทนายรัฐมนตรี ได้ตอบยังไม่ ชัดแต่จะเห็นทของ
ทหรือกองโจรนั้นเอง แต่คงตอบว่ากองโจรทของใจได้ โดยทของ
นทหาร ไร่ชอระเกา ๆ มีกระด้นบนเกา ๆ มีตำแหน่งบนมดกษณะ ... บาง
ก่ด่าเนียงมดกษณะแต่พุดภาษาขงกฤษ ... ซึ่งไม่แน่นอนเป ... จึงได้ขอ
ยถามให้แนว่าสำหรับในเรื่องกองโจรทขงนทพดในอนท ๘ น. ... ท
นั้นฐานโดยหลักฐานแน่นอนแต่เป็นกองทหาร ไร่หรือไม่ ไร่ ... ทน
ยต่อไปด้อยว่า สำหรับชาวแดนขงกฤษกฤษจนนั้นเองด้อยไป
ตายแดนขงกฤษทปรของกระผม ... เป็นแดนคนเกิดทคชดกษ
นบุญ พมมา ซึ่งทของทของ ใจนและกองทหารทางแดนขงขงเคย ... ขง
นพมมาและมอญทจะ มีขงทางเข้ามวททททนประเทศไทยใช้ทางดิน
นหนถาน ... และโดยเฉพาะทางขงกฤษกฤษจนนั้นมอญทางเข้าได้
โดยทาง ... ขงกฤษกฤษจนในเขตทางขงมมและระด้นนงกฤษขงท
เข้ามาได้ ในเรื่องนี้ ในเรื่องปัญหาขงประเทศ กระผมขอเรียนว่าในคณ
อนท ๘ นของใจมอญ B.B.C. และจิตย B.O.A. ได้ประกาศแล้วผล
ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในอนท ๘ ... หลังจากเกิดเหตุเพียงกนคชขง

แสดงให้เห็น ว่าต้องประเทศใด มีความสนใจ ตกลงเหตุการณ์ ขยับเขยื้อน
 ประเทศไทยเป็นอย่างมาก ก็ระดมจึงขอขบวนถือนัดเมื่อหกปีก่อนที่
 ขันทางคอยดูแลทุกให้ เกิดความสนใจจากต่างประเทศเป็นที่ยังมากก็
 เรื่องความปลัดคล้ายของประเทศไทยประการหนึ่ง และในเวรสังการ ลม
 ราวของฝ่ายแดงคือคิมมินนี่คือชาวจีน ขยับเขยื้อนข้างหน้าได้
 ได้รื้อรื้อผ่านมาทางจังหวัดจันทบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา นครนายก
 ใต้ขึ้น ในเรื่องหลังรัฐบาลได้เตรียมแผนการที่จะส่งผู้ไปปรึกษา
 โดแกทหรือไม ให้มีผลดีไปกว่าที่จะไปเสิร์คองเดอเพนงเค็รื่องเดียว
 และให้มันลดทอนไปกว่าที่จะเรียกของตัวออกไว้ช่วย เหนงหนึ่งก็ของรอยกัระณ
 ขบเรียนตามความวิถัการได้ให้ดียังไปก็ว่าน ทงในเวรสังการและทหาร
 จะต้องประสาณงานกัน

ประการที่ ๖ ประการที่ ๗ ประการที่ ๘ ประการที่ ๙ ประการที่ ๑๐
 รัชชูปถัมภ์ให้ ความปลัดคล้ายแก่ชายแดนไทยแก่ชปีได้ของชาติใหม่ ได้
 แก่เรื่องการคมนาคม และสิ่งสาร เทาที่ปรากฏผลของการปรองปรวม
 เทาที่ทราบอยู่ในกรณีเรื่องนศปรากฏว่า เจ้าหนวดซึ่งจะคงเดินทางไป
 ปรองปรวมใจรวมอนุและกระเทรียงน แต่จังหวัดกาญจนบุรี และที่บอก
 นได้ไปร้องขอความยากลำบาก ดิยังได้ทราบเดินทางเป็นแคว้นนาน และยัง
 โดแกทหรือไม แคว้นไปกาญจนบุรีเข้าเช่นนี้ ยงทำให้ การเดินทางเป็นไปโดย
 ความยากลำบากเป็นอย่างยิ่ง จะไปตั้งขบวนรถก็ได้จะ ไปด้วยรถ
 ก็ไม่เวรถึง ๗ วัน กระสมได้ทราบในเวรสังการคมนาคม รัฐบาลได้
 เคยมีความสนใจขยับเขยื้อนกัน เช่นตัวที่จะสร้างทางจากกาญจนบุรีผ่าน
 ทางแล้ว คิมมินนี่ของจังหวัดกาญจนบุรี แต่คิมมินนี่ไปจนกระทั่ง
 ถึงอันแกทของภาคนี้เช่นนี้ มีความจริงเพียงใดหรือไม หรือรัฐบาลจะ

ทางเพื่อการคมนาคมภายในเมืองกรุงเทพฯ ในบริเวณที่ตั้งของท่าอากาศยาน
 ทวีป ได้มีการตั้งสายโดยทันที โดยที่รถหนนทอนของตไปมอดรถโดย
 ยี่สิบสามคนหาได้เป็นอภัยยี่สิบสามรถทั้งรถคาร์ไฟแแต่เงินอภัยยี่สิบสาม
 คนหนึ่งซึ่งรถกรรพจากที่จอดโจรของน... พกระณมเทศนอตั้งให้สมอวย
 ยี่สิบสาม เป็นของสายนี้ ขยายยังทางราชการได้จัดให้มี... นายแดง
 ยี่สิบสามอภัยยี่สิบสามไปตั้งเป็นประจำ... จะได้หัวขโมย

นายพลตำรวจเอก เจ้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : บัญชีใช้ของใครที่ขโมยนี้จะเป็นทหารหรือไม่ใช่
 อยู่นั้นแจ้งว่าไม่ใช่ทหาร เพราะการที่บัญชีชื่อของทหารนั้น จะต้อง
 มีต้นแบบโดยเนรตแดงปฏิบัติ การตามบัญชีรายชื่อหรือต่างประเทศด้วย
 การดังกล่าว ส่วนพวกนี้เข้ามาทำราชการได้ไม่ใช่ใช้ชื่อของใครของสงคราม
 ที่มณฑลทหารของประเทศไทยซึ่งตั้งต่อหน้าของใครที่ไม่ใช่ทหารใน
 พุทธการรบปรองพองในชายแดนแดนของพม่า ได้มีพดกับบัญชีรายชื่อ
 ซึ่งรับลงมาไม่สามารถที่จะรักษาอาชีพไทยตามนี้ได้ เพราะฉะนั้นใคร
 พดกับชื่อชื่อเขาเข้ามาปล้นผู้คนได้เป็นครั้งคราว และในตามชายแดน
 ในจังหวัดตาก แม่สอด และ กำแพงเพชรก็มีหลายครั้งหลายคราว
 ซึ่งตำรวจทหารของทุกใจเคยเข้าไประงับยับยั้งได้ สำหรับบทของฝ่าย
 ความเป็นไปได้ด้วยประมาณ ๑๐ คน แต่สิ่งไว้รักษาการนั้นเห็นของรถก็
 ในปีที่เกิด ๑๐๐ คน ก็ไม่ทราบว่าพวกนี้จะเข้ามาเป็นจำนวนมากเช่น
 นี้ แต่ค่าของรถเขาเข้ามาทางนั้นเพียง ๑๐๐ คันเศษ แต่ก็ต้องคอย
 ระวังไปแห่งคนของเขาไม่แน่นหนาจริง ในเรื่องการป้องกันทางกรม
 ตำรวจได้ตั้งตำรวจรักษาและบนตรวจรักษาแต่ไม่เข้มแข็งแต่ไม่สามารถ
 ที่จะระงับ... พตามตา... เขาจะตั้งวางใจดี บนตั้งทางที่สำคัญๆ

ตั้งนมหากมกักรรทวอชปีโดยเข้ามา กษาจุมกาทงทจระยงมของ
 ความแผนที่ได้กระทำร่วมกัทหารไว้ เพราะฉะนั้นในเขตการณชคย
 คำนตรอนคณไม่นองคทงปรการไต ซึ่งในขณะทางรัฐบาลได้อพยย
 ปรมาณ ในเรื่องตำรวจรักษาดินแดน และรักษาชายแดน เพิงเติมไม
 ส่วนอาวจะแต่การตั้งไมขณะนั้นได้รับการช่วยเหลือจากสหประชาชาติ
 งปรมาณของรัฐบาลนั้นดำมอาวจะเป็นชวีจรทมคณภาพตั้ง การตั้ง
 นนคณปกติได้มีชย ทั้งอาวเกอทงผากุม แต่สำหรับเหมยง ได้มีเคร
 ค้อสร้างคคกนพระหว่างเหมยงกับกรมโตหระกัจ ซึ่งทงกรมโตหระกัจ
 มกักรตั้งมาชานวน ตั้งนเครทงมอตั้งสร้างคทงทางกระทรวงมหาดไทย
 ที่ได้รับงบประมาณนี้ไปตั้งอย่แล้ว โดยตั้งอาวเขตของผากุม ซึ่ง
 ไม่นองไกลจากเหมยงมีตั้งอกเท้าได้นัก ในเรื่องกรมนี้ในขณะกรม
 โตหระกัจได้สร้างคคกนตั้งกับตั้งตั้งนเรจากเหมยงมายังจังหวัดกาญจนบุรี
 ซึ่งตั้งตั้งได้ตั้งคคกนในคคกนแล้ว และทงกรมโตหระกัจจะได้ชยชย
 ให้เป็นถนนถาวรตั้งไป ซึ่งทงอาวในคคกนอาวจะตั้งนคคกนใช้
 บริบูรณ์คคกนในคคกน

นายเทียม นน สังขล (ราชบุร) : ท่านรัฐมนตรีได้กรุณา
 ชแจงให้ทราบถึงผล ของ การ กั้นเส้นถาวร ทงในค่าน ชันน และใน ค่าน กว
 ค้อสร้างพวงมคกร แต่อาวกระสมมีชชชองใจชชอกหลายประการ เพราะ
 ในเรื่องการสร้างถนน ซึ่งทงนรัฐมนตรีได้กล่าวชแจงไปแต่อาวที่ตั้งคคก
 กาจูจนบุรี ในค่านค่านเขตของผากุม ซึ่งจะค้อทงผากุมไว้ถึงบิตูถถนน
 ได้ชคชยถนน ซึ่งสร้างโดยกรมโตหระกัจ และกัจสร้างเมคไว้กยังไมทราบ
 และจะชชยเมคไว้กยังไมแนบชน แต่อาวเขตการณชคยนั้นได้เกิดชน
 แต่อาว กระสมตั้งชชชยนถาวร รัฐบาล ทจจะสร้างคคกนของ กาจูจนบุรี

๑๑๗

๑. ในที่สุดของสงครามโลกครั้งที่สอง... ๒. รัฐธรรมนูญชั่วคราว... ๓. การประชุมสภา... ๔. การเลือกตั้ง... ๕. การบริหารราชการ... ๖. การต่างประเทศ... ๗. การต่างประเทศ... ๘. การต่างประเทศ... ๙. การต่างประเทศ... ๑๐. การต่างประเทศ...

จะกวาดล้างทิ้งจะจัดสร้างถ้องด้วยตัวหรือว่าเพียงหม้อด้วยตัว
ถึงจอมบ่งในท้องที่นั้นขายแต่ได้หรือไม่มี ในประการที่ ๒. นี้มีที่
อยู่แต่ด้วยในขณะนั้นการที่คนนั้นขายอย่างอื่นไม่ได้พอ ๒๖๒๕
อย่างอื่นได้ไม่ได้ ๒. จะได้ ได้เป็นประโยชน์แก่การที่ควรจัดสร้าง
การของกันภัย จากซ้ายเขตน ก็ได้ โดยอาศัยมอเป็นประโยชน์
ของกันภัยในทางที่หนึ่งทางที่สามนั้น และทางที่สองทางที่สาม
ควรอย่างพวกของสิ่งของที่ควรจัดสร้างที่มอของกรมมาตั้งอยู่ที่
ของตั้งกรมมาตั้งตั้งอยู่ที่

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร ๒๖๒๕ ขอให้ช่วยกัน
ประเทศของตนจะกำหนด

นายเทียม ติ สังขตา (ราชบุร): ประเทศจะกำหนด
แต่ด้วย

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร ๒๖๒๕ ขอถามด้วย
ประโยชน์ได้หรือไม่

นายเทียม ติ สังขตา (ราชบุร): ขอถามว่าที่กรม
รู้ดีกว่าไม่คอยได้ประโยชน์ กระผมขอเรียนถามว่า
ไปตั้ง ณ ที่ตั้งจอมบ่งจังหวัดราชบุรีให้เป็นประโยชน์
ให้ได้ดังตั้งจนจะได้หรือให้ ทั้งในลักษณะที่หนึ่ง
ในตำแหน่งทางงานจริงๆ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย: เรื่องถ้อยคำที่ปรากฏในร่าง
อุตสาหกรรมแล้วแต่ของถ้อย โองโลกะกิจสร้าง
เสร็จในปี ๒๔๘๘ นี้ เพราะฉะนั้นขอเรียน
ในปี ๒๔๘๘ นี้ โดยให้เงินทางกรม

ยอมซึ่งซึ่งทางสมาชิกสงฆ์ในเรือของพระวังซึ่งกันนั้น ภาระของ
มหาดไทยจะรับไปพิจารณาแก่กรมโยธาเทศบาลต่อไป การเคหะซึ่งมี
ต่อตำรวจคอมมิ่งจรรยา ใต้นั้น ถึงหากมีเหตุควรณเกิดขึ้น ทางกรม
ตำรวจจะได้จัดสถานที่ต่อตำรวจเขตออกไปได้ ให้ผู้ตำรวจนั้นซึ่งทำน้อมมาซึ่ง
ต้นตอแห่ง กรมตำรวจจะได้พิจารณาที่จะส่งไปตามที่ทางต้องทำไว้

นายเกษม ณี สงขลา (ราชบุรี) นิสิตขอพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมไฉไลภักดีศรีแก้ว คือไป

หมายแต่ ๕ ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งของรัฐบาลขอเสนอเปิดพระเมรุ
พระกรมพระชุมของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยา
ประทุมสภาผู้แทนราษฎรที่จากกระทรวงมหาดไทยดังนี้ :-

๑. ทรงพระราชบัญญัติว่าด้วยการตั้งวัด การออก โฉนด ที่ดิน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว

๒. ทรงพระราชบัญญัติควบคุมการจ่ายที่ดินใหม่ โดยแทนตาม
สัญญาประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

๓. ทรงพระราชบัญญัติบทประจักษ์เจ้าพนักงาน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๔. ทรงพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่ของกรมการของ
กรมอนามัยตามพระราชบัญญัติบางฉบับให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนัก
งานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการ
ศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขพิจารณาเสร็จแล้ว

๑. ร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมอำนาจตำรวจในการขมวดมุ่น
ปฏิบัติงานตรวจรักษาทางน้ำ, พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติเอาคืน อสังหาริมทรัพย์ในทรัพย์สิน
ที่ย้าย อับหรือที่ว่าง จังหวัดเพชรบูรณ์, พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ทางหลวงแห่งชาติ, ในกรณีที่บุคคลหรือบริษัท อื่นใดซึ่งมีผลตั้ง
พระนคร, พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

สำหรับรายงานพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าชำนาน คณะรัฐมนตรี
แยกกันพิจารณาออกตามลำดับ
ไม่สมควรคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกราชการที่ประชุมไม่เห็นเป็น
ชอบคน ต่อจากประชุมอันมีมติให้เปลี่ยนระเบียบการระโตตามกฎ
เดิม เพราะขณะนั้นขอให้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติหมายเลข ๘
ตามระเบียบการระเป็น ๘ ของอันใหม่ หมายเลข ๘ ในระเบียบการระ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการตำรวจรถออกในเขตคน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะรัฐมนตรีการร่างมบัญญัติการระตั้งแต่ เป็นการ
พิจารณาการระ ๘

๑๐๗๓.

(จำแนก)

ที่ ๕๕๘/๒๕๕๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาผู้แทนราษฎร

ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองดินแดน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการ ร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองดินแดน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอก) ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
โดยมติของคณะกรรมาธิการ

๑. นายประยุทธ์ เชื้อมศักดิ์

๒. นายพินิจ อินต่องค์

๓. นายชงชัย พงษ์ภักดี

๔. นายหยด แสงชัย

๕. นายเหตอม พนธฤกษ์

๖. หงอชกรพรวิธานการ

๗. นายพัศดารอดสรบรรณสิทธิ์ สัตตจินทร

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกนายเหตอมพธฤกษ์ และนายชงชัย

ประยุทธ์ เชื้อมศักดิ์ เป็นประธานกรรมาธิการ

บัดนี้คณะกรรมาธิการ ได้ทำการพิจารณาเรื่อง พระราชบัญญัติฉบับนี้
แล้วแต่ยังคงต้องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปของประธานสภาผู้แทนราษฎร

แบบหนังสือ เพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) อรรถปรีชาชนูปการ
(รองอรรถปรีชาชนูปการ)
ประธานกรรมมาธิการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการออก
โฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๔๘๖ (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเห็น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกการ
พิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้แต่งตั้ง รองอรรถปรีชาชนูปการ เป็น
ประธานกรรมมาธิการและ นายประหยัด เอี่ยมคิด เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะกรรมการขอหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายหยุด
แสงอุทัย

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๕ คน คือ ๑. นาย
ประสิทธิ์ ชูพินิจ ๒. นายเดโช อิศรางกูร ณ อยุธยา ๓. นายเสงี่ยม
เปี่ยมพงศ์ถำน ๔. นายสงัด พงศ์น ๕. นายอารย ทัศนเวศกุล

๔. ประกอบผลของการพิจารณาตั้งข้อไป

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีกรแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

มาตรา ๓ นายเสถียร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติให้
กรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสถียร ขอแปรญัตติ
ได้ แต่ไม่ได้มาชี้แจง

มาตรา ๔ นายขรรค์ ชนิตเขตต์ ขอแปรญัตติให้เพิ่ม
“หรือผู้แทน” ในระหว่าง “มณฑลหรือยก
บุคคลใดๆ” กับ “มาชี้แจงข้อเท็จจริง” ใน
มาตรา ๕ ทวิ (๕) และให้เพิ่มคำว่า “ในวัน
เสวยราชย์” ในระหว่าง “หรือเอกชน” กับ
“เพื่อระงับข้อเรียกร้องต่างๆ” ในมาตรา ๕ ทวิ
(๖)

กรรมมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้

มาตรา ๕

นายประสิทธิ์ พงษ์กิจ ขอแปรญัตติโดย

มาตรา ๗ ทวิ ข้อสี่ “คณะกรรมการ
คณบดี ปลัด สว่าง เขียว เขง โดยศึกษา ใ้ทราบ จาก
บุคคลผู้ได้รับคำสั่งใด” ออก

มาตรา ๘ เสนอ ขอแก้มาตราโทษเป็น “ม
ความผิดของ ปรองโทษ ปรบ ไม่เกินห้าร้อยบาท
หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวนได้
นายเสด็จ เปี่ยมพงศ์ถาวร ขอแปรญัตติโดย

มาตรา ๘ เสนอ
กรรมการเห็นด้วย

มาตรา ๘ เสนอ
กรรมการได้ขานแจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอได้

มาตรา ๘ เสนอ (๒)
กรรมการเห็นด้วย

นายเสด็จ พงษ์กิจ ขอแปรญัตติโดย
มาตรา ๕ ออกแก้เป็น

“ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ มาตรา
๗ ตวิ มาตรา ๘ จตอง และมาตรา ๘ เสนอ
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย การ ส่งออก การ ออก
โอนที่ดิน พ.ศ. ๒๔๘๖ ตามลำดับ

มาตรา ๗ ทวิ ข้อแก้ ในวรรคท้ายเป็น “คือ

กรมการปกครอง จ.ลพบุรี ข้อ ก.อน.ซึ่ง ปลัดสร้างเสีย

มาตรา ๕ ตรี ออกข้อออก

มาตรา ๕ เบญจ ข้อ๑ “ คณะกรรมการ

หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ” ใน (๓) และ

(๓) ออก

มาตรา ๖ ข ออก๑ “ คณะกรรมการหรือ

พนักงานเจ้าหน้าที่ ” ออก

กรมการปกครองไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวนได้

นายการย ศาลเวชกฤต ขอแปรญัตติได้ดังนี้

มาตรา ๖ ทวิ ออกข้อออก

มาตรา ๖ เบญจ ขอให้เพิ่ม “ โดยไม่มีเหตุผล

อันสมควร ” ต่อท้ายใน (๑) และขอให้เพิ่ม

“ เจรณา ” ไว้ที่หน้า “ ข ” ของวรรคสามของ

คณะกรรมการ ” ใน (๒)

กรมการปกครองไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวนได้

๖. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มณฑลได้พิจารณา

ผู้แทนมณฑลทกลงแล้ว

(สงวน) ประหยัด เอี่ยมสีลา

(นายประสิทธิ์ เอี่ยมสีลา)

เดชาภิการ

ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการสำรวจการออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสำรวจ
ออกโฉนดที่ดิน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติที่เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วย
การสำรวจออกโฉนดที่ดิน" (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น วรรคสี่ของ และวรรคสาม ของ

มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการออกโฉนดที่ดิน พ.ศ.
๒๕๓๖

ให้นำที่บัญญัติมาตรา ๔ และมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่กรณี
การออกโฉนดที่ดินที่ยังอยู่ในระหว่างการกระเตรียมงานของเจ้าพนักงาน
ที่ดิน และกรณีหนังสือสำคัญยารงตนสำหรับที่ดิน โดยอัตโนมัติ

หนังสือสำคัญต่างถิ่น สำหรับคนไทย ตามความในพระราชบัญญัติ

หมายถึง

- (๑) โฉนดตราของ
- (๒) ตราของตราของ นิติทาประโยชน์แดง
- (๓) หนังสือสำคัญแสดงว่าคนไทยในเขษยนยาได้ ขึ้นทะเบียน

นิติทาประโยชน์แดง

มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการตราของของโฉนดที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๑

มาตรา ๕ ตรี โฉนดตราของโฉนดที่ดิน ดังต่อไปนี้

- (๑) โฉนดตราของโฉนดที่ดินของกรมที่ดิน เทศบาล หรือ อบต. ที่เคยมีโฉนดที่ดินแดงหรือโฉนดที่ดินพร้อมทั้งโฉนดที่ดินเดิม
- (๒) โฉนดตราของโฉนดที่ดินของกรมที่ดิน เทศบาล หรือ อบต. ที่เคยมีโฉนดที่ดิน หรือโฉนดที่ดินแดง หรือโฉนดที่ดินเดิม
- (๓) โฉนดตราของโฉนดที่ดินของกรมที่ดิน เทศบาล หรือ อบต. ที่เคยมีโฉนดที่ดินแดงหรือโฉนดที่ดินเดิม
- (๔) โฉนดตราของโฉนดที่ดินของกรมที่ดิน เทศบาล หรือ อบต. ที่เคยมีโฉนดที่ดินแดงหรือโฉนดที่ดินเดิม
- (๕) โฉนดตราของโฉนดที่ดินของกรมที่ดิน เทศบาล หรือ อบต. ที่เคยมีโฉนดที่ดินแดงหรือโฉนดที่ดินเดิม

(๖) เข้าไปยังสถานที่หรือที่ดินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกร
 ผลิตเมล็ด หรือเพาะพันธุ์ เพื่อตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
 ให้มีอำนาจลงนามขายเท็จจริง เวชกไนต (หรือ) หนังสือสำคัญ
 อย่างอื่นสำหรับที่ดิน (หรือ) แยกต่างหรือตั้งใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ใน
 สถานที่หรือที่ดินนั้น มีวัตถุประสงค์ให้นำไปตามความจำเป็น ใน
 การปฏิบัติหน้าที่ของให้คำแนะนำแก่เกษตรกรหรือกรรมการ คณะอนุ
กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

(๗) สั่งห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่กรมเกี่ยวกับที่ดินที่อยู่ใน
 ข้าราชการ ตำรวจ สมาชิก คณะกรรมการ หรือ หน่วยงาน เป็นนายหน้าซื้อขาย
 อสังหาริมทรัพย์

(๘ ทอ) เวชกไนต หรือ หนังสือสำคัญ อย่างอื่น สำหรับที่ดิน
 ที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้ยกเลิกมาที่ตาย

มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ มีตรา ๖ คร
 มาตรา ๖ ๕ คือ มาตรา ๗ เบญจ แต่มาตรา ๗ ข. แห่งพระราช
 บัญญัติว่าด้วยการดำรงของกรรชกที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๖ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๗ ทวิ เมื่อคณะกรรมการคำสั่งให้ยกเลิกการชกโดย
 ทศหรือหนังสือสำคัญอย่างอื่นสำหรับที่ดินแปลงใด ให้คณะกรรมการ
 มีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เช่าใหม่ สักขี ในที่ดินแปลงนั้น นอก จากที่
 พรหมทง รอดอน ตั้งปลูกสร้างทุกแปลงของหรือหรือหรือ ได้ปลูกสร้างได้
 ไปจากที่ดินนั้นแล้ว ในกรณีเช่นนั้น ให้ผู้รับคำสั่งไปปฏิบัติตามคำสั่ง
 ภายในระยะเวลา ที่ คณะกรรมการ กำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน หกสิบวัน
 เว้นแต่ถ้าเป็นกรณีที่เกิดจากข้อใดหรือข้อใดของมาตรา ๖ แห่ง
 พ.ร.บ.ว่าด้วยการชกที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๖

ที่ชนที่คณะกรรมการจะคัดเลือกตามความในวรรคแรก คณะกรรมการ
อาจแต่งตั้งทำการซ่อมแซมสิ่งกีดขวาง(กีด)

ในกรณีบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งตามความในวรรคแรก ไม่ปฏิบัติตาม
คำสั่งภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการจะขอตั้งผู้ก่อสร้าง
สิ่งเข่ง โดยที่ค่าใช้จ่ายจากบุคคลผู้ได้รับคำสั่งก็ได้

“มาตรา ๗ ตรี (ในกรณี) ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะ
กรรมการเพื่อตั้งให้ทำการสำรวจการออกโฉนดที่ดินตามความในมาตรา
๕ ในกรณีเหล่านี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจอย่างเดียวกับคณะกรรมการ
ตามบทบัญญัติในมาตรา ๕ ทวิ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการจะแต่งตั้งพนักงานของรัฐมา
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ (ในกรณีเช่นนี้) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ดังกล่าวมีอำนาจตามบทบัญญัติในมาตรา ๕ ทวิ (๖)”

“มาตรา ๗ จัตวา ในกรณีผู้ยื่นคำขอตามความในพระราชบัญญัติ
นี้ ให้ถือว่าการรวมการ ออกรวมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็น
เจ้าพนักงานตามความในกฎหมายลักษณะอาญา”

“มาตรา ๗ เบญจ ผู้ใด

(๑) ไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๕ ทวิ (๕) (๖) (๗)
หรือ (๘ ทวิ) หรือมาตรา ๗ ทวิ

(๒) รั้งตำแหน่งหรือกระทำของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๕ ทวิ (๖)

มีโทษจำคุกหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่
เกินหกเดือน หรือทั้งจำคุกปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่คณะกรรมการ
อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๕ ทวิ (๖)
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพัน (พัน) ร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

.....
.....
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเจ้า
ประจักษ์

คณะกรรมการได้เข้าประจำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการ คณะ
รณรงค์

นายพัน อินทวงศ์ กรรมการ : คณะกรรมการขอเพิ่ม
เดิมคือ แก่ตามร่างมาตรา ๗๕ คร. คือเดิมข้อความร่างเดิม "มาตรา ๗
๕" ให้คณะกรรมการมาตรวจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ เพื่อดูให้ทราบ
ว่าร่างกรอกออกในคดีนี้คดีตามความในมาตรา ๕ แต่ดูจากถ้อยคำเดิม
คำว่า "และเพื่อทราบข้อสงสัยอันตามความในมาตรา ๗ ทวิ" ควรต้อง
ซึ่งคณะกรรมการได้พิมพ์ขึ้นและขอเจ้าหน้าที่ไปตรวจแต่ที่หน้า
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามที่คณะกรรมการได้ขอ
จากได้แจ้งให้แต่เพียงมาพักไปเสีย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าที่ประชุม
ไม่ผู้ใดเพิ่มเติมเป็นข้อสงสัย ก็ขอประชุมให้แล้วไปให้ตามกกรรมการ
ขอเปิด

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ตามที่คณะกรรมมาธิการ
เพิ่มมาตรา ๘ ตรี มาขึ้นในฉบับ ๒ นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย คดีอา
ชญาที่กล่าวถึงอาชญากรรมโดยที่ตนเป็นเืองสำคัญอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นนี้ เขาขอแก้ไขข้อต้น
ต้นท่าน ก็ยังไม่เด็ดขาดจะเอาหรือไม่เอา คดีอาชญาเพิ่มเติม
มาตรา ๘ ตรี มาขึ้น จะเอาหรือไม่เอา ขอพิจารณาเมื่อถึงครั้งก็ให้
สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ไม่อย่างนั้นจะเป็นอย่างอื่น ท่าน

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : การที่คณะออกสำรวจในด
เนินได้ขอเพิ่มมาเป็นบทอาชญาจะเอาหรือไม่เอา ข้าพเจ้าขอเรียน
ของมนตรีอย่างนี้ การที่ออกสำรวจในดเนิน เราได้หลักฐานมา
ที่นี้ในสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องสำคัญ เพราะมันเห็นการทำด้วยสิทธิ
ที่ผิดที่ผิด สิทธิครอบครองของประชาชน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
กรรมการซึ่งมีบัญญัติไว้แล้ว โดยมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
กรรมการในเรื่องนี้ และคณะกรรมการในเรื่องนี้ท่านอาจจะตั้งกรรมการ
ออกไปสำรวจสัก แต่ถ้ามารายงานว่าเรื่องมีกฎหมายขึ้นบนตาม
ที่เพิ่มเติมใหม่คือทำให้คณะกรรมการ ไปตั้งเจ้าหน้าที่ประจำ คดี
อาชญาที่กล่าวถึงอาชญากรรมโดยที่ตนเป็นเืองสำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่คุณแคล้ว ๆ นั้นขอรับความ
เห็นด้วย ก็อันนี้คือจะขอเพิ่มจากคณะกรรมการมาพิจารณา
จะเอาหรือไม่เอาพิจารณาอีกครั้งเมื่อถึงคราวนั้นแล้ว ถ้าหากว่า
มีการมาแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะเอาหรือไม่เอาได้ แต่อัน
นี้ไม่ได้แก้ได้ ในเรื่องเท่านั้น

นายเสว นรปติ (ชอสมกัณ) : เจ้าพนักงานประจักษ์มนตรี
ปัญหาที่ระดังพิงกรณารวม ๆ กันในชั้นนี้จะคงมีไม่เท่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ พงเดียว เดียว ๆ
เห็น ๒ ชั้นไปก่อน... คืบตามบรรณการระเบียบวิธีปฏิบัติ ในที่นี้
ประชุมจะต้องอนุมัติ... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
จากข้ออนุมัติ... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ส่วนจะเอาหรือไม่เอา... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
กล่าวเป็น ๒ ชั้น... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...

นายเสว นรปติ (ชอสมกัณ) : เพราะสมมติว่า...
ถ้าหากว่า... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ถ้าหากว่า... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
พิจารณาว่า... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
เป็นอย่างไร... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...

โดยสภาผู้แทนราษฎร : ... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ผู้ทรงคุณวุฒิอีก... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ผู้มีคุณวุฒิ... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ไม่แท้ มาตรา ๒... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...

(เนื่องด้วย... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ผู้ทรงคุณวุฒิ... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ราษฎร... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...)

นายเสว อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณรักษ์) : ... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...
ปรากฏว่า... ปรากฏว่า... ปรากฏว่า...

นามตราของช่อตราเป็น "โฉมตราของ" นั้นประการหนึ่ง และ
 มาถึงเรื่องใบเหยียบยา เรื่องใบเหยียบยาน ในรูปดกษณะของใบเหยียบ
 ยานนี้เป็นเพียงเข็ดสารฉบับหนึ่งท ให้สัตหัตถ์จะเอาไปให้กราบถวาย
 เหยียบยานสำหรับแล้ว ๑ ตามพระราชบัญญัติออกโดยดัดสนธิบท ๖ พ.ศ.
 ๒๔๘๘ แล้ว จะเห็นได้ว่าใบเหยียบยานนี้โดยลักษณะของมันเองนั้นใช้
 กันไม่ได้ ในทางกัน ๑ เชน ๑๐๕๐ ในทางมรดกเงิน ๑๐๕๐ ได้มีการบริษ
 ตามเข็ดสาร ๑ ให้เจ้าหน้าที่ได้รับของว่าได้อาทิตย์บนเนื้อที่ ๑ แล้ว
 ตามใบเหยียบยานนี้ให้ ใบ-ป. ๓ แบบ ๓ นมา ๑ แต่ดัดดองใบเหยียบยา
 นนทางเจ้าหน้าที่เรียกเก็บคนไป ๑ กตยเรียกคนใบเหยียบยา ๑ ที่ได้ใบ
 เชนนี้จน ๑ ตระกูลของทว่าได้อาทิตย์บนเนื้อที่ ๑ ๑๐๕๐ คือให้มีหนังสือ
 สำคัญแต่ตั้งว่าตนควมในเหยียบยา ๑๐๕๐ จนตระเขยบ แสดงว่า ทว่า ประโยชน์
 แดงเขยบนั้นขอควม ๑ นนเขยบอย่าง ๑ คนนแดง ให้เห็นความกรรมดี
 ซึ่งส่วนมรดก ๑๐๕๐ ในทางมรดก ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐
 กตยใบเหยียบยาตนนเจ้าหน้าที่เรียก เก็บคนไป ซึ่งใบ เหยียบยา ๑๐๕๐
 พระราชบัญญัติออกโดยดัดสนธิบท ๒๔๘๘ ๑๐๕๐ นนขอควมจากโคคนกัน ๑๐๕๐
 มรดกแดง ๑๐๕๐ ในทางมรดก ๑๐๕๐ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อสำรวจไปแล้ว
 จึงเห็นว่าหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินแดงกรรมดีของ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐
 นอกจากใบมรดกสละกรรมมาจัดการจึงได้ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ โฉมตราของ
 ตระกูลตราของตราว่า ๑ "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐
 ประการที่ ๑ ๑๐๕๐ กตยหนังสือสำคัญแต่ตั้งว่าตนควมในเหยียบยา ๑๐๕๐
 ว่าได้อาทิตย์บนเนื้อที่ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐
 แดงได้พิจารณาถึงใบได้ สอนกตย ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐
 ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐ ๑๐๕๐

กษัตริย์หนึ่ง ในราชวงศ์เส็งฉาง ผู้จะเข้าครอบครองที่ตนได้ นาร่วงอดีตเพียงชั่ว
ครู่โหมตต่อไปเท่านั้น ไม่เป็นเอกฉันท์สำคัญสำหรับที่ตนแต่งตั้งกรรมสิทธิ์ที่
พระกรรมมาชิกองค์ ได้พิจารณาอย่างละเอียด

นายแพทย์ ไชตินิกิต (ศรณะเกษ) ขอฟังเจ้าได้ใจว่าตามที่
พระมาชิกองค์ได้บอกแก่ใจได้ก็หมายความว่าหนึ่งสิ่ง สำคัญตรงที่ตนมาเป็น
คนเช่นนั้น คือข้าพเจ้ายังไม่ทราบได้ว่ามีจดปะรังคปริวารได้ ถ้าจะตั้ง
กษัตริย์ของราชวงศ์เดิมแล้ว ข้าพเจ้าว่าหนึ่งสิ่งสำคัญสำหรับที่ตน นั้น
คือในสมัยก่อนจึงแต่งกษัตริย์ทาง ศตวรรษกรรมมาชิกองค์ ได้ รวมมา ได้ ปะรังคปริ
วารมากแล้ว เพราะฉะนั้นที่พระองค์ ปะรังคปริวารก็ถึงซึ่งตั้งขึ้นดังประเดี๋ยว
ก็มาตจะเกิดข้อพิพาทกับญาติพี่น้องของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็กลัวข้อพิพาทใน
ประเดี๋ยวนี้จะมีข้อสงสัยแก่ข้าพเจ้าก็เกิดข้อสงสัย ให้ฟังว่า... หนึ่งสิ่งสำคัญ
สำหรับที่ตนนั้นคือนั้นเพราะว่า ปะรังคปริวาร ยังไม่มีมา ข้าพเจ้าใช้คิด
แล้วจะเห็นได้ว่ามีมโนกรรมซึ่งใจได้ทำต่อกับราชวงศ์ของที่ตนเป็นหนึ่งสิ่ง
สำคัญสำหรับ ที่ตนนั้นหนึ่งสิ่ง ข้าพเจ้าได้ไป ข้าพเจ้าก็ใน กรรมมาชิกองค์จะ
พิจารณาหรือข้อพิพาทแก่ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นข้อให้ สี่แห่งว่าที่เขยมี
ก็ไปอย่างนั้นมโนกรรมความถึงอย่างข้าพเจ้าก็อาจหรือเปิด ถ้าเกิดข้อ
ความถึง ไปแล้ว... ได้ของจะขอขมขื่นมีมาอีก... สถานแต่จะเจอในการ
พิจารณาแยก เพราะฉะนั้นข้อได้ ไปคิดกันคงให้ข้อพิจารณาได้โดยดีด้วย

นายแพทย์ อินทวงศ์กรรมมาชิกองค์ แต่งข้าพเจ้าได้ซึ่งแจ้งแล้ว
ก็... ความตรวจของนันทะให้คนความหมายนั้น... หมายของมาถึงก็ควรตั้งที่
สิบนั้นตกใจดู ได้ทำประโยชน์แต่จนใจด้วย... กษัตริย์ของตามลักษณะ
ของตรวจของไปแล้วเคย ๆ นั้น... ซึ่งไม่มีเป็นแขกสารเพียงพบในการที่จะ
แต่งตั้งกรรมสิทธิ์แก่ข้าพเจ้าจนกว่าจะได้ มหาราชทั้งหมดจึงจะได้รับมรดกได้

ประโยชน์อันล้นเหลือที่จะถึง เนื้อที่ทั้งในไร่ในสวนของ นายอำ มีเนื้อที่แต่เพียง
 ไร่บ้าง เพราะฉะนั้นราคาของ ไร่ที่ขายให้แก่พวกประ โยชน์นั้นได้
 เป็นเอกอัครเจ้าบุญสำหรับทุกคน จะไปทำมาค้าขายกัน เกษียณกัน หมด
 ไร่กันทีเดียว คณะกรรมการ ได้พิจารณาแล้ว ถึงร่างเดิมหนังสือสำคัญ
 อย่างอื่น สำหรับที่ดินนั้น อย่าง กระเชียด จำควร จะ ต้องพิจารณา ถึงเรื่อง
 หนังสือสำคัญที่ แด่คณะกรรมการนี้ในคดี นี้ ไม่ใช่เป็นเพียงขอกฎหมาย
 หนักฐานอันยังงั้นเป็นน้ำหนักไม่ได้เช่นเพียงเท่านั้น ซึ่งแต่ก่อนผู้ขาย
 นั้นแก่ ขยายจะได้ ที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของแก่ ๆ ก็ ไปในร่างของกรม
 แยก ๆ ได้ให้ร่างของพมดนั้นแก่คน เจ้าหน้าที่จะยกใบมาให้ดูในพมด
 เนื้อที่ทั้งหมดนั้น เป็นเป็นแค่เพียงพยานหลักฐานหนึ่งอยู่ในเอกสาร
 จะขอกรรมสิทธิ์ ในที่ดินนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เป็นตราของกรม
 กรมที่ดินแล้วจะต้องตราชัดเจน ยังไม่ถือ เป็นหนังสือ สำคัญสำหรับทุกคน
 แด่คณะกรรมการนี้ เพียงพอจนกว่าจะได้มีคำว่า "เจ้าหน้าที่จะตรวจตรา
 เรียบร้อยแล้วจึงได้ลงที่หลังร่างวางพม ให้เป็นประโยชน์แล้ว" จึงได้มีผล
 ลงไปว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ลงไม่ได้ด้วย แต่ราคาของที่ดินนั้นอยู่ใน
 ภาษีของพระบรมมหาราชวัง

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีษะเกษ) : ข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่
 กรมที่ดินไม่ให้เข้าใจราคาของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าถ่าอนนั้น ไม่ได้มี
 ความตั้งใจไว้ว่า ไปได้ส่วนหรือราคาของผลประโยชน์แล้ว ไม่เช่นนั้นมัน
 หนังสือสำคัญสำหรับทุกคนที่ทางนายของพมมา ๕ ประการ ถูกแต่
 ข้าพเจ้าเห็นหนังสือ ตามที่ทางว่า หนังสือกรมที่ดินพมมา ๕ ประการ
 ขวาของกระทรวงศึกษาธิการเขาพมมา ๕ ขวาของกระทรวงศึกษาธิการ
 กรมที่ดินกรมที่ดินอะไรเหล่านั้นเป็นคน แต่ตามพมมาไม่ได้ระบุไว้

ประกอบ แลจะมีเป็นหนังสือสำคัญทุกประการหนึ่ง - และในร่างเดิมของ
 รัฐบาตนั้น อย่างนี้หมายถึงหนังสือสำคัญสำหรับทุกคนเหมือนกัน แต่ท่าน
 ไปแก้ไขอีกว่า จำต้องความให้ ส่วน ๓ ประการนี้ จึงถามว่า เห็นจุดประสงค์
 ของรัฐบาลหรือ ถ้าไม่ใช่จุดประสงค์แต่ ประเด็นจะเกิดการแก้
 กฎหมายข้อนี้หรือไม่ เพราะครั้งแรกในมด หนักเข้ามาแก้ไขหนังสือทบทม
 คราวจริง มีใบเหยียบยาทำประโยชน์แต่ มีหนังสือขอยกอำนาจอย่างนั้นจริง
 ตามว่าท่านแก้ไขอย่างนั้นผิดหลักการของเขา จึงถามว่าอันศกกรรมททำศก
 คำแล้วตั้งมออยู่ด้วยตนเองไปทงจหรือซึ่งไม่มีหรือจะเขียนที่ตนนั้น มีหรือ
 กขอาเป็นหนังสือสำคัญสำหรับทุกคนโดยไม่มี ใบเหยียบยา - ไม่มีใครของ
 เป็นรัฐาฐานเดิมมาก่อน ในเขตเทศมาดโดยเฉพาะแต่ ๓๐๐ เปย์รีเจนต์
 แทนที่อย่างนั้นท่านหมายความว่าอย่างไรเปิด เซอร์โจสความประสงค์ของ
 เจ้าหรือเปิดตา ขอให้แจ้งให้เข้าใจหรือท่านเป็นอย่างไร

นายพันซ์ อี.ทวงส์ กรรมาธิการ : ดงทษาพเจ้าได้แจ้งแจ้งแสดง
 ว่า คณะกรรมการได้พิจารณาถึงหนังสือสำคัญสำหรับทุกคนที่มีลักษณะ
 คล้ายคลึง หรือ อย่าง เดียว กันกับใบมด หมายความว่า แลซึ่งกรรมาธิการ หรือที่
 สิทธิอะไรอย่างหนึ่ง ถ้าท่านจะไปถามถึงซึ่งสิทธิกรรมาธิการที่มี
 หรือคุณธรรมเขาไป ที่ท่าน ท้าว่าเขา แทนหนังสือกรรมาธิการ คำอะไร ที่
 คล้ายกันแต่ต่าง คณะกรรมการเห็นว่าจะไม่ได้กัน คำว่า มี ถึงหนังสือ
 สำคัญสัญญาซื้อขายอะไรกัน ท้า แทนทษาหรือศกพนักงานเจ้าหน้าที่ย่าง
 นั้น เพราะฉะนั้นจะเป็นหนังสือสำคัญอย่างหนึ่งในทางราชการแสดงให้
 เห็นถึงการโอนกรรมสิทธิ์อะไรกันเท่านั้น แต่ถ้าไม่ใช่หนังสือสำคัญสำหรับ
 ท้าแสดงให้เห็นถึงการมีสิทธิ เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการได้
 พิจารณา ถึงความประสงค์ ในการ ท้าให้ พระ ราชบัญญัติคุ้มครองถึง

หนังสือสำคัญสำหรับที่ดินที่แต่งกรรมสิทธิ์ แต่ยังไม่มาบังคับ
ที่การทะเบียนเพื่อประโยชน์แก่เขาไป เพราะฉะนั้น กรรมสิทธิ์
หนังสือสำคัญที่ไปทางที่ขาดคดี หรือไปทางที่เห็นคดี เป็นเหตุ
หลักฐานพยานอันหนึ่งเท่านั้น

นายชาญยุทธ์ ไชยคำมิ่ง (ภาพสันสุ) : กระผมเห็นด้วย
ฉกรรจ์พิเศษในกฎหมายทอน ค.ส. สืบระยะ ได้ ขาดให้เห็นแก่
ที่ราชการรัฐ ซึ่งเรารู้ดีมาก ในภาคอีสานใต้ ทดแทนโดย มีรายละเอียด
คุณมิตร ของเขา ไม่มีหนังสือสำคัญ ซึ่งเป็นคดี ในเขตราชของทรง
คงที่ ได้ทำประโยชน์แล้ว หรือในเขตของราชได้ ขาดระเบียบข้อ
ระเบียบข้อแล้ว ก็คิดเห็นที่ซึ่งได้ศรัทธาของมรดก... มรดกซึ่งได้
นิติกรรม มักให้ของเงินคน หรือของบุคคลในปกครองแล้วแต่คดีคดี
ภายหลังมาแต่ กรรมสิทธิ์เกิดเพียงของเงินคน หนังสือเช่นนั้น เป็นเหตุ
ในทางกฎหมายแล้วแต่เป็น หลักฐานยืนยันว่าตาม กรรมสิทธิ์ ในที่ดิน
ถ้าหากว่าระเบียบข้อ ๓ อย่างนี้ หนังสือที่เขาได้มาคงแต่ไปราชการ
แต่ที่ดินซึ่งเขาได้มีกรรมสิทธิ์มานานแล้ว ก็หมายความว่าที่ดิน
คดีถึง เขาหมายถึงนั้น ตามกรรมสิทธิ์ที่ซึ่งของศาลอนุญาตใน
ข้อกล่าวหาโดยฉบับแล้ว ด้วยคุณเทพฯ หมายถึงที่ดินมีแปลว่า ซึ่งไม่ได้
นิติกรรมในทางตามระเบียบข้อนี้ แต่ได้ทำนิติกรรมด้วยข้อแล้วของ
ของที่ดินนิติกรรมนั้นได้รักษาไว้ที่เขาเองก็ เช่นพยานกรรมสิทธิ์
หรือนิติกรรมต่าง ๆ ที่เขาทำด้วยเขาจะให้ซึ่งมรดกตามฉบับแล้ว... เมื่อมี
กรณีพิพาทกันแล้ว ก็หมายความว่าคดีนี้ไม่ถึงแต่จะทำให้เสียสิทธิเขา
แต่ภายหลังจึงจะเสียหรือของภายหลัง เขาหมายถึงอย่างนั้น... ท่าน
กรรมสิทธิ์ไปคดีเขาใจ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอประทาน

แจ้งว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ นี้ วัตถุประสงค์เฉพาะ หนังสือ
สัญญาสำหรับที่ดินอย่างอื่น ส่วนที่สามมีลักษณะพิเศษเฉพาะ เป็น
ลักษณะของกรรมสิทธิ์ที่ดิน รัฐก็คิดว่า จะดีกว่า ถ้าจะโอนกันไปที่
ที่สำนักงานเป็นการโอนกันจริงหรือยกให้กันจริง แต่เวลานั้นเป็นนิติกรรม
จึงว่า ได้มีนิติกรรมจริงหาได้แสดงไม่ว่าคนคนใดมีสิทธิในที่ดินไม่ การ
แสดงตนของมรดกภาพเป็นที่ดินมือเปล่า ส่วนที่กรรมการร่างมา
กรรมการได้ร่างหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินซึ่งแสดงกรรมสิทธิ์หรืออย่าง
อื่นแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งรัฐบาลจะเป็นหนังสือสำคัญซึ่งเขียน
ฉบับคัดลอก ๆ ไป ส่วนหนังสือที่ดินมือเปล่าที่ท่านว่านั้นใช้ได้เฉพาะ
กรณีเฉพาะเท่านั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่ว มรดกโดยมากที่ไม่มรดกโดย
สำคัญ ที่นพอบุญของท่านการว่าที่กรมพระราชบัญญัติให้มาทำกันเสีย
ก็อาจจะช่วยขายกันอย่างไรแต่ว่าสภาพของมรดกของมรดกที่ดินมือเปล่า
หนังสือสำคัญที่อำนาจทำให้เป็นหลักฐานที่ใช้สำหรับกรรมสิทธิ์ไม่ว่าใครของ
ทางราชการ ซึ่งรัฐเหมือนที่ในอินเดียอย่างซึ่ง ได้มีการรับรอง ว่าได้ทำ
ไว้โดยนิตย หรือคำตราของที่ได้ทำไว้โดยนิตยแล้ว นั้นรัฐบาลรับรองว่า
เป็นกรรมสิทธิ์จริง ๆ นอกเหนือความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับที่ ๒

นายทอม เม สวงขลา (ราชบุรี) :

หลังจากที่ท่านอาจารย์
ได้บรรยายแล้วกระผมขอตั้งข้อสงสัยขึ้นมาประการ แต่
ที่ขอถามว่า การออกหนังสือสำคัญในรูปของกรมการ ผู้ที่รับ
เมื่อออกแล้วร่างพระราชบัญญัติแล้วจะโอนที่ดินไปให้คนอื่นได้
หรือไม่ หรือจะโอนที่ดินไปให้คนอื่นได้หรือไม่

ไม่ใช้เมล็ดพันธุ์ที่กรมการไร่ของกรมที่ดิน ในที่ดินเหล่านั้นหรือ จึง
ขอขอร้องว่าเป็นของมิใช่ทรัพย์สิน ถ้าเป็นจริงแล้วจะไปกันใหญ่

นายประสิทธิ์ เดียมศิริลา กิ่งวมาธิการ ใจดี ถอดศพตามคดี
อยู่ในข้อความเดิม คือจะได้อาณาสิทธิ์ ๑ ไร่ ๒๐๐ ไร่ ๓๐๐ ไร่ ๔๐๐ ไร่
ให้นายทวีดี บุติณย์ศิริลา ๑ และมอัครา ๑๐๐ ไร่ ๒๐๐ ไร่ ๓๐๐ ไร่ ๔๐๐ ไร่
ในคดีนี้ ที่ตั้งอยู่ในระหว่างการทำคดีของเจ้าพนักงานที่ดิน
กรมที่ดินโดยนายช้อยนางอินสำหรับที่ดินโดยอินโดม การรังสีกฎหมาย
กรมที่ดินคดีดังกล่าวให้มาตัดสินกันของยากแล้ว โดยหลักฐานทางกฎหมาย
ที่ปรากฏในคดีดังกล่าวจะเห็นว่าที่ดินนั้นเป็นของเจ้าพนักงานที่ดิน
ตามบัญชีที่ดินของกรมที่ดินนั้นเป็นคดีดังคดีในเอกสาร
ฉบับที่ ๑ ในข้อความเดิมที่ว่า "อินโดม" คำว่า "อินโดม" นี้จะ
แปลว่า อย่างที่กล่าวกันโดยอินโดมแต่มาได้ แต่ท่านจะคงไว้ตาม
ของอินโดมในเฉพาะในกรณีในคดีนี้ เป็นเรื่องพิเศษให้
โดยอินโดมที่ดินซึ่งคดีโดยไม่เป็นกรรม เป็นเรื่องคดีถึงขั้นคดี
คดีฟ้องว่าคดีฐานการ โอนที่ดินโดยคดีว่าได้มาโดยกรรม
จึงได้มาด้วยคดี ซึ่งคดีกฎหมายคดีของกรมที่ดินนั้น
เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมาธิการ ให้ไว้ มาดูเรื่องของนายประสิทธิ์
ที่กล่าวถึงไปว่า ถ้าหนังสือสัญญาโอนนั้นยังไม่เปิดให้มันอยู่
แต่แค่เพียง ๑ อย่างน่ะ คดีของ ศาลของที่ดินได้ตั้งประโยชน์
ประโยชน์สำคัญสำคัญคดีว่า คดีตามใบทะเบียนยังได้ อันจะเป็น
ประโยชน์แต่ดี เพราะฉะนั้นจึงเป็นการสำคัญ กรมเจ้าไม่มี ให้
เป็นคดี นคดีของกรมที่ดินนั้น ยังมีเรื่องมาซึ่งคดีของกรม
ที่ดิน

นายชวชน อินทพันธ์ (ลำพูน) : ปัญหาในเรื่องนวดตรา
ดกมเขาใจแดง กรมหลวงเสนาให้ยึดถือปฏิบัติ

ไม่มั่งมาชักบรของ

นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ (กำแพงเพชร) : กรมศนศรศึกษ
ทรงของทาน คณะกรรมการ ซึ่งได้กวนนำ ขนแรงคอบ ขี้ขงใจของ
สมาชิกไฟหยาขรณตงคยไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนรา มบูร : เขาเสนอนัดอีก
แต่

นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ (กำแพงเพชร) : ท่านผู้เสนอนี้ไม่มีผู้
ลงมือ กรมมดคีว่าไม่ถูกต้อง ท่านผู้เป็นประธาน เพื่อที่จะรักษา
ยี่ปี เนื่องจากว่าถ้าระดับเคยของกฎหมาย กรมเขาใจดำถ้าได้
ได้ขมดคีขยไปแต่ดี เห็นไปในลักษณะที่กรมศนศรกำหนดมา
ยงเพียงในปัญหา ของท่าน จะเกิดขมดคีอย่างมากมัย ข้อของใจ
มากรักแม่กรทงตงกรม กรมมดคีใจในประการดังคณย้อย่าง

คามจริงเต็มหน้ากรมศนศรดาผู้วางหรือทางรัฐเกิดได้พิจารณา
บคยตแต่ด และเป็นการเรียนกฎหมายในการที่จะยังประโยชน์ให้
ประโยชน์แก่ผู้กใช้ดีทศรคอบครั้ง จะโดยอาศัยการควบคุมของ
กรม โดยอาศัยตามสัญญาชกรยคตาม เป็นการขยอน เป็นหลักประกษ
การแลตงกรรมดคีขงผู้มดคีแล้ว ในขณะ ได้ มีผู้ขงใจดำไดน
มาธิการจึงกำหนด จึงเขียนลตคองามให้มันเคยตงไปอย่างน เรา
เพียงในการณกรมมดคีได้ทศรจากสัญญาชกรยคกรณ คยผาบเจ้าของ
กรมลตคีเดิม ผู้ขายและผู้ซื้อได้ทานศกรรณทตอกรค่าเบตแตโดย
มีเสียงการทงนศกรรณเป็นผล ให้ผู้ซื้อได้ รับกรรมดคี ในฐานะเป็นผู้ซื้อ

จากผู้ควบคุมของเดิมมา การที่เจ้ากรรมนายเวรจะได้คืนของเดิมแต่
 จะทำได้สิทธิของกรรม ก็ควรผู้ได้หรือสิทธิจากเดิมเป็นของอาชวมาณ
 สิทธิไป ทนดสิทธิไป เมื่อเห็นเช่นนี้ความมั่นคงในเรื่องคดีนั้นก
 มาทวน กระผมเห็นว่าการที่กรรมนายเวรได้ซึ่งมาทวนนี้ไม่ตรงกับประ
 ปรหมณ์สำคัญโดยความมั่นคงสำหรับคดีของข้างหนึ่ง คดีหนึ่งซึ่งคดี
 ซึ่งเราได้ทำกันนี้ ทว่าถ้าวาอาชวมาณ เป็นเหตุที่ผู้กล่าวถึงคดีในศาล
 ผู้ซื้อและผู้ขายได้กระทำกัน และมีพยานหลักฐานเป็นพยาน แต่
 ได้ทำการประกาศรับของ และเอกสารแนบมาเป็นเอกสารหลักฐาน
 แล้ว แต่กรรมนายเวรไม่ยอมรับของเอกสารเช่น กระผมจึงเห็นว่าการ
 ปล่อยให้ในคดีเช่นนี้ ความมั่นคงและคงความคงกระพันอาจจะมีกรรม
 อย่างมากมาย โดยเหตุนี้กระผมจึงไม่เห็นชอบกับการที่กระผมมาทวน
 ได้คืนข้อความใหม่เช่น เพราะเอกสารจะเป็นการระบและลง ไปแต่
 เป็นการคดีอื่นซึ่งเขาอยู่เดิมให้ขาดไป ฉะนั้นไม่เห็นชอบกับ
 การที่กระผมมาทวนได้คืนข้อความใหม่เช่น เพราะเอกสารจะเป็นการ
 ระบุคดีลงไปแต่เป็นการคดีอื่นซึ่งเขาอยู่เดิมโดยชอบธรรม และ
 สมุขรณชนผู้แถลงให้ขาดไป

หลวงอรุณพพิศาล (ตราด) : กระผมได้ดูตามร่างเดิมแต่
 ก็เห็นว่าตามทฎษฎีว่า ฟังประสงค์ จะให้ ออก มาตรา ๓ เรื่อง ท.อา.หนึ่งคือ
 สำคัญ อย่างอื่น ด้วยว่าคดีนั้นที่ มาช ความ เสนอด้วย อยู่แต่ใน ทง.อา.
 ประการ สองหนึ่งคือข้อหาหรือกรรมธรรม์แต่เป็น ท.อา. อาชวมาณไม่ได้
 เว้นแต่อาชวมาณซึ่งสำคัญสำหรับคดี ท่านเขาได้ใหม่ ขอให้ท่านเขาได้
 ใหม่ว่า หนึ่งสำคัญอย่างหนึ่ง หนึ่งสำคัญสำหรับคดีข้ออย่างหนึ่ง
 หนึ่งสำคัญ เช่นว่านั้นเป็นหนึ่งสำคัญจริง แต่ไม่ใช้หนึ่งสำคัญ

๑๖๑๑ - ขอให้ท่านเจ้าพระยาฯ... แต่เดี๋ยวนี้ในกฎหมองเดิมจึงไม่ได้
 ให้พลต.ย.หนึ่งร้อยต้นเป็นยารักษา... ซึ่งบางแห่งตั้งตั้งกบฏอย่างหนึ่ง
 ...คนพวกหนึ่งยอมจะขายแต่ยอมคนคตทตไปยังบุคคลที่ ๑. กรรมสิทธิ์
 ...คตทตไป ยัง บุคคลที่ ๑. ไม่ใช่เขาจะมาด้วยความไม่ เป็นธรรมโดย
 ...ไม่ขอทไปตงบุคคลที่ ๑. แต่กฎหมองเดิมจะตั้งให้บุคคลที่ ๑. ซึ่งได้
 ...ผลโดยการซอกขายโดยตั้งกรีกแต่จะ ทำให้ใคร่เสียขาย จะทำให้คน
 ...คนตั้งรับชื้อหาขาย... จะหมายจะคตทตอย่างนั้นโดยอย่างไร... ถ้าทงนจะ
 ...ยอมอย่างนั้น... จะให้ท่านเจ้าพระยาฯหนึ่งร้อยต้นนี้ไม่หมายความโดย
 ...ตั้งทไปยังบุคคลหนึ่ง... ผู้ซอกของบุคคลที่ ๑. แต่ไม่... คนที่ใดมาโดย
 ...อย่างนี้... เพราะฉะนั้นจะให้คตทต หนึ่งร้อยต้นของซอกซอกคต
 ...คนทั้งก็ตั้งการซอกของซอกนั้นเป็นไปโดยมิชอบแต่ซอกเขาประกาศ...
 ...ซอกคนหนึ่ง... เจ้าของทตมีสิทธิที่จะ ไปยังคตทตอันซอกซอกนี้ไม่ได้
 ...ซอกซอกซอก... หมอซอกแต่... แต่จะกล่าวกล่าวซอกซอกเป็นไปโดยตั้งกรีกแต่
 ...จะ ให้ไปททขายเอง... ให้คตทตเป็นกรรมแก่เขาใหม่... หรือซอกซอกหนึ่ง...
 ...ซอกซอกซอก... แต่ไม่ใช่หนึ่งสิ่งสิ่ง... สำหรับ... ทตทตทตทต
 ...มาตรา ๑. บรรดา ๑. ตั้ง... แต่ททททจะให้หมายคตทตตั้ง... อย่างไร...
 ...หมายคตทตไปตงไปแต่ซอกซอก... หรือซอกซอกซอก... ซอกซอกซอก
 ...จะคตทตไปได้... ร้อยแปด... หนึ่งร้อยต้น... ทตทตทตทต
 ...ทท ๑. อย่างทททททททททททท... ไม่ได้หมายคตทต... ทตทต
 ...ททอย่างอื่น...

นายนี้ที่ จันทุม (ร้อยเอ็ด) : กระผมได้ฟังท่านเจ้าพระยา
 ...ท่านกรมเจ้าการ ได้แดงในเรื่องมาตรา ๑. นั้นแล้ว... ทำให้เข้าใจว่า
 ...ใจเรื่องนั้นแล้ว... เจ้าพระยาฯอย่างนี้... ให้ท่านเจ้าพระยาฯ...

ว่าหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินที่เราได้พิจารณา ซอชายนั้น ใน ท้องที่อำเภอ
 ในจังหวัดที่ไม่มีหอทะเบียนที่ดิน การจดทะเบียนทรัพย์สินของ
 ยานพาหนะและอาคารกรรมเนียบเรียกค่าจองกรรมเนียบที่ดิน หรือค่าธรรม
 ชาติของหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน ในที่ดิน หนังสือสำคัญ
 หนังสือซอชาย หนังสือโฉนดกรรมสิทธิ์ที่ดิน หรือโฉนดที่ดิน
 ในบริเวณที่เป็นหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน ในทางกฎหมายแล้วจะต้อง
 อ้างถึงที่ดิน ที่ดินของหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน
 เนื้อที่ไปพักในนครราชสีมา หรือหนังสือใบทะเบียนของงานเมือง
 ระบุพื้นที่ที่ทำการบริการได้แสดงชัดเจนมาแล้ว ในเขตเมือง
 หนังสือสำคัญอย่างอื่นสำหรับที่ดิน เช่น โฉนดที่ดิน ถ้าหากว่าที่ดิน
 ใหม่ ๆ จะหมดไป ข้าพเจ้าขอรับรองงานเพื่อให้งานหมายนั้นสมบูรณ์
 เนื้อที่ใหม่ขึ้นที่อื่นคือไปออก หนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหรือถ้าหาว่า
 ได้ตลอดหมดแล้ว ขอความเต็มใจให้ความช่วยเหลือ และภาระหนังสือ
 สำคัญอย่างอื่นสำหรับที่ดินโดยอัตโนมัติ ไม่ได้มีความคิดเกิดขึ้น
 แปรอะไรเลย มีหนังสือสำคัญแล้ว ถ้าจะเอาเอา เต็มลงไปออก
 เต็ม คัดออก ถ้าโฉนดเต็มเข้ามาเห็นอย่างนั้น

๑๑.๒๘ 14

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการบริหาร : คิดที่กรรมการร่างมี
 ที่จริงได้แก้ไขร่างของรัฐบาล แต่ถ้าได้แก้ไขให้ดีขึ้น เพราะว่า
 ใช้คำจากหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินอย่างอื่น คำว่า หนังสือสำคัญสำหรับ
 ที่ดินอย่างอื่น ในการร่างกฎหมายหรือข้อกฏหนังสือให้แก่ประชาชน
 กรรมการของนิติกรทบของ หรือของนิติกรหนังสือ ใช้ได้ทั้งไป ยืนยัน
 กับบุคคลได้ทันที ไม่ได้มีงหมายอย่างนั้น ส่วนหนังสือที่ทางมา

ไม่เก็บคดีไต่ถามนาน เขกขับไปทำถ้ำนมาเอง- คน ๆ หนึ่งมทคนมอเปลว
 ยี่ เวลาจะโชนกนักไปหาอำเภอได้ นี่เป็นการโชนกนักเอง โชนมือเปลว
 ยี่นหลุดกฏ ใช้ได้ระหว่างกันเอง ทางราชการก็ยอมรับรองตัวคน ๆ น
 ี่มาโยบโยนเร ได้มีการประกาศไม่ได้มีการคดีความ คือเงินหลุดฐานเท
 ี่คดีความระหว่างกันเอง ไปถึงศาลก็ใช้ได้ แต่อย่างไรต่ออย่างไรให้
 ี่ประกรรมาการตำรวจศาลคดีโชนกนักคิดไปทำถ้ำนอย่างไร ใช้เงินถ้ำน
 ี่ระหว่างกันเอง มันอาจจะผิดในตัวของมันเองก็ได้ ในเรื่องถ้ำนถ้ำน
 ี่หรือออกโชนกนักนั้น รัฐได้ขอหนังสือสำคัญอย่างหนึ่งอย่างไรไป
 ี่ออกหรือออกนไปเป็นธรรมเนียมแล้ว รัฐก็ตั้งคณะกรรมการของรัฐเองไป
 ี่หรือดู ไปดูของดินแดนถ้ำนถ้ำน ถ้ำนจะถึงกับใช้ขานาจของคณะ
 ี่กรรมการไปทำถ้ำนหนังสือซึ่งเขกขับทำกันเอง เป็นแต่ไปทำถ้ำนถ้ำน
 ี่อย่างนี้ คณะกรรมการที่เขกขับมาจะไป ก็สมนึกของจะตงเป็นหนังสือ
 ี่ซึ่งคดีซึ่งใช้ได้ต่อไป เป็นหนังสือซึ่งอยู่ลงในหลยหมยี่ขงมทคนมอ
 ี่ทำถ้ำนไปรษณีย์แล้ว อย่างนี้หรือจะว่าเป็นสิทธิหรือบรของเหมยชกนัก
 ี่ได้รบหรือ หรือจะคงทงทำไปรษณีย์แล้ว หนังสืออย่างนี้หนังสือ
 ี่ซึ่งรับหรือโดยทางราชการใช้ได้ต่อไป เมกชกนักไปก็ทำถ้ำน แต่
 ี่หนังสือซึ่งคดีของไปทำถ้ำนกรรมการโชนกนักคนมอเปลวถ้ำนนี้ เป็นหนังสือ
 ี่หรือจะคดีกรณีเขาจะเรียกกันเอง ฉะนั้นนาย ก. มาโชนกนักให้ ง. ได้
 ี่ประกาศแล้วไม่มีคดีระหว่างกันเอง แต่หนังสืออย่างไรให้คดีกรรมการ
 ี่คดีหรือคดีไปทำถ้ำนถ้ำนถ้ำน คณะกรรมการก็เห็นว่าไม่เป็นการเกินไป
 ี่ก็คดีไปรษณีย์ก็ควรจะเป็นหนังสือของระหว่างหนังสือซึ่งอย่างไร คดีอย่างไร
 ี่หนังสือหรืออย่างไร ได้หนังสือหรือคดีของไปรษณีย์หรือคดีของ
 ี่หนังสือหรือคดีไปทำถ้ำนเอง แต่อย่างไรทำถ้ำนถ้ำน คณะกรรมการก็

สิทธิอันชอบธรรมเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น . . . ดึงการทำความต่าง
 หรือฐานเหตุอันถูกต้องประการของบุคคลผู้ทำตนครองตนนั้นโดยไม่ชอบ
 ธรรมหรือความผิดอันใดอันหนึ่งโดยไม่ชอบธรรม . . . เพื่อให้สิทธิแก่
 บุคคลที่สมควรที่จะได้รับสิทธิการครอบครองโดยชอบธรรมนั้น . . . ทั้งนี้มี
 หมายอย่างหนึ่งอันว่า . . . ถ้าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ต้องการอย่าง
 นั้น . . . หลักฐานต่าง ๆ ซึ่งแสดงสิทธิอันเปลี่ยนแปลงอันหนึ่งก็ควรจะได้รับการ
 พิจารณาจากกฎหมายฉบับนี้ด้วย . . . ถ้าจะเขาเฉพาะว่าโดยตราของ . . . และ
 ในสมัยแรกที่ได้ออกประโยชน์แล้ว . . . ที่เกิดปัญหาขึ้นมาอีกว่า หลักฐาน
 ดังที่พวกตนแสดงกรรมสิทธิ์แสดงสิทธิของตนนั้น . . . อย่างเช่นท่าน . . . มาชัก
 ข้างท่านให้ยกตัวอย่างมาว่า . . . การทำนิติกรรมที่เข้าเกี่ยวข้องกับ
 เงินผลประโยชน์อันหนึ่ง . . . ที่ท่านจะไปทำด้วยอะไรเขาอันแสดงออก
 ใหม่ . . . ออกอะไร . . . ท่านไปทำสัญญาอันที่เข้าแก่ . . . ข้อจำกัดที่ออก
 แล้วท่านมาอ้างว่า . . . คนนั้นไม่มีสิทธิที่จะช่วยเหลือกัน . . . แต่ให้
 คณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นว่าตามสมควรนั้น . . . แสดงออกทั้งข้อ
 ขกกันใหม่ . . . ที่ข้อสัญญาอันอย่างไรอย่างนั้นเป็นต้น . . . เพราะฉะนั้นคณะ
 กรรมการก็ควรได้พิจารณาถึงข้อข้ออย่างข้อนี้ด้วย . . . จึงได้ตรากฎหมาย
 ทุกอย่างดังที่ . . . คณะกรรมการนั้นตั้งขึ้น . . . อย่างเช่น . . . ที่ตน . . . ที่แสดง
 ความสำเร็จ . . . กับในขณะ . . . ก็มีอยู่ . . . ประการนี้ตามพระราชบัญญัติ . . . พ.ศ. ๒๔๕๔
 พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน . . . (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๘ และฉบับที่
 ๘ พ.ศ. ๒๔๕๖ . . . ที่ตามเป็นต้นซึ่งมีบัญญัติไว้

๑๑.๑๐ น.

นายสมศักดิ์ สวมบุรณทรัพย์ (ราชบุรี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้

๑๑๑๔ น.

น้อยสวัสดิ์ กำประกอบ (นครสวรรค์) : ความจริง
 เหล่านี้หนักไม่ ไช้เรื่องบัญญัติขยอกจนเกินไปนัก ข้าพเจ้าได้
 กรรมาชิกกรกับท่านสมาชิกททการศรี คานโค ได้แย้งกันไปมา
 ขยอรับแต่จะแจ้งด้วยคอมเห็นใจท่านกรรมาชิกกร ความหนักกว่า
 เลื่อนมาดังนี้ ความจริงเจตนาจริงของกฎหมายนี้ ขัดให้ท่าน
 ท่านสมาชิกได้ต้องพิจารณาเอา เจตนาเดิมเราได้มาจากรัฐ แต่
 สมาชิกมีความปรารถนา เอาเจตนาเดิมของกฎหมายนี้ ไปเป็นของ
 ข้าพเจ้าทราบแต่ เจตนาจริงของบรรดาเพื่อนสมาชิกททการมาเมื่อ
 มกความปรารถนาที่ตองการททการทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเอกถาวรดังบัญญัติ
 ใหม่มาด้วยการไม่เป็นธรรมแต่เอาเราเอาเจตนาจริงของกร ขยอกกฎหมาย
 ใหม่ของตนเสียก่อนเราเองตนเราตอง คำนึงว่า กฎหมายฉบับนี้
 คำนึงว่า ได้มีการออกโอนคดีความไม่เป็นธรรมในกรณีททการบาง
 ซึ่งความหมายเอาว่าบรรดาประชาชน ซึ่งเป็น เจ้าของ ทดิน กับ บรรดา
 พนักงานเกษกรได้มีการส่งมอบกันไปออกตราของ ไปออกโอนคดี
 แผ่นดินซึ่งประชาชนหลายสิบครอบครัวได้คงบรรดาททการมาหาททการ
 ออกโอนมา จะปล่อยให้บรรดาประชาชนเหล่านั้นมาฟ้องศาลเพื่อ
 ชัยชนะจะอ้างสิทธิปกครอง กฎหมายก็ตีประกาศทางรัฐ โฉนดไม่ได้
 เห็นชนที่เห็นเราจึงมีเจตนาขอยกหนึ่ง ข้อของกรจะดังเอกถาวร
 ตราของ ซึ่งแสดงกรรมสิทธิ์ สิทธิการเป็นเจ้าของ ซึ่งราษฎรไม่ตำ
 ราษฎร์ เห็นด้วย เห็นว่าประเด็นตองที่เราได้ขยอกกฎหมายฉบับนี้
 มีความต้องเกิน เราไม่ได้มีความมุ่งหมายที่ตองการจะออกกฎหมาย
 นี้เพื่อไม่ตองตั้งนิติกรรมในกบัตินิติ โศภราช สันนิษฐานว่าสันนิษฐาน

ด้ญญรายสีก ซึ่งบรรดาประชาชนได้ทำแกมบรรดาประชาชน เราไม่
 ความปรารถนาใช้นั้น เรายังคงปรารถนาอย่างเคยดังเดิม เจ้าหน้ากับ
 เด็ดคนคนหนึ่งส่งมคมกับไปบอกโหนด แต่งเป็นหนังสือธรรมสัตว์ ให้แก่
 เจ้า ซึ่งราษฎรไม่สามารถจะดูได้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าหากเจ้าเรา
 ปรารถนาต้องการที่จะให้ทำตามงานนิตกรรมทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งอำเภอ
 หอพระเขียนที่ตนได้ทราบของนพมเราไม่สามารถจะทำได้ดังเดิม . . . . .
 หอพระเขียนที่ตนเพียงเพราะหอพระเขียนที่กรุงเทพ . . . . . ได้ทำการช่วยช่วย ทำ
 นิตกรรมแต่แต่ญญาช้อยอันหนึ่งกับช้อยราย . . . . . ญญาจำนองอันระกน
 รายได้หากน้อยตามต้องการ จะให้กรรมการคนละหนึ่งซึ่งมีนิตเพียง . . . . .
 คนเหล่านี้ไปทำอุบาสกตามนิตกรรมทั้งสิ้น ที่ใช้ทำญญาช้อยอัน
 เพียงที่นิตทำไม่ให้อ่านต้อง ใช้สิทธิแก่เจ้าหน้ากับ อำเภอเจ้าบางกับการ
 ทำนิตกรรมช้อยกันนั้น เขาได้มีการประกาศ . . . . . ได้มีการทำทุกสิ่ง
 ทุกอย่าง เจ็ดวัน ทานประมาณ . . . . . ที่เคยพูดเจ็ดวันของกฎหมายเขียน
 เราไม่ได้มีเจตนาตั้งจะเขาไปแทรกแซงการ . . . . . ราชการแผ่นดิน
 หรือสิทธิหรือเจตนากรณี ของบรรดาเขกชน ต่อเขาจะนิต . . . . . ที่กระทำความ
 กน . . . . . เขาทำการงานซึ่งเป็นเรื่องของเขา . . . . . ราชการ . . . . . จึงขอ
 ข้าพเจ้าไม่เพียง . . . . . ถ้าในบางคราวบางโอกาสราชการมีผลผล . . . . . อาจ
 มีการคิดโกงกันบ้าง การช่วยช่วยข้าพเจ้าขอเรียนว่าคนช้อยบางคนออกตั้ง
 ให้บรรดาประชาชนบางคนลงลายมือในหนังสือมอบสิทธิ์ . . . . . แต่ไปให้การ
 โอนนิตกรรมกับหอพระเขียนที่ตนอาจจะมาบ้าง . . . . . แต่เราจะให้กรรมการ
 ชนลงมือเขาไปแทรกแซงอย่างไร . . . . . ให้ประชาชนซึ่งถูกกดขี่ต้อง
 อย่างนมาของต่อกรรมกร . . . . . กรรมกร . . . . . ไม่เลิกตั้งญญาช้อยอันของเขกหรือ
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า . . . . . ถ้าหากกรรมกรเหล่านี้มีสิทธิเด็กคน . . . . . ดัง

ก็ตั้งไปให้ตั้งเอา ตะหนักไว้หักร่างทรงพง ไม้ขอในเหย้าขยี้เข้า ไม้ขอ
 คราของแต่ในเหย้าขยี้เข้าของมาแดงว่าโต้มคำบริบของว่าได้ทำประโยชน์
 น้อย หรือคราของก็ตั้งมาประทัดคราว่าทำประโยชน์น้อย หรือว่า
 ก็ตั้งมาขอโทษตวงรังอดีตสักทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นกรรมผลความจริงก็เห็นได้
 ครกทำอย่างไรเมื่อหนึ่งสิ่งนั้นไม่ ไรข่มงสัยต่ำคย เป็นแต่เพียงว่าคนซึ่งคน
 เข้ามาทำบุญเขานั่น หรือเขามาขอรับมรดกนั้นจะให้ทำอย่างไร ... ครกหา
 เขตแต่ให้ก็ไม่มีเป็นก็แน่นอน ... แต่ใครให้รับของให้ทำด้วยทำด้วยอะไร
 เพราะเหตุว่าไม่ ไรดีทั้งนี้ ... สิทธิคือการทำที่เขายู่จริง ๆ ครกขบขบจริงจริง ๆ
 เป็นกรอกมรดกมรดกเปิด ... หนึ่งคือเป็นกรรมในหนึ่งซึ่งใช้หนี้คือคนนั้น
 ก็เข้ามาได้ถึงถึงคนไหนได้ โยมให้แล้ว ... ท่านได้รับมรดกกันแล้ว ... โย
 ก็ความมีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านระลึกว่า ... กรรมดีที่คิด ... สิทธิ
 กรรมของกดี ... มีเกิดโดยผลของกฎหมาย ท่านต้องย้อนไปดูว่ากฎหมาย
 ที่เขาให้ทรมิตรกรรมสำหรับที่ลอบอย่างอื่นเขาไปหมายอะไร ... ถ้าหากว่าเขา
 มรดกหมายจะให้เป็นการมรดกหรือเป็นอะไรต่าง ๆ ... กรรมดีคืออัน
 กรรมมาแต่รับจากของอกใจจะคอยรับด้วยศตวรรษนั้น ... แต่เดี๋ยวนี้
 สัญญาอันหนึ่งไม่มีอะไรเลย ... ซึ่งไม่มีการรับของอะไร ถ้าจะต้องกร
 กรรมดีก็ ... ก็ตั้งมาคำนึงการตามพระราชาบัญญัติของโณนัตดินของ
 ข้างหลวงแดงอย่างนั้นจะไปทำด้วยอย่างไร ... ถึงแม้คนจะโงงเขาหนึ่งสี่
 สิบจะยังไม่โงง ... ไม่ไต่จะใจไปโงงหรือที่รับมรดกของตนอยู่ ได้แต่ไร
 มีตรงกันใจ ... ต่างกันอย่างอื่น ... เมื่อโงงไปแต่ ... ฝ่ายบุคคลที่สาม
 นิด ... เมื่อที่เขโงงนั้นมโงงหรือ ... จึงได้มีความเจริญหรือของอื่น ... จึง
 ได้มีผลของกรรมที่รับจากของอกใจจะคิดไป ... เป็นอย่างไร ... คือเป็นกรรม
 ที่ว่ารัฐได้ซึ่งกรรมแต่เพียง ... คือเมื่อรัฐเป็นผู้ของโณนัตดิน ... ก็

ออกตราของอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเห็นใจว่า เหมกคล้าย ๆ
 ฎการมารีการหน้าเต็ม ทำอะไรตง ๆ เราคิด แต่เราคิดจากเงกฏหมาย
 เวมหัดกฐานว่ากฏหมายเราว่าอย่างไร เราขอสง่าให้เขาผู้เรยอชานูให้
 เรยงหนงอ้อด้าคณูสำหรับในเรยงทตมมา เราถอพตาดเหมอนกน เพราะ
 ว่างจะเนนกกฏหมายกต ถ้าไม่ไดไปรี ในเรยงทตมกอาจจะมี ไม่ถกถน
 เราถเชยฐเรามารพกนชกถอมกน แต่ท่านจะเราอย่างไรผมกไม่ทวชก
 ท่านจะเราอย่างไร ท่านจะเรากระตพ ในหนงชงมการชชชชชชชชชช
 บอถว่าให้ทำถายแต่จะไดประโยชน์อย่างไร แต่จะมีศอกไว้ทกไม่คณ
 เราชอทตมกนตม ๆ ต่ง ๆ แต่ให้กรมการนไปถกหนงอ้อชช ไปถกแต่
 จะไดอะไร ถกแต่จะไดกรมสจทหรือเปต่า กบถ่า ท่านถตถองมาช
 ไม่เหยยมยาระชอตราของ อชอถนชก เพราะฉะนั้นขอให้ท่านไตรถเรยง
 ให้ดี คือท่านอย่าโกรธเราไม่โทไดอะไรต่าง ๆ ผมจะห้กแต่มีอะไรผม
 ยอมรับลุดอถารพว่าทำแต่มีจริง แต่เรยงนไม่ชกแต่มี เราถอถนคณ
 มาถแต่ ถ่าจะเราอย่างไรถก ถกถ่าพถถให้ชานาถถนเรยงมการ
 ถ่าจถถอออกในถตตมกถจะพอใจ แต่เขาเราแต่ถกไม่ไดประโยชน์
 อะไร เขาเราทำไม่ถอถยถชชชชชชชชชช ผมกไม่เข้าใจ ขอประทพ
 โทษครม

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ตามทชพเรา
 ได้พงกรมารีการ .. .. .

ผู้ทำกรมถนเประชาบสกาผู้แทนราษฎร : เคยอ ๆ ประชพ
 ยังไม่ได

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ผมถบตาถน
 อยางนน ขอประทพได้ .. .. .

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ๆ นิ่ง ๆ

๑.๕๕ น.

นายส่อง ม่วงกล (บุรีรัมย์) : ตามทศนักรรมาธิการได้

แถลง กรมหลวง ได้พยายามนั่งพิจารณานั่งแต่พยายามใครครอง

ความจริงเราอาจจะตีความหมายตามพระราชบัญญัติ ว่าต้องดำรงไป

ด้วยหมกความบริสุทธิ์ ไม่ได้เจตนาจะไปขอขมวดกไม่บริสุทธิ์

เจตนาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในเมื่อตามมาตรา ๕ ให้

บทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่กรณีการออกโฉนด

ที่ดินที่ยังอยู่ในระหองการเตรียมงานของเจ้าพนักงานที่ดิน แต่กรณี

หนึ่งสี่สี่ก็เขียนอย่างอื่นสำหรับที่ดิน โดยคนใด ความจริงมาตราดังกล่าว

ไปทั้งหมด ความเห็นของผมเห็นด้วยตลอดตั้งแต่ ไม่ควรเต็มใจความ

อย่าง ๆ ทั้ง ๆ ขอไปยังไปแต่ ๆ ประเด็นขอแทน ที่มีความหมายของ

กฎหมายฉบับนี้ของกรจะไปทำตามที่ไม่วิสด์ก ถ้าหากว่าเราไม่ขอ

ขอ ขงที่ลดารณแต่ แต่ขอขงหนึ่งก็ขอขงสามก็ขงขมกขงขงได้เช่น

กษัตริย์รวม ที่ทำกันแบบนี้ก็ จะพออยู่ ไม่กล้าทำถ้าถ้าหากว่าได้ มาโดย

บริสุทธิ์ เจตนาของกฎหมายเป็นอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ได้มาโดย

บริสุทธิ์ ก็ ไม่น่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น ที่นการทางด้านที่รวมในที่ว่าการ

อำเภอหรือต่าง ๆ ตก ๆ อาจจะได้นำในทางไม่วิสด์กก็ได้ แต่เจตนา

ของกฎหมายนี้ ไม่เต็มไปดั่ง เจตนาเริ่มต้นของกฎหมายดังกล่าวจะทำลาย

ผิดไม่วิสด์ก ไม่น่ามีปัญหาเกิดขึ้นที่ว่าการอำเภออื่น แต่เมื่อมีปัญหา

ว่าผู้บริสุทธิ์จริง ๆ และไม่วิสด์กจริง ๆ เกิดขึ้น แต่อำนาจของ

กฎหมายฉบับนี้คงไม่ถึง เมื่อเห็นดังนี้แต่ขอประมวลความเห็นอีก ๓ ข้อ

ข้อแรก ในกฎหมายฉบับนี้บทบัญญัติข้อใดข้อหนึ่ง

และทำขึ้นกรรมาธิการ

ก็ไม่น่าจะเสียใจ หรือเสียหายอันใด เพราะฉะนี้เหตุที่ดำรงน
เขตนามรณอย่างนั้น เพราะฉะนั้นสมควรเห็นเอาได้คนกระกรรม
ยกของ ๓ ข้อขอยกไปเสีย เหตุตามแบบร่างเดิมจึงจะเหมาะสม
ได้ประโยชน์กว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทนายหม่อม
กรมมาธิการไม่เห็นชอบสักท แดงกรมมาธิการเห็นด้วย
ข้าพเจ้าตั้งเกิด ถ้าเราจะพูดไปอีก ๕ ชั่วโมง กรมมาธิการคงจะ
อย่างนั้น แต่ว่าข้าพเจ้ายากจะพาท่านกรมมาธิการขึ้นบนเครื่องตัดผม

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุร) : กษัตริย์กรมมาธิการ
จะขอร้องคุณ ข้าพเจ้าขอ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว ๆ ผม
ยังไม่ได้ออก

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุร) : ข้าพเจ้าจะขอ
ประเดี๋ยวก่อน ข้าพเจ้าขอประทานอภัย มรุษของใจจริง ๆ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยัง ๆ ผมจะได้
กรมมาธิการพูด

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุร) : ได้ครับ แล้ว
กรมมาธิการพูดแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าได้แสดงข้อของใจ

นายเผด็จ จิวกรณ์ (พิชัย) : กรมมาธิการเห็นด้วยมากแล้ว
ผมจะตั้งมีมติกรมมาธิการจะรับข้ออะไรใหม่ครับ ดังนั้นผมเห็นว่าเห็น
กรมมาธิการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว ผม
ขอให้กรมมาธิการ

นายสงัด จิราภรณ์ (พิชิต) : เมฆธโชนดิทศกร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณรชกมล นม

ให้กรรมการพรรคพลังประชาชน พรรคชาติไทย

นายสมศักดิ์ สมนานทรัพย์ (ราชบุรี) : เมฆธกรมาธิการ

มติให้ ข้าพเจ้าจะขอขานพระรัตนตรัย... ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ตามที่คณะกรรมการได้แถลงการณ์ข้าพเจ้า
เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งให้กรรมการพรรคพลังประชาชนแสดงมติไม่
รับรองการตั้ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณรชกมล นม

นายสมศักดิ์ สมนานทรัพย์ (ราชบุรี) : เมฆธกรมาธิการ

คณะกรรมการแสดงมติไม่รับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณรชกมล นม

นายสมศักดิ์ สมนานทรัพย์ (ราชบุรี) : เมฆธกรมาธิการ

ผู้แทนราษฎร... ข้าพเจ้าขอเรียน... ไม่ได้รับ... คณะกรรมการ
เข้าใจผิดได้ยอมรับแล้ว... ถ้ากล่าวหาว่า... จึงโดยองค์
สภาผู้แทนราษฎร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณรชกมล นม

... ขอเรียน... กรรมการไม่มีความ
ประสงค์... กรรมการได้คุณเมตตา

๒๐๐ น.

นายสงัด จิราภรณ์ (พิชิต) : คณะกรรมการ

ผู้แทนราษฎร... กรรมการ

เขียนกรรมมาแต่กษัตริย์ราชชนนีไม่เพียงคนเดียว ขอให้นางยันทเดียวไป
 ครอบครองมา ถึงนั้นจะเสียดำเนินไปหาเขตมา ผสมเพิ่มให้ออกหาแต่มีเป็น
 แต่มกเถา ในภพที่อาจะเห็นด้วยกับนางของกรรมมาแต่การที่เสียด
 เปรียบตามทมิฬที่ทองและครุฑคานหรือไม่นั้น ๑ กรรมที่ไคร้ครุฑแดง
 ประชุมเพ็ชเป็นกวางสันนิษฐานตามเห็นของกรรมมาแต่การที่คงดงไป
 ๑ ในภพที่จางพระราชนิธิบุญคุณบิณฑ ในภพที่ ๒ พระ
 พระเศียรที่จะตั้งพิหารอยู่ ๒-๓ ประการ ๑-๒ ประการที่ ๑ กศอก
 เจตนาภรณ์ ของ กฎหมาย ฉบับนี้ ว่าเจตนาภรณ์ เพศอะไร เป็นประการที่
 ตั้งแต่พระราชนิธิบุญคุณโดยนิตกตนั้นขึ้นแต่ที่เดียวที่ใดก็ได้ไว้ นับเป็น
 ประเด็นแรก ประเด็นที่ ๒ กศอกพิหารที่ถั่งชอกคือมีของร่างเดิมที่
 หนังสือสำคัญสำหรับทศนนั้นมคจนามหมายเพียงได้ ๑ อย่างไว้ จะยกให้
 ล้อมถึงทศนมาชิกทุกทองหรือไม่ว่า ประการที่ ๒ ประการที่ ๓ กศอก
 จากกฎหมายนั้นกฏหมายพิเศษขอชานจให้ วิมลทศ ทำการเพิกถอน
 ในสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นกฏหมายพิเศษ เพราะฉะนั้นเราจะให้เพียงได้ แต่ไหน
 มัน เราจะต้องพิจารณาอีกอย่างรอบคอบขึ้น นับเป็นประเด็นที่ ๓ ประการ
 ไคร้ที่จะเรียนให้ที่ประเด็นพิจารณาต่อไป

ประเด็นแรกในเรื่องเจตนาภรณ์ กรรมมาแต่การที่ ได้ ข้าง มาที่ตาย
 ทางแต่ของเจตนาภรณ์ของตัวของรัฐบาลในการลัดกฎหมายที่ตนนั้น มาตั้งแต่
 ฉบับที่ ๑ กศอกจะเพิกถอนโดยนิต ซึ่งเป็นเหตุฐานสำหรับ ทศนซึ่งปรากฏ
 ชัดแต่เป็นเหตุฐานที่มีคงที่สืบเนื่องกันนั้น นับเป็นเจตนาเบื้องต้นแรก
 ฉบับที่ ๒ นั้นเพียงแต่ขอชานจมาเพิ่มเติม เพื่อดำเนินการ เพิกถอนโดยนิตซึ่ง
 เมื่แต่กวดังจะขอชานจแต่กรรมมาแต่ถึงหนังสือ สำคัญ ดังสำหรับ ทศน'อย่างอื่น
 ด้วย

ทน ในเรื่องหนังสือสำคัญต่างที่ประเด็นแรกในเรื่อง เจตนารมณ์
 ผู้เป็นเจ้าของใจว่า สามีของตนไม่เลี้ยงกันที่เจตนารมณ์ ว่าเพื่อชดเชย
 ความประพฤติของภรรยาที่ผิดกคดโกง นั้นเหตุว่าเป็นเจตนารมณ์
 ของกฎหมายเป็นมาแต่เดิมที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยนั้นคือ เจตนารมณ์
 ที่กว้างขวางดังอย่างนั้น ไม่ใช่เพื่อให้ราษฎรมีความดี นั้นเป็น
 เจตนารมณ์ แต่กฎหมายที่กล่าวถึงทุกข้อข้างนี้เพื่อชดเชยนั้นทั้งนั้นเหตุ
 กระทั่งความชดเชยนั้นมิใช่เจตนารมณ์ทั้งสิ้น แต่เจตนารมณ์ไม่กว้าง
 ดังอย่างนั้น เจตนารมณ์เพียงจะเพิกถอนโทษ นั้นเป็นเจตนารมณ์
 ของต้นซึ่งกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ออกโดยพันมากับ
 กฎหมายฉบับแรกนั้นแต่ เจตนารมณ์ของคดีเดิม เห็นได้แต่เช่นนี้ปรากฏ
 ในกฎหมายฉบับเดิม ๆ มาจากเจตนารมณ์เพิ่มเติมไปอย่างไร ซึ่งอัน
 นี้คือที่ประเด็นที่ ๒ ที่นัยจะกล่าวเปรียบที่ประชุมคือไป เพราะฉะนั้น
 ประเด็นแรกที่ข้าพเจ้าเห็นว่า จะมาแก้ไขเพิ่มเติมให้ มีเป็น เรื่องหนึ่งข้อ
 กฎหมายอย่างอื่นที่ออกโดยอื่นอะไรต่าง ๆ อย่างที่ สามีที่ ทักท้วงแต่
 ผู้เป็นเจ้าของใจเป็นนัยที่เพิ่มเติมเจตนารมณ์ ของกฎหมาย ฉบับแรกแต่
 ฉบับที่ ๒ นี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับส่วนหนึ่งที่ยกบทบรรณาธิการ ที่
 ประเด็นที่สอง ในเรื่องหนังสือสำคัญต่างที่ประเด็นนี้มีความหมายเพียงใด
 กฎหมายเป็นกฎหมายพิเศษ การตีความต้องตีความโดยเคร่งครัด ไม่ใช่
 ตีความโดยกว้างขวางดังที่บรรณาธิการตีความไว้ข้างนี้ หนังสือสำคัญ
 ที่ที่หนึ่งที่หนึ่งหรือเมื่อตีความไป บรรณาธิการตีความถึงส่วนอย่าง ดังที่
 บรรณาธิการได้เขียนมา หนังสือสำคัญสำหรับ ที่นี้ซึ่งมีความหมายขอ
 ความที่แจ้งอยู่แล้ว ซึ่งอันนี้เองที่ผู้ร่างข้อใช้ใช้เขียนกคดโกง
 ไป ไม่ใช่เอาใจคนตีความมาตีความเอาอันหนังสือสำคัญที่ชดเชยกัน

กอปรแต่ข้าพเจ้าเห็นด้วย ฉะนั้น ๕ ปีให้รัฐบาลต่อไปด้วย ฉะนั้น
 มา บ้างบ่อ บ้างวัด ก็อาจจะได้รับก่อนในหน้าที่ราชการ
 ทางงานตามฉบับที่ ๒ ขยายให้กว้างขึ้นอีกหน่อย ซึ่งทางขอเพียง
 ก็ให้เพียงนั้น ส่วนเมื่อทำในชั้นที่ ๒ แล้ว ชั้นที่ ๓ นั้นจะขอเข้า
 กอปรอะไรก็ค่อยไปนั้น ถ้าผลของงานที่คณะกรรมการได้ทำมาแก้
 ไขแก่พวกเราก็คงจะสมบูรณ์ใหญ่กว่าที่หมายนั้นออกไป เพราะฉะนั้น
 จะขอยกตามกรรมการให้อาณาเพียงแค่นี้ไม่เกิดผลเสียหลายอะไร
 ภาวคดีขอให้คณะกรรมการได้ทำงานออกซิเหลียวกัน และตรง
 เจตนาพร้อมเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ตรงกับร่างเดิมที่วางตั้งตั้งตั้ง
 ทน มีกฎหมายเดิมที่ ๒-๓ ขยายเท่านั้น ไม่ควรเลยไปอย่าง
 ซึ่งไม่เกี่ยวข้องของกรมขอสงวนในร่างมานั้น เพราะฉะนั้นช่วยที่
 เพชรต้นมาซึ่งทางหลายจะได้อ่านใจตามนี้ ข้อควรในร่างที่จะได้
 เปิดการกรอกรวมกรอกที่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ซึ่งเห็นใจในใจ
 ที่ ข้าพเจ้าไม่คำนึง แต่ยังไม่ ไรทำในชั้นนี้ ที่เห็นข้อควรพิจารณา
 คณะจะทำงานได้ ก็หมายแต่ถึงกาลถึงคนไม่พอ ก็ต้องถามว่า
 ข้าพเจ้าตั้งดี ถ้าไม่ก่อนเกิด คือ ข้าราชการเกิด ถ้าข้าพเจ้าจะ
 ข้าพเจ้าไม่ได้คำนึงหรือ เพราะฉะนั้นขอให้กรรมการได้ขอยกแต่
 นั้น ขอยกได้เปลี่ยนเป็นดัง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะผู้จัดทำ
 ก่อน คณะผู้จัดทำจะถามว่าใจถึงเรื่องข้อ ๒. ขยาย เพียงเพียง
 เจ้าหน้าที่จะทำงานในชั้นนี้ ขยายเพียง ๒-๓ ขยายเพียง ๒-๓ ขยาย
 ๒. เรื่อง ๒. แต่มีที่คน ๆ ๑ คือคนเดียว สำหรับ ขยาย ๒-๓ ขยาย
 เพราะฉะนั้นขอสงวนไว้ที่ทำงานแทนที่ ขยายเพียง ๒-๓ ขยาย

ถูกเป็นความผิดใหม่แต่ทรงยังมี เครื่องดื่ม ๓ แคมหรือเข้า ๕ แคม
ก็ยังไม่มี จนกว่าจะ เพราะฉะนั้นขอให้กรมตำรวจทนาย

๑๑๒ ๒.

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่
รับได้ทราบถึงมากรณี เมื่อครั้งที่ทางฝ่าย ข้าพเจ้าขอเข้า ๒ บาท คือ
ได้ทราบถึงข้อของ โจทก์ที่นำเรื่องมาแก้ข้าพเจ้า คือคำว่าผิดเรื่อง
ไปนั้น มันอาจจะเกิดขึ้นได้กับข้าพเจ้าใจแฉกที่ความผิดในโทษ
พเจ้าจะพูดว่า เป็นความผิดของข้าพเจ้าใจแฉกที่ความผิดในโทษ
ผิดแต่มาผิดแต่คดีนี้ คดีของข้าพเจ้าเปิดมา ข้าพเจ้าเคยมี
ของผิดกฎหมายมาครั้งระดม ข้าพเจ้าผิด ๒ บาทไป ๑-๔ บาทก็ ไม่
กลัวมันด้วยอย่างไรของเจ้าประทุมใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าไปจะต้องเอาบท
ซึ่งเหตุที่ระดมจะลงโทษของงานการระดม ๒ บาทอย่างพบนัด
พจนกันยังไม่ในคำเดิมไม่เสร็จ ข้าพเจ้าเคยเห็นกรมบริหารการเงินมี
คำสั่ง ๓ คำการแทนที่ระดมสภาพแทนงานการ : ขอให้เจ้าประทุม

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นการ
เจ้าประทุมและติดต่อเพื่อประเทศชาติคือด้วยว่า

๑๑๒ ๓. ของแก่ระดมมาลง ถ้า มีเครื่องบทกเดินนี้แต่จะยังไม่
เพราะผิดเรื่องได้มาพูดกับข้าพเจ้าใจแฉกในโทษสำหรับข้าพเจ้า
ประเด็นข้อ ๕ ขอให้เจ้าประทุมเห็น ข้าพเจ้าขอประทวนออก
๑๑๒ ๔. ข้าพเจ้าสงสัยว่า คำว่า "bladder" (bladder) ไม่เป็นกาประทุม
คือหากเป็นกาประทุม ข้าพเจ้าขอทราบต่อเจ้าด้วยหยดพัน
อันคล้ายในนี้ ไม่ได้ตั้งใจว่า ข้าพเจ้าขอพูดในเรื่องกฎหมายเรื่อง
พจนกัน ความที่ของระดม หรือ ได้พูดมาแต่ก่อน ท่านพูดในหลัก

ผู้ทำกรมแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีได้ พุดด้วยคน
อย่างอื่นไม่ถูก

นายสมศักดิ์ สัมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : นอนเป็นความจริง

ผู้ทำกรมแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เคยเป็นอันจริง

นายสมศักดิ์ สัมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : เมื่อจำพเจ้าได้กรม

เขตของประมุขมณฑลแต่เดิม ดั้งเดิมรัฐบางซึ่งมี พลัน ๓ ท่านคือมณฑล

เป็นของหน้า จะเห็นความผาสุกของประชาชนหรือไม่ แต่ถ้อยคำ

คณะกรรมการโตนามีเหตุผล จำพเจ้ามีเกียรติประวัติในราชวงษกิจ

ประมุข จำพเจ้าจะต้องเข้าไปชั่งชั่งคตของร้อยโดย ๓๐๓ พจนมณฑล

เจริญโตนามี

๒๒.๑๕ น.

นายสวน พรหมประคาย (อุดรธานี) : ระเบียบการอันนี้

กฎหมายนั้นกรรมาธิการจะอภิปรายหรือวินิจฉัยในข้อนี้

พุดของเขตของเขตการไป เราก็มองดูร่างไป อย่างพุดกรรมาธิการ

พุดของ มณฑลเป็นฝ่ายการกรรมาธิการ แห่งที่กระสมได้ของเขต

แรก ๆ มณฑลความเป็นอันหนึ่ง ผนอยจะจัดในกรรมาธิการเหมือนกัน

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

อันนี้ด้วยเห็นแก่ความจำเป็นในกรณีนี้

๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๑๒:๒๒ น.

นายประสิทธิ์ เอยมสีลา (กัรรมาธิการ) : คณะกรรมการ
 ศึกษานโยบายพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑... จัดว่าเป็นเรื่องออกโดยมติคณะ
 กรรมการเห็นเรื่องสารบัญชของโดยที่... แต่คงมีมาถึงขั้นนี้ก็อยาก
 ให้ออกไปก่อนแต่กรรมคนซึ่งถ้าจะออกไปเช่นนั้นก็มีของเดิมพระราชบัญญัติว่าพระ
 ราชบัญญัติว่าด้วยการตั้งของที่ดิน... ที่ดินแต่... มติกรรมอื่นที่ไม่เป็นกรรม
 พกของเราน้อยอย่างนั้นหรือ... ก็คือท่านทั้งหลายคิดไว้ก็... ที่นเมื่อในมาคราน
 ตามที่คณะรัฐมนตรี... ตั้งขึ้นนี้ คณะกรรมการขอเรียกว่า "โต๊ะในกรณี
 หนึ่งคือคือคุณทรงต้นสำหรับที่ดินโดยอัตโนมัติ" จะต้องมีบ้าน... การบ้าน
 รัชชการณไม่อยู่หมายถึง... หากไม่จึงไปติดข้อความผิดของนายชองเขาชอง
 "หนึ่งคือคือคุณทรงต้นสำหรับที่ดิน" หรือเรียกว่า "หนึ่งคือคือ" ... นั่นก็
 คงจะเข้าใจมิใช่... หรือตั้งหนึ่งคือคือซึ่งรัฐเองซึ่งมีกฎหมายรับรองว่าเป็น
 หนึ่งคือคือคือ... หนึ่งคือคือคือคือจะเรียกว่าสักแต่เป็นหนึ่งคือคือคือ... หนึ่งคือ
 คือคือคือคือเป็นหนึ่งคือคือคือซึ่งกฎหมายที่ดินคงได้... บัดเปิดเสรีจรมัยวิ
 ๑๒:๒๒ น. ออกมาจนกระทั่งถึงฉบับที่ ๑ / ๒๕๕๑... ได้เขียนว่าฉบับเรียกว่า
 หนึ่งคือคือคือสำหรับที่ดิน... ที่จะมีมีการจึงได้เขียนว่า "เขียนผู้เขียนมา
 มา" ... งามของมีอะไรอย่าง... ตั้งแต่ที่แก้แล้วมีมาตรา ๑๒... ๑๒
 ๑๒:๒๒ น. มงแบบที่ตัดท้ายคือฉบับที่ ๑๒... กฎหมายที่คนยอมรับของว่าหนึ่งคือ
 เอกสารนั้นเป็นหนึ่งคือคือคือ... กัรรมาธิการไม่ได้ไปตราเข้ามาได้ไม่ได้
 ถือหลักฐาน... กัรรมาธิการไม่ได้ยกขึ้นมาโดยไม่มีกฎหมาย... เพราะฉะนั้น
 หนึ่งคือคือของยกขึ้นมาโดยฉฉฉ... กฎหมายที่คนเขายอมรับว่า
 เป็นหนึ่งคือคือคือ... ไม่ได้หมายความว่าออกมาโดยไม่ให้มันเป็นอย่างอื่น
 ตั้งแต่วันที่มีการหนึ่งคือคือคือ... ย่างขึ้นโดยอัตโนมัติ... ถ้าจะอัตโนมัติไปจน

ถึงนัยกรรมแล้ว หลานชายจะยกบ้านให้หลานพี่ชายที่กระตือรือร้น
เพราะจะหวังเงินมาจะเข้าใจไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอให้ดูบท
เสร็จมาจนถึงฉบับที่ ๑ ตามหม้อเพียงเท่านั้นจึงต้องลงไป

ขุนวิเศษศรีกรมการ (เพชรบุรี) : เทาที่พูดนั้นมานแต่ กษัตริย์
ชอกได้เป็นสองประเด็น นัยกรรมไม่ได้ยกไปขายนะ กระผมอธิบาย คือ
จำแยกเป็นสองประเด็นเวลาจะเอาแต่ตัวขายชอกในคดีที่คนคุมคดี
ของกฎหมายฉบับที่ ๑ ที่ ๒ หรือเวลาจะแยกออกไปตามกระทรวงกลาโหม
ยุติธรรมทั้งหลายของประชาชน นัยคล้าย ๆ กันเวลาจะยกบ้านใหม่แล้ว
เราจะไปยิงไก่ป่าใส่ตุ่มดินเล็ก แล้วนำมาไปยิงไก่ป่าที่ทะเลาะ อ้าวไม่มา
กันด้วย ไปยิงข้างทะเลาะ เคยไปชอกอย่างนั้นเป็นต้น จะแยกจากต้องปรารถ
นัยกรรมมรดกนั้น สองประเด็นถ้าหากจะเข้าตามกรรมมาชอกก็หมายความว่า
ถึงถ้าอยู่ในนัยกรรมที่ขอมรดกของกฎหมายฉบับที่ ๑ ที่ ๒ นั้น ทนถาวร
เขาตามท่านเดิมมาอีกแล้วเขาคงไปทวงหม้อที่เดียว เราจะมีกำลังใหม่
เวลาจะมรดกนั้นใหม่พอที่จะยิงข้างหรือยิง เพราะเราเตรียมไปยิงไก่อย่าง
นั้นเป็นต้น นเพราะฉะนั้นกระผมขอให้อ่านคดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้ลงมติ แต่ด้วยท่าน
อภิปรายมานานนักเพราะฉะนั้นขออย่าถือว่าเป็นการเสนอเสีย อีก

๑๓.๒๖ น.

นายชค อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) ขนุนหมาย
ฉบับนั้นมีความสำคัญต่อรัฐบาลและประชาชนมาก จึงใคร่ขอขานจะขอความ
กรุณาต่อท่านประธานและสภานิติบัญญัติไปโปรด พิจารณาโดยกว้างขวาง คำว่า
พระราชบัญญัติว่าด้วย การ ดำรง การ ชอก ไก่ นก ที่ ๓ ตามร่าง เดิม ของ
รัฐบาล รัฐบาลเวียนมาในมาตรา ๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔ และ

ที่เคารพ กระผมใคร่จะกราบทูลเรียนว่า ในเรื่องการชกโฉนดที่ดิน
 นั้น ความสามารถในการชกโฉนดที่ดินไม่ใช่เป็นของประชาชน
 เป็นของรัฐบาล รัฐบาลมีความสามารถ ในทางชกโฉนดที่ดินได้สูง
 เพียงแต่ต้องมีความพร้อม ทรัพย์สินในภาค ดอยของเชียงใหม่
 แห่ง ๑๐-๑๐ ล้านแห่งแต่ไม่มีภาคกลางชกมาจนมาก ไม่นับ
 ๑๐๐ ล้านแห่ง แต่กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ปลูกพืชล้มลุกโดยกรรมไม่
 ธรรมดาเหมาะแก่การชกของทางราชการดีกว่า เพราะถ้าไม่จริงจะเห็น
 เรื่องที่ทางราชการหลายปีแล้วแต่พูดกันไม่มีค่าสำคัญ ซึ่งมัน
 สำคัญเป็นใหม่ ๆ แต่มีความสำคัญเกี่ยวโยงกับอนาคตของรัฐบาลกับ
 โยงกับความไม่เป็นที่พอใจประชาชนได้ช่วยกันช่วยกัน ถ้าเช่นนั้นแล้ว
 หากรัฐบาลไม่มีเจตนาความวางเดิม แต่มีเจตนาเปลี่ยนแปลงไปใหม่คือ
 ทิศทางการเดินมา ก็จะได้โปรดให้ พล. ๓ นายกรัฐมนตรีนั้นเอง
 ๑๐๐ ล้านแห่งตามนี้ ปัญหาต่อไปจะได้ไม่ต้องพูดกัน เมื่อประชาชน
 เขารวของต่อไปอีกว่า ได้รับกรรมไม่เป็นที่กรรมในการชกโฉนดของในกร
 ๑๐๐ ล้านแห่ง จะได้อีกการชกกฎหมายขึ้นมาใหม่ ซึ่งมันเป็นการเสียเวลา
 ๑๐๐ ล้านโดยใช่เหตุ ขอให้คำนึงถึงโฉนดที่ดินนั้นมันเพียงไม่กี่สิบจังหวัด
 ๑๐๐ ล้านแห่งแต่ทางในภาคกลางภาคใหม่ ๆ มันมีจำนวนมาก และได้อีกโดย
 ๑๐๐ ล้านแห่งมันได้มาโดยกตัญญู ได้มาโดยความหวังค้ำชูของค้ำชู
 ได้มาโดยการชกแต่ชกจนหมดให้กันกันไป ๑๐๐ ล้าน ๑๐๐ ล้านเศษเช่น
 ๑๐๐ ล้านแห่ง ๆ ถึง ถ้าจะหรือส่งไม่ได้ก็บังคับให้ชกชกหรือโอนให้
 การอำเภอ แต่คงมีผู้กรรมสิทธิ์แห่งนั้นเขาจะมาชกโฉนดตั้งเป็นต้น
 ถ้าเราไม่ต้องการกฎหมายแบบนี้ให้คงมีถึง คือไปผิดกรรมสิทธิ์นั้นแล้วจะ
 ไม่ ได้มาชกโฉนดที่ดิน เพราะ ถ้ามา ชกโฉนดที่ดินจะมีผลต่อ

๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

นายยอน สิบหกกรม (สิบหกกรม) : กรมมณฑลพม่ารำลึก
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

นายนครชัย ๑ ๑๒ ๒ ๓ ค่อมควาของมีโนนต เพื่อให้เกิดกรรมคุณ
มอานาจในการปฏิบัติ แต่ฝ่ายสมาชิกผู้แทนซึ่งอภิปรายนั้นไม่ประ
เด็นนี้ประสงค์จะเพิ่มข้อความนอกเหนือไปอีก เป็นคุณงานกิจกรรม
ไว้เพื่อประกอบประการหนึ่งหรือการบรรณมรดกนนประการดั่ง ซึ่งเราได้นำ
ข้อกรรมมาแต่ แต่ก็จะให้อำนาจในชายกฤษหมายอนัน ถ้าหาก
ผู้มเกลียวิติทั้งหลายจะเข้าใจตนเอง จะให้กรรมมาภิการยกค่าเหล่านี้
เพิ่มเติมในข้อนอกแต่ราชการของประเทศไทย ๑๗-๑๘ ด้านจะได้อีก
ไปอีกไม่ได้น้อย นันขอให้ท่านเข้าใจตนเองด้วย เพราะฉะนั้นในฐา
กรรมมารีการ ได้พิจารณาแก้ไขแต่ก็ไรความให้เรเข้าใจหมดในกฐณ
เพิ่มเติมก็วิ หมายถึงคนชาวพเจาเห็นว่าแบบการทุกต้องแต่ก็ขกส่งนับสง

นายสีพวงษ์ ศวรัตน์ (จันทบุรี) : ข้าพเจาขอเรียนกับที่กฐณ
ผู้ให้เห็นด้วยไปครบบรอง
มั่งมาชกรบรอง
ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มั่งเสนอให้บด
อภิปรายแต่

นายสุภาพสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผมขอเรียนทว
ประชนและสมาชิกผู้มเกลียวิติในสยาม การทวในกฐณหมายดังคัพ ๆ ไม่
ใช้เป็นของไร้สาระ อย่างน้อยก็ควรจะเป็นข้อคิด อย่างมากก็จะเป็นของ
กนหนักได้ในรายการวารประชน อย่างลึกลับก็ควรจะเป็นประโยชน์แก่
รัฐคชวดีถึงโลกสมาธิคเป็นสังคมลาคคิด คอานกให้พียงประโยชน์
ในการปฏิวัติ ให้เป็นผลดีแก่ประชากรมัน ฝักฝักอย่าง ที่เราจะกล่าว
กันสั้น ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษขอแค้น

ผู้พูด

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : กรมจะซื้อที่จริง

ประกอบเมื่อเปิดอภิปรายตามระเบียบซึ่งท่านประธานได้อธิบายไว้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านมีมติเพียงแต่

ผู้รับขอเปิดเท่านั้น

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้ประเด็นครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้ประเด็นอย่างไร

ที่เป็นอภิปรายขั้นตอนเรื่อง มีมติจะตั้งกรมยกยุดต่อกรมแล้ว

ขอให้ ข้ประเด็น ขอให้พูดสั้นๆ หน่อย

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขอขอบพระคุณ

ท่านประธานให้ ข้ประเด็น ขอหนึ่ง ก็คือขอตั้งอย่างถาวรออกมรรฐการ

ผลิตภาค เราพยายามให้ได้ ประเด็นข้อสอง ก็คือว่า ข้ข้อจะ

ปฏิบัติมีจะชัดข้อ มีชัดข้ออย่าง ไร่ข้าพเจ้าจะชัดข้ออย่างในกร

อภิปรายคือไป แต่ผลจะมีเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าตั้งขึ้นนรัฐบาตใน

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินแต่เดิมอันมาตลอดในเรื่องปัญหาเรื่องกับ ความ

ยุติธรรม ที่กระทรวง ๑-๒-๓ มีผลกับผลดีการอย่างไรเป็นประเด็น

ขอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติจะเป็นเรื่อง

ที่จะดำเนินการสว่างคุณฉบับสมมติเหตุ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ฉมนิมรรมชาติ ผมไม่

ที่จะดำเนินการท่านประธานตรรก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือหมายความว่า
คุณชัคค้อย่าง ชัคค้อย่างนั้นเป็นการอภิปรายไว้แต่
คุณความชอบสมจะพึง

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผมคิดว่า มีข้อควร
ขอรถดกในการปฏิบัติ ขอรถดกอย่างไร ผมไม่ได้พิจารณานั่นเป็นเหตุ
อภิปราย ๒ ข้อกับเหตุการ ๗ ข้ออย่างไรนั้นเป็นเรื่องอภิปรายท่านประจ
ก่น่าจะเข้าใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละเข้าใจ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านสมเข้าใจว่าผม
พูดก่น่าจะไม่ได้รับการเบียดอภิปราย เพราะฉะนั้นผมจะถามท่านกรรม
ธิการได้ไหม ก่อนที่จะลงมติ ในปัญหาที่ผมตั้งของเพื่อประโยชน์
ปฏิบัติหรือโรงศาลที่จะวินิจฉัยในปัญหาซึ่งผมตั้งกับเรื่องพระวรวงศ์
ศอกโถนด้อยด้วย ซึ่งผมเป็นทนายเรื่อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อมีการยื่นข้อ
อภิปรายแล้ว ตามอีกไม่ได้แต่จะ เสียใจครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผมจะพูดประเด็น
อื่นได้ไหม ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญที่ท่านยกมาเถิด ท่านประธาน
กรรมกรรม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ประเด็นที่
จะเบียดอภิปรายท่าน ประเด็นอื่นไม่ได้ พุทโธ คุณก็เป็นสมาชิก

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ไม่ใช่ลงมติแล้วผม
จะพูดประเด็นอื่นได้ไหม ตามท่านประธานเป็นประโยชน์ประเด็นนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : บัดนี้เงินทองมืด เงินทองมืดไปประเทศอื่นโดยผู้เสนอไม่ได้บ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาประเด็นที่จะเปิดอภิปรายเถอะ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ไม่ใช่ผู้เสนอๆ อ้อไหนที่ตงมืด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมืดอภิปราย

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : บัดอภิปราย จะมีอภิปรายแล้วมีอภิปราย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นึกก่อนนี้ไม่ว่ามเวตตามยแคงแกยงยมของยงยงน เราเป็นสภาพหุชนข้างเถอะนอ ขอโทษนะที่ของเคองกนงนอย คฤทมายความจ่า มการเสนอบัดอภิปรายแต่จ่า แสดงการอภิปรายมกได้ ให้อภิปรายกนุมาอย่างกว้างขวางเหลือเกิน แสดงเป็นเวตาซงโมงก่าๆ ก็ ได้ฟังดงยงนทอไปแด้ว แต่จ่ามการกตงจวอจเขาเงงบัดอภิปราย เมื่อคุณจจะขอเปิดอภิปรายก็พูดได้แต่จ่าให้ เหนงจ่า ดงๆ แต่จ่าไม่ ไรคัง คุณเองอภิปรายเองน ขอให้ทราบจกนารมณยงน

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : สมทราจกนารมณนี้ทานประจกนเป็นผู้ เหนงพย ไม่น่าจะคยทอแด้วดงตงเด็กๆ อย่างม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เค้า ก็เคยคังความยาวคังความยง

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คยเรื่องนจมีอยู่อย่างนทจนประจกน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ถ้าคุณ
พูดอย่างนั้นผมจะไม่อนุญาตให้พูด คุณขึ้นมาข้างล่างดูมทนายอยู่
ใครจะอนุญาตให้คุณพูด ใช้. คบหรืออุป-จึงผมไปทำอะไรกับคุณได้
อยู่บนบัลลังก์ ผมต้องเป็นกลาง เพราะฉะนั้นผมจะไม่ให้คุณทะเลาะ

นายสมศักดิ์ สมนิ่มแห่งพิชัย (ราชบุรี) : ดิฉันขอถาม
ได้ก่อนไป ได้ก่อนมา ให้ท่านที่ ๑ พูด ๒ นาทีดีกว่าเพื่อประโยชน์
ประเทศชาติ ข้าพเจ้าขอคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ไม่ใช่ เอ
คุณท่านที่ ๑ ขอให้เรียบร้อยหน่อย

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คนอย่างผมเป็นคา
ที่ไม่ว่ายบร่อยอย่างนั้นหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นทนายแสดง
เรียบร้อยหรือไม่เรียบร้อย

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านประธานคุณ
บอกว่าจะพูดเรื่องนิดหน่อย แล้วท่านประธาน ท่านบอกไม่ได้มีอะไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาบอกแล้ว ผมยืน
คุณหนึ่ง นาทีแล้วไม่เรียบร้อยละ คุณไม่เรียบร้อยเพราะว่าเจตนาประธาน
อันคุณก็กระหม่อมบ้าง เขาจะทบทวนครั้งสุดท้ายขอให้คุณพูดเรื่องสักประย
ได้ ให้เหตุผลสั้นๆ แล้วก็ไปนั่งลง

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านประธานที่
เคารพของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการจะใช้ประโยชน์ในสถานที่นี้ได้
แต่ท่านเสียแล้ว เพราะการพูดในสถานที่นี้เพื่อการปฏิบัติคดีของประชาชน

เพราะประชาชนจะใช้ค่าน้ำอย่างนี้ ขาพเจ้าก็ไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่
ได้เป็นผลดี เพราะฉะนั้นขาพเจ้าก็ไม่อะไรที่จะเสนอเปิด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านก็ไม่มีความ
กับประชาชนในสถานที่ท่านต้องพูดกับประชาชน แล้วแสดงให้เห็นอยู่แต่
ท่านเป็นอย่างไร ที่ประชุมตัดสินเขาแข่งกัน

นายพัฒนา นิวาสานนท์ (ชัยภูมิ) : ผมอยากจะขอตั้งเงื่อนไข
มาซึ่งกลุ่มเกษตรกรให้ยื่นข้อเรียกร้องได้ โปรดดุษณีความเสีย แต่ขอ
ความการรบกวนประชาชนอย่างกว้างขวางไปให้สักกี่ปีแต่ละครั้ง ท่าน
ประธานช่วยได้ตามจะขอขอบคุณมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้เสนอเหมือนจะ
ยื่น เพราะอยู่โดยคุณูปภาพ ก็เปิดว่ายื่น และผู้รับรองโดย
กติกองแล้ว ผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างคนกเช่นหมา

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ท่านประธาน ผมจะ
ยื่นขอด้วย ผมขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป เรื่องของความยาวต่าง
มีความสัมพันธ์กัน ท่านประธานก็กรุณาแล้ว เมื่อก่อน ขาพเจ้าเป็น

ผมตกลง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอเปิดอภิปราย
ได้ไปพูดอย่างอันพวกเราเป็นอย่างนี้ ส่วนที่กลุ่มเกษตรกร ไปประท้วง
พี่น้องประชาชนแต่ละ มีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ใครรับรอง
มีมติการรับรองถูกต้อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กติกองผู้ใดเห็น
ควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดดุษณีความ
มีมติการยกมือเป็นสงฆ์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควร
อภิปราย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมาก
อภิปราย ก็เข้าประเด็นข้อที่ จะเอาตามร่างเดิมหรือเอาตามกรรมา
ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามร่างเดิมโปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิยกยกมือ ๕๕ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควร
ตามกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิยกยกมือ ๗๗ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่า
๓ น. เอาตามกรรมาธิการ ก็ประหมัดเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา
พักประชุมเวลา ๑๒.๕๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการสำเร็จการออกโฉนดที่ดินต่อไป ก่อนที่จะพิจารณาต่อไป แล
อยากจะขอให้ที่ประชุมทราบว่ามีข้อใดในร่าง พระราชบัญญัติเรื่องนี้ ได้
ท่านสมาชิกแปรญัตติกันไว้มาก แล้วก็ข้อที่สิบสองนั้น เพราะฉะนั้น
ก็จะได้แยกประเด็นเดียวเพื่อให้เรียบร้อย คือจะเอาของทางสมาชิกที่
คัดค้านมาได้ หรือให้โอนมาตราให้ข้อที่สิบสองก็ได้ จะว่ากันเสียก่อน
ตกลงข้อออกแต่ข้อสิบสองนั้น ถ้าหาเสียงของข้อที่สิบสองออกแล้วก็มี
ปัญหา มีปัญหาอีกหมดใช่ ถ้าหาว่าไม่ได้ข้อนี้ก็จะได้พิจารณาตาม

ด้วย เที่ยงตามอนุมาตรา หรือตามตัวบทเอง แต่ถ้ามหาภคินีในบางเรื่อง
อนุมาตราบางประการก็ขัดกันกระต่ายกันก็จะได้รวมเข้าเสียเป็นเรื่องเดียว
ถ้าไม่เช่นนั้นนลครก็จะซับซ้อน แต่อาจจะต้องพูดแต่จุดพูดก็ขอเรียน
ที่ประชุมทราบได้ด้วย ด้อยไป คือจากเมื่อเช้า ด้อยไปก็มาตรา ๔
มาตรา ๕ นกมของคุณอารีย์ ๖ ที่แปรญัตติได้ และขอส่งฉบับได้ เจริญได้

นายอารีย์ ต้นตเวทกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าได้

แปรญัตติมาตรา ๔ อนุมาตรา ๕ ขอให้เพิ่มคำว่า "หรือผู้แทน"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่งอนุมาตรา ๖ นั้นคุณแปรได้อีก

นาง เพ็ญศรีขอให้อ่านอนุมาตรา ๕ เสียก่อน

นายอารีย์ ต้นตเวทกุล (นครราชสีมา) : อนุมาตรา ๕

มาตรา ๕ ของสมมติบุคคล ๕ ของสมมติบุคคลอื่น คือข้าพเจ้าได้แปร
ญัตติได้โดยขอให้เพิ่มคำว่า "หรือผู้แทน" ในระหว่าง "บุคคลใด ๆ"
กับ "มาชแจง" ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าขอส่งอนุมาตราขอจะเรียนต่อที่ประชุม
ให้ทราบ ว่า การที่เราจะเรียกบุคคลใด ๆ มา ในกรณีที่พิจารณาโดยนิต
ยัตติให้ส่งใจจดหรือมาชแจงแสดงหลักฐานเหตุผลต่าง ๆ นั้น ถ้าหากว่า
เป็นบุคคลธรรมดาสามัญก็หาได้ แต่ตัวบางเจตนาของโดนคน
เป็นผีเสื้อ จึงเป็นที่ระคายของมลปฤคของมาชแจงมา นปรการหนึ่ง
ซึ่งปรการหนึ่งคือสิ่งต่าง ๆ ด้านกลาง ผลประโยชน์เป็นอีกอย่างหนึ่ง ด้านข้าง
ผลประโยชน์ของพระองค์เจ้าจึงจัดตั้งพระองค์ เป็นตน ข้าพระของข้าพระ
ประพิตยต่างประเศศย์บ้าง ก็ขอแปรได้เช่นเคย คงทำไม่ได้เป็นนิต
ยัตติแล้ว คง ขอร้องเจ้าจึงได้จึงส่ง มา ซึ่ง ข้าพระได้ให้สภาผู้
ในปัญหาการที่ส่งอนุมาตรา

นายพันซ์ อินทวงศ์ กรมมาธิการ : คณะกรรมการพิจารณาแต่เพียงความทรงจำเท่านั้น มีหนังสือเรียกบุคคลนั้น อันหลักฐานจะเป็นคดีเจ้าของโฉนดตนเอง หรือผู้แทนหรือใครก็ตาม มีลักษณะความถึงขอยุติทั้งหมด แม่แต่ผู้รับจำนองสัญญาฉบับนี้ ซึ่งโฉนดเขาอยู่ผู้รับจำนองก็อาจเรียกโฉนดมาคืนได้ จะเป็นที่รักตามคำปณิธานของอยู่ อยู่ในความหมายของ "บุคคลใด ๆ" ทั้งสิ้นเพราะฉะนั้นการมาขอร้องจึงไม่เห็นด้วย
 คำแปรญัตติของท่านที่เสนอนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจใหม่คุณอารีย์

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : พอใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดใจโฉนดมาตรา ๖ คุณอารีย์

มาตรา ๖ ของคุณยังมีอยู่ คณะรัฐมนตรีใจใหม่

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : มาตรา ๖ นั้น

ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติให้เพิ่มคำว่า "ในชั้นแรกแล้วแต่อย่างไร หรือเอกรวม" กับ "เพื่อตรวจสอบเรื่องวางตัว" เท่าที่ขอแปรญัตติเพิ่มเติม เพราะว่าได้เคยมีกฎหมายฉบับที่แก้ไขระเบียบวิธีตัดของผิดไปตรงกันคดีอะไรก็ได้ ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๔๗๕ และได้ประกาศใช้แล้วแต่ยังไม่ทันได้พิมพ์ลงราชกิจจึงได้เพิกถอนขึ้นมา

นายพันซ์ อินทวงศ์ กรมมาธิการ : ขอคณะกรรมการพิจารณา

ถ้าพิจารณาแต่เพียงเท่านั้น ที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติใครจะขอเติมไม่เจนนะ คณะกรรมการเห็นว่าจะต้องแก้กระทง ของ กรม หรือ

สมมติ สหสัมพันธ์อะไรด้วยแล้ว ก็เป็นอันเข้าใจกันทั่ว ๆ ไปว่า คนที่
 ฆ่าไปอย่างหนักควรต้องเป็นเวรราชการ แต่คณะกรรมกร
 ของเราออกโดยนิตินัยเป็นอันรับกันอยู่แล้วว่า ทางรัฐบาลที่มีนโยบาย
 ในสงครามเพื่อช่วยเหลือบุคคลผู้ได้รับความไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้น
 การใช้สิทธิของ คณะกรรมกร ดำรงอยู่ นอกเหนือ ทันทัน เขาก็ดำเนินสิ่งที่
 นั้นไม่ได้ หรือเป็นการเดือดร้อนเช่นว่านอกเวรราชการแต่จะเข้า
 ไปตรึงใน ส่วนที่ อะไรพวกนี้ ก็คืออาจเป็นไปได้โดยนิตินัย คณะ
 กรรมกรจึงเห็นว่าการกระทำนี้ได้อำนาจเต็ม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: พอใจแล้ว ต่อไปในอนาคต ๖ น
 คณะกรรมกรจะได้แก้ไขได้ มีใครต้องการจะซักถาม เชิญ

นายสวัสดิ์ พงศน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ายังข้องใจใน
 มาตรา ๖ คณะกรรมกรได้เต็ม "คณะกรรมกร" เข้าไปก็
 หมายจริงในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่พึงประสงค์ ที่จะให้มี คณะ กรรมกร
 ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอให้คณะกรรมกร ตีข้อ เพราะเห็นว่าให้ คำหมาย
 ให้กรรมกรเห็นว่าการแทรกแซงกิจการของเจ้าของแล้ว ก็คือถ้าพูดตาม
 ภาษาราชการแล้ว ในกรณีนี้ซึ่งพิพาทตลอดทั้งการตั้งเพิกถอนสิทธิได้ ๆ
 ซึ่งแต่ก่อนเขาได้สิทธิของเขาโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น เบื้องหน้า
 กับอำนาจของศาลแล้ว ที่นำมาให้คณะกรรมกรนั้น มีความสำคัญอย่าง
 ไรก็ควรจะโต้แย้งเพราะ คณะกรรมกรจริง ๆ แล้ว ก็ควรจะ เป็นกรณี พิเศษ
 เท่านั้น เว้นแต่กรณีอย่างอื่นอย่างนั้น แต่ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้
 เห็นชัดตั้งแต่แรกแล้ว ในมาตรา ๕ เพราะฉะนั้น การที่ข้าพเจ้าจึงขอให้
 คณะกรรมกรได้ ข้างแจ้งว่า มีความจำเป็นอย่างไร จึงได้เพิ่ม "คณะ
 กรรมกร" เข้า

นายประยงค์ เอี่ยมศิลา กรรมการ : สำหรับท่านที่กล้า
 นบคายจากเดิมคณะอนุกรรมการเข้าไปในทันที ขอเรียนให้ทราบเสียก่อน
 คณะอนุกรรมการนั้น กรรมการนั้น ได้ตั้งอำนาจ อนุกรรมการนอกเป็น
 อันมาก ขอให้ท่านไปให้จบ เหตุเลืมหาคณะที่ชำนาญแต่ที่ไม่ว่า
 อนุกรรมการในกฎหมายนั้นนอกเหนือจากคณะอนุกรรมการ ซึ่งมพระบรม
 ราชโองการแต่งตั้งนั้นเป็นบุคคลชั้นผู้ใหญ่ ย่อมไม่สามารที่จะออกไป
 ปฏิบัติการงานได้ตลอดและพร้อมกันในทุกๆ ในที่ขระกันตราบ จึงได้
 ตั้งอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนทำเรื่องส่งไปอีกทีหนึ่ง และตั้งเจ้าพนักงาน
 ช่วยพลกอนุกรรมการแต่ละกรรมการนอกชั้นหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อให้ตั้ง
 ชั้นงานเจ้าหน้าที่แล้ว แต่มีอนุกรรมการไม่ใหม่ชำนาญตามนี้ โดยให้
 มีเพียงพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น กอนุกรรมการในกฎหมายนั้นน่าจะไม
 มีผลอะไรที่จะปฏิบัติ เพราะฉะนั้นจึงได้เต็มเสียจากอนุกรรมการ
 และพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเหมือนกันอย่างชำนาญ ในขณะนี้ ไม่ได้
 หมายความว่าจะไม่เต็มให้เป็นอย่างอื่น อนุกรรมการนั้นไม่ใช่ว่าเป็นสม
 ภาษณ์จึงเพิกถอนโทษได้ ขอให้ท่านที่กรรมการได้แก่แล้ว ให้เป็น
 แต่เพียงผู้ทำการช่วยส่งมอบ แต่ให้นำมาเช่นข้อของคณะอนุกรรมการ เพื่อ
 ให้คณะกรรมการนั้นเป็นผู้ตั้งเพิกถอนโทษดอย่างนั้นต่างหาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจไหม

นายสวัสด์ พงศน (ขอนแก่น) : พอใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปอนุมาตรา ๘ ที่คณะ
 กรรมการเดิมจะแก้ไขไหม

นายสวัสด์ คำประคอบ (นครสวรรค์) : ท่านกรรมการ

ตามอนุมาตรา ๘ นั้นมีจุดที่ควรคิด ซึ่งท่านกรรมการน่าจะได้อภิปราย

ถ้าเพียงแต่พิจารณา ขอบ้างในเรื่องการที่เดิม ชักคองมองไป ดังกล่าวนั้น
 ในองค์นี้เขาจะให้ข้อตั้งเหตุผลทั้งท่านกรรมวิธีการ ประการแรกคือ
 อ่อนมาตรา ๘ น. ทางร่างนี้ ให้เขาเลิกแก้คณะกรรมกรที่จะห้ามให้
 พนักงานเจ้าหน้าที่ท่านใด ๆ มาตั้งห้ามเขาใช้ การที่เราได้สั่งห้าม
 เจ้าใจในเชิงเหตุระ ถ้าต่อไปเราจะให้เขาทำได้ ไม่ใช่ถ้าเราอนุญาตให้เขา
 ปรอนอนุญาตให้ทำ นิตกรรมเหล่านี้ ไม่จำเป็น จะต้อง ขออนุญาต จาก คณะ
 กรรมกร พนักงานเจ้าหน้าที่ท่านใด ๆ จะท่านใดก็ตามได้ ถ้าหากพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ไม่ยอมจากจะท่านใด ๆ จะต้องขออนุญาตจากใคร เขา
 จึงต้องบัญญัติได้หรือเขียนได้ คณะกรรมกร ประทานโทษ เจ้าหมัด
 จะต้องขอ ขออนุญาต จากคณะ จากคณะ แต่โดยขอ ประทานโทษ
 เจ้าหมัดท่านใด ๆ โดยเต็มด้อยแต่ แต่ขอขมาคณะกรรมกร
 ห้ามเขาไม่ให้ออก เมื่อห้ามเขาไม่ให้ขลุกขงั้น ไม่ให้ท่านใดกรรม
 ถ้าหากจะให้ท่านใดกรรมได้เราก็คงจะได้ ใจนี้ จนกว่าคณะกรรมกร
 จะได้เพิกถอนคำสั่งห้ามนี้ มันจึงจะถูกต้อง ซึ่งเพิกถอนคำสั่งห้าม
 นี้ ไม่ใช่ขามาขออนุญาตเขา ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งใครจะขอ
 ข้างต่อท่านกรรมกรได้ตั้ง ขอฟังความเห็นท่านกรรมกรด้วยกัน
 ความขอให้แก่ ดังที่ได้ขแจ้งมาน

นายประยัต เอี่ยมสีลา กรรมวิธีการ : เหตุผลที่คณะ
 กรรมกรได้เดิมข้อความตอนท้ายลงไปนั้น ขอเรียนให้ทราบด้วยก่อน
 ถ้า การสำรวจออกโฉนดที่ดินจะสำรวจในที่ ได้จังหวัดใด เช่น จังหวัด
 สมุทรปราการ คณะกรรมกรก็ประกาศว่า จะได้มีการทำการสำรวจ
 ที่จังหวัดสมุทรปราการ เหตุที่คณะกรรมกรจะต้องประกาศเช่นนี้ก่อน
 ก็เพราะว่าเมื่อประกาศหนึ่งไม่รู้ว่าเขาจะขอยุทบางมือ บางพัน จะเป็น

ทศจะต้องทำงานเมื่อใด คณะกรรมการจะทำงานในหลวงพลหรือส่งของ
 จึงจะคิดค่าพินเงินจ่าย หนีปัญหาจะให้คณะกรรมการควบคุมเขางานนี้ใช้
 อย่างใดนั้น แต่ถ้ามึงเขียนเข่นจะเป็นผลเสียหากยกย่องโรนนั้น
 ธิการได้พิจารณาไปเรียบร้อย คิดเป็นอย่างนั้น ขอให้งานนี้คิดค่า
 ว่า ท่านจะทำการสำรวจออกเงินหรือที่อื่นจึงหวังดีมีพรปรากการ ภาว
 คุมไว้เสียก่อนถ้าห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานท่านใดกรรม ถ้าคนนั้นหรือมีกิจ
 จรุง ใดอย่างอื่น ไปทำการ โอนทรัพย์สินเงินเสียก่อน หรือไปทำที่
 โอนทรัพย์สินขณะทีคณะกรรมการกำลังสำรวจอยู่ ก็จะเป็นผลให้เกิด
 พิษหรือไปนอกเรื่องนอกการ แต่จะจะต้องทำตายโดยคนชยไม่รู้จัก
 ด้าย จึงขอยกเอาเจ้าพนักงานมหานาทท่านใดกรรม แต่ท่านอย่าสมเอา เพราะ
 เจ้าพนักงานมหานาทท่านใดกรรมนั้น ถ้าประชาชนไปโดยให้ท่านใดกรรม
 เป็นต้นว่าเขาจะขายที่ ท่านจะเอาอะไรไม่บังคับไม่ให้เจ้าพนักงานทำ
 และจะเอา อะไร เป็น ข้อที่ ให้เจ้าพนักงาน ยก ขึ้นได้ แยก ว่า เขาเจ้า ไม่ทำ
 เพราะถ้าเจ้าพนักงานหรือกระเบียบนี้ คนไม่ทำการ โอนโอนด ตามที่ เขาไปขอ
 ก็จะมีคดีว่าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ จึงได้มีกฎหมายนั้นขึ้นมา ห้าม
 ให้เจ้าพนักงาน ท่านใดกรรมยกเอา ที่คนชย ในชายแห่ง การสำรวจ ขึ้น
 เป็นต้นอย่างนั้น ท่านเมื่อเป็นเช่นนี้แต่จะกระขยเรียนให้ทราบเอา เมื่อส่ง
 ไปนั้น ตามที่ คณะกรรมการ ได้ มาชี้แจงต่อ คณะ กรรมการธิการ ชุดนี้ คณะ
 กรรมการคิดว่า “ แปลงได้ทำทำการสำรวจออกเงินคนนั้นมิใช่คนอยู่เป็น
 จำนวนมาก ” เพราะฉะนั้นเมื่อคนชยอยู่อย่างนั้น คนไหนอยู่ ในชายหรือ
 อยู่ ในหมู่บ้านที่กรรมการไม่จำเป็นต้องทำการสำรวจออกเงินคนนั้น ไม่ต้อง
 สำรวจ ก็จะได้ ให้ โสภักดีแก่พนักงานหรือกระเบียบนี้ คนทำการ โอนให้แก่
 บุคคลซึ่งหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องของเสียได้ละคดี แต่ถ้ามึงจะปลดชยไว้

นายประยุทธ์ เลี่ยมสีลา กรรมการ : ผมเข้าใจว่าท่าน
 ทัดทอนมาจากผมเพื่อความคิดไปอีกด้านหนึ่ง การตั้งรถออกในเขตคน
 ทาท ไฉน มีการตั้งอยู่แล้ว ต้องรู้จักอยู่แต่ทำไมถึงจะตั้งอยู่
 ดายลักษณะออกม เพื่อกฎบัตรตามบทตั้งตามแบบอย่างใดจึงจะสำเร็จ
 ในเขตคนได้ หรือให้ดูแบบที่ ๓ ถ้าเขาไปถูกต้องอย่างไร ท่านบัญญัติ
 มาบท ๓ ว่าใบแจ้งอนุญาตเป็นตายลักษณะออกชว นมนไม่ ไรกตบกัน
 ตอนแรกตายลักษณะออกชว นหมายความว่างานนมนอยู่ ในชายแห่งคำสั่ง
 แรกตามกฎหมายนมนแล้ว อันจะอนุญาตว่าถึงจะอยู่ ในรายกอนุญาต
 ท่านตีความได้ เพราะอันนมนคนระกรมการ ไม่เกี่ยวข้องด้วยแต่จน
 ทางหาก

หลวงอรุณพิศาล (ตราด) : กรรมการเห็นจะเข้าใจผิด
 คนอำนาจไว้ใหม่ คือสั่งห้ามมิให้เจ้าพนักงานทนายธรรมยกอุท
 คนที่อยู่ ในชายแห่งการสำรวจ เดิมไม่มี ท่านอนุญาตให้คนอำนาจใหม่ ให้
 ไปได้ ท่านท่านจะสั่งเป็นตายลักษณะออกชวหรือท่านจะสั่งด้วยแปลเปิด
 ได้ แต่คนอนุญาต ท่านบอกอนุญาตเป็นตายลักษณะออกชว นอำนาจ
 ที่ให้ใหม่ มิใช่ตัวพระราชบัญญัติเดิม กฎหมายนมน ให้คนอำนาจตามอนุ
 มาตรา ๗ ที่ท่านบอกว่าอำนาจเดิมที่ให้นมาประกาศสำรวจจริง ประกาศ
 ออกกฤษฎีกาส่งสำรวจจริง แต่ไม่ได้สั่งห้ามมิให้ท่านตีกรรม นั้นมาให้
 อำนาจมาสั่งห้ามมิให้ท่านตีกรรมตามอนุมาตรา ๗ น ท่านท่านบอกว่า
 เขาสั่งห้ามนะ ให้คนอำนาจแล้ว คราวที่ท่านเดิมว่า คนจะอนุญาตให้
 ขายให้ส่งอนุญาตเป็นตายลักษณะออกชว ที่ตั้งท่าไม้ท่านไม่ระบุให้เป็น
 ดายลักษณะออกชว ท่านจะให้เข้าใจเขาเอง แต่จุดคนอนุญาตที่ไมท่าน
 คือไปตีเป็นตายลักษณะออกชวด้วยเดา ก็อย่างตั้งเป็นตายลักษณะออกชว

อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าเขียนก็เขียนให้หมด ถ้าไม่เขียนก็
โดยนิตยสารสหประชาชาติด้วย
คอรจะเป็นทั้ง ๒ ตอน
สิ้นกัน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการรชชตแจงตั้ง
ในคราวที่เมื่อได้พระราชกฤษฎีกาตั้งใหม่การดำรงใจในเขตท้องที่
ตั้งนิตยสารสหประชาชาติได้ไปพิจารณาเมื่อพิจารณาเห็นว่าอะไรอยู่
รายบ้างก็ตั้งตามแบบฉบับที่ไป เช่นเดานเราตั้งโลกด่าคำบดบังบด
กนนตงลตทนนตทตกรวมกตขยาเพงทก อย่างนี้ก็หมายความว่า
ถึงตัดตกรระหว่างเจ้าพนักงานด้วย อย่างนั้นก็ใจกันอยู่แต่ด่าคำ
หนังสือ กรรมการก็ไม่ได้เขียนได้ ทนคนทเขาจะขอทำนิตกรรณ
มีเราถือหนังสือมา อย่างนั้นอีกคนกระเรื่อง เจ้าพนักงานก็ต้องเขียนไป
นิตกรรณการกำหนดอย่างอื่นขอโทษ อย่างนั้นให้ไปเฉพาะเป็นกระ
อันเป็นราชบัณฑิต ก็เขียนไปเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นข้อทำให้หมกมัว
ก่อนในเรื่องของศาลา ร. รรมากรจะมีความตั้งเป็นกรร ทกไป อย่างไรนั้นเป็นตั้ง
ถึงเห็นได้ ในข้อนี้เอง แต่ตั้งหรือมาตามกำหนดความแต่เพียงว่าตั้งทก
ไป แต่ถ้าเมื่อใดพอถึงลง ทดต้นเจอเห็นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เขาเห็น
หนังสือลายลักษณ์อักษรเป็นไรนพมาตม : เขาก็ทำให้ เพราะฉะนั้น
กรรมมาขอประท้วงว่า มันคือข้อในข้อนี้เอง ในเรื่อง ทางราชการ เราตั้ง
อะไรไปก็ตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร ทนเพชจะให้เจ้าพนักงานทตทเขา
ทให้เขาระเบอให้เขียนให้เสร็จ เขียนได้แล้วก็เพราะเคยกับบุคคลภายนอก
คือบุคคลภายนอกนั้นเขาก็จะเก็บของ เขาจะเรกรรมากร อย่างนั้นจากเจ้า
คองการที่นั้นจึงทราบมาว่า ในตอนนั้นนั้นอีกนิตกรรณมี ทก คตทกต้องให้
เป็นลายลักษณ์อักษร นพการณบ้างก็เขียนเขาจะให้เห็น เพราะว่ามีแบบ

นายประหยัด เอี่ยมศิลา กรรมการ : ส่งสัปดาห์ท่านมี
 อกปรอยเมื่อยจะไปแยกตอนเช้า ก็ส่งหามให้เจ้าพนักงานท่านค-
 กรมเย็บกับทศนทศย์ ในข่วงแห่งการดำรงนั้น ถ้าจะห้ามได้โดยไม่ว-
 ขอยกเว้นเลย ต้องคิดเกิดว่าดำรงที่ติดกรวยแปดจกนเคดออยู่
 ห้ามดังนี้มี คนที่เขาไม่ตั้งนเคดอซึ่งจะให้เขาพักออะไรอยู่ เพราะ
 ธรรมเนียมได้จากที่คนแปดงน ปรกฏว่ามีหม้อกรวยแปดจกนเคดอ
 ว่างสร้างต่อมาแต่แรก มันรดกตกทอดมาตามกฎหมาย ไม่มีใครรัง-
 ษณาเลยถ้าไปแย้งใครมาเดยเช่นนี้ จะต้องให้เขาคอยอยู่จนกว่าจะ
 ดำรงเสร็จอย่างนหรถ กรรมการท่านจึงได้เขียนจด
 หมายเป็นทางที่ส่งได้คือ คณะกรรมการก็ให้คณะกรรมการอื่น
 อนุญาตให้เป็นราย ๆ เป็นเรื่องยกเว้นในตอนที่ท่าน
 เป็นนายตักษณอกหรือ

นายสวิชา พินเศรฐ (ประเภทที่ ๒) : คือปัญหาโดย
 น ก้าหากว่าถือว่าเป็นหลักกฏ ๆ ไปว่าการอนุญาตการห้ามทำนคกรรม
 จะเป็นทฎไปให้ทราบตอที่คดของหม่นงัดอ ท่านการอนุญาตนั้นจะอนุญาต
 ปากเปล่าได้อย่างไร ใครจะไปเชื่อ ท่านไปบอกเจ้าพนักงานท่านบอก
 ว่าเจ้าพนักงานได้รับอนุญาตปากเปล่า ๆ จากกรรมการแล้ว พนักงานท่าน
 ไม่เชื่อ เพราะเดดตั้งมานตั้งเป็นหม่นงัดอ เป็นประการหนึ่ง ถ้าวก
 ว่างได้ยงเดยนั้น ถ้าถือหลักว่าจะต้องแจ้งเป็นหม่นงัดอไปแสดงกับ
 ได้ การอนุญาตไม่ต้งไปเขียนอย่างไรก็ เป็นขอทอหลักว่าเมอแจ้ง
 เป็นหม่นงัดอแล้วจะรวมการกตของตมต่างคดอหม่นงัดอ ท่านจะเขียนให้

มนตรีเจนเจมแจงจนกบอดดา การห้ามกต การชอนญาตกต ให้ทำเป็น
หนังสืออย่างนัก ไรใด แต่ทจเรเขนได้ออย่างนทจเรเขนไปอย่างคณแทน
ทรวาดเข้าใจ ขาพเจ้าเห็นว่าถกกรรมมารทจเรเขนของเรกกไมคองเคม
ทจเรเขนอย่างทงกเป็ดยนเป็ดยนชอความเดียนททชอชกโตความ น้เก็ง
จกคตไปนจเรทกตณกนอย

นายพันธุ อินทวงส์ กรรมาธิการ : ในคณนประตงคตของทง
ดมาชคณชอจใจแตรคณนกรรมาธิการนทคตทงกน ทททททททททททททท
นชัย ๆ คตชอจไรกตามคตกรรมมารทททททททททททททททททททท
คตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคต
ททท
คตกรรมมารททททททททททททททททททททททททททททททททททททททท
ททท
ททท
ททท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการไมคตชอจ จะเคม
ไปจางหน้าในชน ๒ บชคตจ "มททททททททททททททททททททททททททท
กเขนทท

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ทททททททททททททททททททททททท
คตคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคม
น จะเขนชอจจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคมคตจเรเคม
ชอชชช
ททท
ททท
" จะคตคตชอชชช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะองคมนตรี เมื่ออ่านคำ
แถลงเป็นหนังสือทรง คณะองคมนตรีอย่างนี้ "มีหนังสือสั่งห้ามจนกว่า
คณะกรรมการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร" ผมเข้าใจอย่างนี้ เห็นจะ
พอกระมัง

นายพันซ์ อินทวงศ์ กรรมการ : คณะกรรมการขอไปว่า
"คณะกรรมการจะได้มีอนุญาตเป็นหนังสือ" แทนให้ใบรับกันตั้ง
อย่างนี้ คอแทนที่จะเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เป็น "หนังสือ"

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ตามร่างหน้าเป็นหนังสือ
สั่งให้ตั้งกับออกว่าเป็น "หนังสือ" ก็ได้ แต่หนังสืออย่าง ลายลักษณ์
อักษรบ้างก็ดูอย่างไรชอบกล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลง ถ้าหากว่ากรรมการ
ได้มีขอร้องถึงคณะองคมนตรี คือเปิดขึ้นอย่างนี้ อนุมาตรา ๘ บอก
ว่า "มีหนังสือสั่งห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการติดกรรมเกี่ยวกับ
ที่ดินอยู่โดยชายแห่งการสำรวจ จนกว่า คณะกรรมการจะได้ อนุญาตเป็น
หนังสือ"

นายเพทาย โชตินิซิด (ธนบุรี) : ปัญหาที่เวลานี้กตกกลง
ได้แต่ ๓ มติในข้อนอก ซึ่งกระผมเห็นว่าเพื่อความรัดกุมเหมาะ
สมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดือดร้อน เดือดร้อนจะให้พูด
จากที่จากที่ลงมาที่ประชุมคงได้แก่ ได้ตามที คณะกรรมการ ช่างมา
คือถ้าเดิมสั่ง "มีหนังสือ" ได้ข้างหน้าและเป็นลายลักษณ์อักษร
อักษรแก่เป็น "หนังสือ" ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็ให้แก้ได้

นายสามนต์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือแก้ให้มีข้อตกลง
 ของกัน ผมเห็นด้วยที่นศอกรมารทกวดแดงพริชกัน ผมอยากจะทำ
 ให้แน่นอน เพราะอาจารย์ระคิดความหรือใช้ประโยชน์เป็นกฎหมายเขา
 เขาเจตนาจริง คศอกรมารทกวดแดงพริชกันเป็นกฎหมาย
 นประกาศพระราชกฤษฎีกาในท้องที่ใด ต่อจากของถนนอยู่ ในชายแ
 กวดแดงพริชกันห้ามตามมาตรา ๘ ที่ความผิดหนึ่งอันนศอกรมารท
 ดังการบอกทหนึ่งมันจะได้ เพราะฉะนั้นแดงพริชกัน ผมขอประท
 เขียนนาม คุณประยงค์ ๓ บอกว่าประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาแดงพริช
 กอในชายแหว่งทั้งนี้ ต้องห้าม ถ้าจากของไอแดงพริชกันเป็นหนึ่ง
 ดังความปรกฏออกมานคือคือคือคือคือคือคือ ๓ บอกว่าประกาศ
 ของห้าม ต้องตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะฉะนั้นอย่างไร
 ประกาศพระราชกฤษฎีกาแดงพริชกัน ต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือ
 ประกาศแดงพริชกันเป็นลายลักษณ์อักษรให้มันระเดียว ประเด็นนี้
 เป็นปัญหา

นายพันธุ อินทวงศ์ กระจมาธิการ : ก็เป็นอันถูกต้องแล้ว
 ก็ขอเมื่อก่อนหน้าบริเวณใดก็ตามอยู่ในชายแหว่งแดงพริชกัน ใครจะ
 ควบ ศนอกรมารทกวดแดงพริชกัน กตั้งไป ก็หมอยุ่อย่างนี้ แต่ท
 คชวาของสั่งห้ามออก พุดงาย ๆ ตั้งให้อ่านความที่เสนอมาน

นายสามนต์ สายสว่าง (นครปฐม) : ที่ผมสนใจแดงพริช
 ของสั่งห้ามทหนึ่ง ก็เป็นการถูกต้องตามคชวาหนึ่งอันนศอกรมารท
 ของนอกทหนึ่ง คชวาหนึ่งอันนศอกรมารทคชวาหนึ่งอันนศอกรมารท
 กอน คชวาหนึ่ง อันนศอกรมารทคชวาหนึ่งอันนศอกรมารท
 เห็นว่าจึงขอตั้งประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาแดงพริชกันให้มันระเดียว หรือ

อนตามในทาง ตบ้หรือใน ทวงเจ้าหน้าที ปลกรของฉ่า ตมครทที่เราจะตั้ง
ทำนิตกรรณโชนตเกวาทตั้งในหระอรจนกรทงให้ประษานร้งนอ
เทานโทษ สมเวณนการปฏิบัตี คือประษานแกกตด้ ไม่ค้อยจะ
ร้ง คือกตด้ ถ้ากรรณการหรือส่ายปลกรของยีนมคเข้าไปชดขกับแก
คองนปงอดกนกับแก แกกตด้ร้ง ท้จะให้แกร้งมาก่อน แกกตด้
สมย้งพยายามเห็ดอเกินอยากให้ร้ง แต่แกไม่ค้อยจะร้ง ร้งไม่
รกแต่ไม่ออกอย่างไรตายท่านกร เพราะฉนณถ้าเราจะดำรจ โดยตั้ง
มโดยไม่ค้อยประษานร้ง โดยเพียงแต่ตั้งตบ้ครบพ้งหรือว่าเชอพ้ง
วยปลกรของสมฉ่าอาจจะมมด เพราะฉนณถ้าเขียนใอย่างนเกรงฉ่าจะ
มมมด ในคณกรรณการกรมกรรณการที่ดำรจโองตอยู่ต้ง ๒ ทาน
ออยากจะทราบเจตนากรณณอน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ค้กอย่างที่เรียนได้ค้อม
ทงต้อ ก้ทหมายคองฉ่าเป็นกรให้อำนาจคณกรรณการ ทนท้อย
ในคตยพินิจของคณกรรณการ ในทางปฏิบัตินคณกรรณการไม่ได้ค้อ
ฉ่ากรร้งของราชฎรณนเป็นรัชศาคัญ ค้อตอฉ่าเราจะให้คองนเป็นกรรณ
จระับร้งหรือชะไรเองก็อยู่ในคตยพินิจของคณกรรณการ อย่างนค
เป็นไปตามพระราชบัญญัติดำรจออกโฉนดฉบับที่ ๓ ท้ถ้าไม่ได้พดฉ่าเป็น
กรร้ง ถ้าปรากฏฉ่า จะปรากฏโดยกรรณการร้งหรือโดยคณช
ร้งตกรไม่ใช้รัชศาคัญแฉะเมือปรากฏแล้ว กรรณการท้ใช้คตยพินิจฉ่า
จะคองนทงตห้ามหรือไม่ ถ้าห้ามกรรณการท้ห้ามไปค้อขมประทาน
เขียนให้ทราบ

นายเพทาย โชติชูชีพ (ชนบุรี) : ปัญหาของมมมณอยู่ทค้อยค่า
ซึ่งมมเห็นฉ่าควรจะเป็ดยณแมดงแกไร ซึ่งขอเสนอทางทานคณกรรณการ

การไปวัดพิจารณาด้วย คอมนมกอบก่าอยู่ ๒ คำ อย่างจริง ๒ ม
 งามให้ พนังงานเจ้าหน้าทพนตกรรมเกยอ กบตดินทอช ในชาย
 ดำรอดจนกว่า คณะกรรมการจะได้อนุญาตเป็นด้ายดกษอชกร
 ดังห้าม ที่จะไม่ให้ ทำนิตกรรมในกรรม ทดินชย ใน ชาย พพาทกน
 เรียงราวกันน ความจริงนค่างงน จะต้องเป็นค่างงทอไม
 กรรมมาธิการแสดงต่อ ทนดำหรับในกรรมทดินบางรายน
 ยกเว้นซึ่งทรงกรรมการจะได้พิจารณา เมื่อเป็นรอง ยกเว้น เช่นน กอ
 เขยงไว้ว่า "จน ก่า" นนมเป็นนการเกิดอภคตมและทำให้เข้าใค
 จนเป็นรองตกเกยกันเมื่อศกตรน เพราะฉะนั้นสมถงเห็นอการจะใค
 "จนก่า" แต่ถวาคตรจะใคคำว "เวินแต" คือวอย่างนสงห้าม
 พนังงานเจ้าหน้าท ทานตกรรม เกยอ กบ ตดิน ทอช ใน ชายแห่งการใค
 "เวินแต" คณะกรรมการจะได้รับอนุญาตโดยนห้งลือ ะไรอย่าง
 ใคใคคำว "เวินแต" นนมเหมาะกว่ากับคำว "จนก่า" จนกว่าทำ
 เข้าใจว "จนก่าการดำรอดจะเสร็จจน" ซึ่งไม่จำเป็นตงอย่าง
 หมายความนในขณะนการดำรอดอยู่ ที่นเรองใคซึ่งเขาไม่ได้เกย
 ซึ่งอย่างทกรรมมาธิการใคถวอนน ก็มาขออนุญาต เป็นชอชยก เวินตอช
 กรรมการกและคณะกรรมการนห้งลือให้ไปอนุญาตให้ทำได้ เพราะ
 ฉะนั้นคำว "จน ก่า" นนมไม่ได้ความ คำว "เวินแต" นนมชอชยกเวิน
 ที่จริงนคตมไปหมค่า ทำไม่ได้ในชายแห่งการพพาทกนนนแต่ ทน
 นอกจากจากตนแปลงใคตามซึ่งไม่ได้เกยอชง อย่างนเป็นชอชยกเวิน
 อย่างน ก็ควรใคคำว "เวินแต" แทนคำว "จนก่า" ซึ่งสมชอชยก
 ทางคณะกรรมมาธิการใค ไปวัดพิจารณา เพราะเป็นนการวางกฎหมาย
 ใค... กอนค่าน นนมดำคณเหมือนนกัน ให้ตั้งระดงยหรือวตกนน้อย

ว่าอย่างสมน รักรู้มาก กว่าได้ พิจารณาตาม เหตุผลที่ตนได้แดง

นายพันธุ อินทวงศ์ กรรมธิการ : ความจริงมักเป็นปัญหา
ก้อยคำเด็ก ๆ น้อย ๆ แต่จุดประสงค์ตรงกันนั้นแหละที่คนกรรม
ได้เต็ม เขาไป นึกก็ คำได้ พิจารณาในเรื่อง คำว่า "เงินแท้"
อันคนจึงใช้คำว่า "จนกว่า" แต่เหตุที่ใช้คำอันนั้นและดี และ "จน
เหมาะกว่าที่จะ "เงินแท้" เพราะฉะนั้นจึงขอแจ้งเหตุผลว่าใน
ขณะตั้งไปทอดไปอย่างนี้ ถ้าหากที่คนรายได้ต้องการอยากจะทำนิต
มี ก็น่าเขา เป็นหนึ่งชื่อจาก คณะกรรมการ ดำรง ออก โฉนดที่ดินไป
หรือ มนยัง มีความหมายไป ถึงว่า เมื่อการ ดำรง ออกโฉนดที่ดินใน
อันนี้ได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว คำสั่งห้าม คณะกรรมการก็แปล
ความหมายไปว่า มันสิ้นสุดไปในตัว เพราะฉะนั้นไม่ได้คำว่า เป็นคำสั่ง
ที่ขาดตกขาดตกออกไป ไม่ใช่เช่นนั้น อยู่ในข่ายการ ดำรง ก็หมาย
ว่าอยู่ ใน ระยะแต่ คำ นี้ความ มุ่งหมายว่าเฉพาะใน ระยะ ที่ออก
ดำรง อยู่ นี้แหละ ใน ข่ายการ ดำรง อยู่ นี้ และมี จำเป็น ที่ดิน แปลง โฉนด
แปลงหนึ่งตั้งการจะกำหนดกรรมชนมาก ให้มาเขาเป็นลายลักษณ์อักษรใช้
คือ คณะกรรมการก็เห็นว่าไม่ชอบของที่จะตั้งทำลายโฉนดหรืออะไร
อันแต่ข้อของหนึ่งชื่อไม่ได้ จึงใช้คำว่า "จนกว่า" ใช้คำว่า "เงินแท้"
อย่างนี้คล้าย ๆ คำ เป็นคำเด็ดขาด มันคงเกินไป มันตัดขาดไป เรื่อง
มันเป็นอย่างนั้น และคงเห็นได้ในขณะเวลานี้ไม่ได้เขียนเลยไปถึงถ้าเมื่อ
เสร็จเด็ดขาดแต่จะตั้งออกคำสั่งเป็นประการใด อะไรต่าง ๆ ก็ไม่ได้
เขียนไปเช่นนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างนี้ จึงขอขณินให้
คำว่า "จนกว่า" อย่างนี้

นายเพทวย ไชตินชิต (ชินบุรี) ไม่คิดใจ

นายเพทวย ไชตินชิต (ศรีระเกษ) : ปัญหาที่มรชยคุณ
เรื่องมีว่า "หนังสือ" เมื่อก่อน ท่านกรมการเองก็พูดหลายครั้ง
"คำสั่ง" เพราะฉะนั้นผมจะขอแก้คำว่า "หนังสือ" นั้นเป็นคำความ
สั่ง คือคำสั่งกับหนังสือมันต่างกัน เพราะว่าทางราชการแต่ก่อน
ใช้คำว่า "คำสั่ง" ซึ่งกรมการเองพูดเมื่อก่อนหลาย ๆ คำว่า "คำ
ไม่ใช้มี "หนังสือ" เพราะฉะนั้นใช้คำว่า "คำสั่ง" มนตรีกรม
ภาษาราชการคิดว่า "หนังสือ" คือมีคำสั่งห้ามมิให้เจ้าพนักงาน
"หนังสือ" ห้าม นั้นมีความหมายให้มาหนักขึ้น คือมีคำสั่ง
"คำสั่ง" นี้ต้องเป็นหนังสืออันยังคำคุณจริง ไม่เป็นปัญหาความทรม
การเองใช้คำว่า "คำสั่ง" บ่อย ๆ คือว่าคำสั่งเป็นคำราชการดีกว่า
ว่าอย่างนั้น

นายพันธุ อินทวงศ์ กรมการธิการ : ความจริงคณะกรมการ
ก็ได้พิจารณาเหมือนกันที่ไม่ใช้คำไม่พิจารณา ในเรื่องถ้าจะเขียน
"คำสั่ง" หรือว่าเป็น "หนังสือ" ก็เห็นอยู่ในฐานะที่เห็นราชการด้วย
แต่ก็ใครสั่งใครไม่ได้ ก็หมายความว่าความหมาย เพราะฉะนั้น ก็ใช้คำว่า
"หนังสือ" นั้นมีความหมายสูงมากคือขยับแล้ว ใครจะไปสั่งใคร ๆ กล้าย
ว่าอยู่ได้บังคับบัญชา ถ้าพระเจ้าจะหักข้อขอร้องให้เห็นก็ข้อว่า แม้แต่ทาง
ศาลเองถ้าเรียกหนังสือของทางราชการหรือทางศาลด้วยก็แล้วแต่ก็ไม่ได้
ออกเป็นหนังสือเรียกเลยหรือไม่ได้ขอลาหมาย แต่เป็นคำสั่งเรียกอะไร
พวกนี้ คือเป็นความที่สั่งว่าใช้หนังสืออันมีคำสั่งไปว่าเป็นหนังสือ
ราชการ เป็นคำสั่งหรืออะไร หรือว่าอันที่สั่งถึงคำสั่ง ๆ กับว่าฝ่าย
หนังสือของอยู่ได้บังคับบัญชาอีกต่างหาก มันเป็นอย่างนั้น

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือผู้ทราบว่าไปมอง
 ได้ใครได้เข้ามาจะหรือไม่ได้อ่าน... กรมของกันด้วยบท... คือมาตรา ๘ ที่
 คำว่าคณะกรรมการมีอำนาจคำว่า "อำนาจ" อำนาจทำไม อำนาจทำ
 ่าง... อย่างเขานี้ใครของ... คำตั้ง... เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว รอโทษ คุณเห็นพ้อง
 ด้วยกับคุณเทพบอกความ "คำตั้ง"

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ครับ มีคำตั้ง ทน
 ที่หรืออธิบายว่าทำไมถึงเหมาะกว่า "คำตั้ง" คือคำว่ามีเป็น "หนังสือ"
 หนังสือนั้นเขาจะไม่ใช้คำตั้งก็ได้ คือคำว่ามีหนังสือ... หนังสือ
 ภาจะไม่ใช่คำตั้งก็ได้... ทนมีเป็นอำนาจตามอนุ... รับอำนาจในบท
 ใหญ่ที่คณะกรรมการมีอำนาจ อำนาจก็ต้องตั้ง "ตั้ง" นั่นคือ
 "มีคำตั้งห้าม" ทนมีอนุญาต ก็คำตั้งอนุญาต ผมว่ามันจะศักดิ์สิทธิ์
 กว่าจะมีไปเป็นห้องคำเขาจะตั้งเขาจะตั้ง... ก็เขาไปเขียนว่า "อำนาจ"
 เขาได้นคร... แล้วในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเด็กในคดีที่ไม่เป็นกรรม
 ก็เป็นตั้งคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นถ้าใช้คำว่า "คำตั้ง" ก็ตั้งจะ
 ศักดิ์สิทธิ์กว่าใช้คำว่า "มีหนังสือ" ผมขอเสนอไป

นายเทียม วัฒนสงขลา (ราชบุรี) : กระผมได้ฟังคำอภิปราย
 ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว... ความจริงผมขอเสนอว่ากรรมการ
 เหวมนักไม่ได้แก้ ในตอนต้นมา... สำหรับอนุ... ใช้คำว่า "ตั้งห้าม"
 มนกว่าจะค่อยแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว... คุณเทียม... ฟังเดี๋ยว
 ก็เรื่องมันจริง... ไปเต็มห้ามเจ้า

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : กระผมเข้าใจ
 ประเด็นผมจะได้พูดคือ ที่เมื่อคณะกรรมการชุดนี้มาจัดใจกว้าง
 อนุโลมตามความคิดประสงคของสมาชิกคนอื่นคิดว่า จะเห็นหนังสือ
 จะได้ออกคดียัง คงยกกับ ตอนท้าย หว่า เป็น ฝ่าย ลักษณะคล้าย
 กรรมมาธิการบอกให้แก้ว่า เดิมคำว่า "มีหนังสือสั่งห้าม" มีคน
 คิดแล้ว เพราะเหตุว่าอะไรที่ทราบถึงมาชิกอย่างว่าคือจะเป็นคำสั่ง
 ในชั้นต้นก็บอกว่าเป็นหนังสือห้ามฝ่ายลักษณะอีกพร กรรมมาชิกก็บอก
 "มีหนังสือสั่งห้าม" คำว่า "มีหนังสือสั่งห้าม" กษัตริย์แต่ที่ว่าคือ
 คำสั่งที่สั่งด้วยหนังสือ แต่ที่หากว่าใช้คำว่า "คำสั่ง" แต่ คำสั่ง
 อาจจะมีด้วยวาจาได้ ซึ่งโดยหนังสือก็ได้ ไม่ขัดกับมาตรา ๑๖
 เจตนารมณ์ของสมาชิกที่กล่าวในที่อื่นนั้นเอง จุดประสงค์กรรมมาชิก
 แก้มาแต่ คำสั่งอาจจะเป็นสั่งด้วยวาจาได้ สั่งด้วยหนังสือได้ แต่
 ถ้าหากว่าหนังสือสั่ง หมายความว่า คำสั่งเป็นหนังสือซึ่งคดีเงินค้ำ
 เจตนารมณ์ที่ของการแก้ไข

นายเทพ โชตินุชิต (สุระเกษม) : ขาพเจ้าเข้าใจจาก
 กรรมมาธิการคงจะเห็นเหมือนกัน และคงจะเห็นด้วย ความจริงคำสั่งนั้น
 เป็นหนังสือนะ บางทีเราจะพูดกันเองเอง เพราะความคำสั่งที่กระทำเรื่อง
 ไปในราชการ แต่ ที่ ไม่ เป็น หนังสือ นั้นจะไม่ ต้อง เป็น หนังสือ ทงน
 แต่ดูตามเชิงของทางศาลของศาลไม่คงสั่งอะไรอย่างยกเลย คงสั่ง
 เป็นลายลักษณ์อักษรทงน คำสั่งของต่าง ๆ ของโรงเรียนได้ ผม
 คงของสั่งเป็นคำสั่ง เป็นหนังสือทงน เพราะฉะนั้น คำสั่ง นั้น
 คำสั่งที่สั่งด้วยวาจาทงนทงนการไปมา แต่อย่างคำสั่งของการราชการ
 ของคำสั่งจะเห็น คำสั่งเพระหลาย ๆ อย่างเป็นคำสั่ง ในกรณีนี้เราจะ

อย่างฉาบฉวยเพราะใบสั่งไม่ได้ขังไว้แต่ไหน มั่นเวียงราชการ ทำ
งไร ส่งศาลคดีหมิ่นประมาท มั่นคงต้องตั้งตามเรื่องตามราว สมคคคว
ตั้ง หม่อมคคคว "มั่งนึ่งต้อ" เดี่ยว ๆ เพราะฉะนั้นขอให้กรรมการ
หากความเห็นคุณก็แก้เสีย

นายพูน อนุวงศ์ กรรมการ : ความจริงคณะกรรมการ
ยืนยันตามที่ได้ประณามหมิ่นประมาทท่านสมาชิกบางท่านไปแล้ว ความ
จริง "มั่งนึ่งต้อ" นั้นเป็นการแก้แค้น ตามข้อหา "มั่งคั่ง"
ก่อนนั้นจะข่มขืนไปมา นึ่งต้อด้วยปาก ขยาดมอเอาตามสั่งการทาง
ทยกมอชกหลายอย่าง ขยาดมอชกหลายอย่างมาได้อย่างเห็นคน
เพราะฉะนั้น "มั่งนึ่งต้อ" อย่างนี้ พทโรมนึ่งสภาพแต่ในฐานะ
หมิ่นประมาทด้วย เพราะฉะนั้นคณะกรรมการไม่ใช่ โดเดี่ยวยืนยัน
อย่างนี้ แต่ความจริงได้ทำประณามหมิ่นประมาทตาม
ข้อกล่าว

นายสาหนี่ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านกรรมการผู้
เป็นประธาน ขอประทานโทษถ้าท่านจะเข้อย่างนั้นแล้ว จะตั้งค่าตั้ง
จะยกอาจะแก้คำพูดได้ หรือตั้งชกได้ เพราะฉะนั้นท่านถ้อยความ
หมิ่นต้อชกอาอ้าง ท่านต้องแก้ชกหลายมาตรา มาตรา ๗ ทอ
ก็กล่าว เมื่อก่อนกรรมการมั่งคั่งให้ยกเลิกการชกโฉนดที่ดินหรือ
หมิ่นต้อค่าชก อย่างอื่นสำหรับที่เห็นแต่ตรงใด ๆ ท่านก็ตั้งเปิดยื่นอา
"มั่งนึ่งต้อ" ออกระ "คั่ง" อันไร "นึ่งต้อ" เดี่ยวจะตั้งด้วยอาชก
ยืนยันความผิดก็แน่นอน เพราะฉะนั้นตั้งไว้แต่เรื่อง "มั่งคั่ง" แต่
เราต้องทำให้มันเป็นสัตว์ป่าเดดมาหมิ่นต้อให้มั่งคั่ง เพราะฉะนั้นผม
ผมจะเห็นว่า คั่ง ทยอยอย่าง ท่านชก กชชกชกเป็น หลักฐานด้วย หมิ่นต้อ

แล้วขยงขาออกชั้วให้คณะกรรมการจังหวัดจันทบุรีช้ความคำสั่ง
 เดชทเทานัน เขาอกหนังสือ อามตามคำสั่งไม่ได้อยู่ ๆ ท่านนาย
 ไปตั้งคณูปากตั้งทางอุย ไม่ไ้ ท่านกรรมาธิการจะเข้าใจค
 หนังสือออกเดวต มีคำสั่ง แต่ตองการให้ทันทองท ดั่งคณะกรรมการ
 จังหวัดพงแตงจตเพื่อให้ทันทองท แต่หนังสืออนตามไปทหลังให้ป
 งานมันจะไดททกับเดตาทาง ท่านช้กตค้อย่างขงไรขอไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเพื่อประหยัดเด
 ฎภาภชยักจะประนีประนอมทางคณะกรรมการ ไม่ใช้ใดเด
 ดังทตตต ผมคิดว่าอย่างน

นายพัน อันทวงศ กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการ
 ยืนยันตั้งได้เรียนแต่ ดั่งอนมาตรา ๘ ทงจะแกให้มันตรงกัน
 ไม่นนควร จะได้ พิจารณาเหมือนม ถง แต่จาก ได้ว่า "มีคำสั่ง"
 เพราะเหตุว่าอนเดิมนะ อัน ๘ นะใช้คำว่า "สั่งห้าม" ทนทานดมาร
 บอกล่าว "ให้หนังสือ" เอะ ก็แยกตตงกันไบบ้าง แดงกนออกจา
 นนหรือให้ถงว่าอนมาตรา ๘ ก่อว่า "ให้หนังสือ" ด้อย ก็ให้เหมือนพค
 คำว่า "ให้หนังสือ" น

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : กระผมทเกรงจากกรรมาธิการ
 จะเข้าใจผิดแต่ เดวทตตต้นนทมาตามนคำสั่งนระเบหนังสือ คำสั่ง
 นระเบหนังสือจริง แต่จากว่า "หนังสือ สั่งห้ามมิให้ เจ้าพนักงาน
 เจ้าหน้าททานตกรวม" นน นนยอความอนหนังสือเดินทางไปถึงคนน
 กงเจ้าพนักงาน แต่จากคำสั่งนระเบนได้ระกต ไมดขงมไปถง ทนจะก
 งามได้รบหนังสือสั่งห้ามนนะ กอปฏิตตตงเดเนอไร กตอปฏิบัตตงแต่
 ได้รบหนังสือสั่งห้าม ทนทานบอกล่าว "มีคำสั่ง" มีคำสั่งอยู่บนโต๊ะ

ทั้งนี้ทั้งนั้นปฏิบัติไม่ได้แล้ว ค่างานมีค่าตั้งจริง แต่ไม่มีหนังสือ
 ในหนังสือ หนังสือค่างานมีค่าตั้งจริง เพราะตั้งห้ามแต่ไม่ได้
 งานปฏิบัติ มีค่าตั้งแต่ ทนค่า "มีหนังสือตั้งห้าม" หมายถึง
 หนังสือฉบับเดินทางไปกองรับให้ปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นผมมีความเห็น
 ใน "หนังสือตั้งห้าม" นั้นถูกแล้ว แต่มาตรา ๘ ท่อนที่ความ
 นั้นนะ คณะกรรมการมีค่าตั้งอยู่บนโต๊ะได้ ทนไปตั้งผู้รับ
 อยความความแจ้งให้ทราบเท่านั้น นายปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินายก็ต้อง
 อย่างนั้น อย่างนี้ครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอแล้ว ท่าน เรื่องก็ไม่
 มากมายนักท่าน ข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมก็ควรจะเข้าใจในเรื่องที่ได้
 อภิปรายกันมากแล้ว ถ้าหากว่ายังคลั่งใจอยู่ ข้าพเจ้าจะขอให้ประม
 อดจตุร มณฑลเขตท่าน มีนโศกความเท่ากันเหตุระทาน เดียวเดา
 โศกความเท่ากันเหตุระทาน

นายเทพ โชติบิณฑ (ศรีสะเกษ) : ไม่อย่างนี้จะไทยยูก
 และเดยเดา คือหาตั้งจากนั้นนะ มาตรา ๘ และ ๘ ท่อนที่
 "มีค่าตั้ง" คงหลายคำนะ ใช้คำว่า "ค่าตั้ง" ค่าตั้งทงนแหละ
 แล้วท้งไม่คงหนังสือไปอีกแล้ว มีค่าตั้งเป็นหนังสือ มีค่าตั้งเป็น
 หนังสือตั้งหลายคำตั้งทุกรายทงระออกใหม่ มีค่าตั้งเป็นหนังสือ ๆ หมด
 หมด "ค่าตั้ง" คงทงหลายมาตรา หลายคำ หลายถ้อยคำ "ก่อนทงนะ
 กรรมการจะมค่าตั้ง" ในกรณีทงคคคชงได้รับค่าตั้ง ในมาตรา ๘ ท
 ค่าตั้งทงน เพราะฉะนั้นผมอาจยืนยันเป็นความจริงตั้งกรรมการเอง
 ร่างมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอให้มันเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่จะให้มีเป็น
 ะไรก็ได้ อย่างไรเพียงเท่านี้ผมก็ความน่าจะแลเห็นได้ แต่ก็ไม่ได

แต่ความหมายของ "มคต" หรือ "ความจริงที่ปรากฏอยู่" ใช้หนังสือที่ตกนอกลูก
ไม่ใช่ให้มันผลิตผลลงไปในอย่างไรในหนังสือ

ประธานสภามหาวิทยาลัย . . . มคตความจริงที่ปรากฏอยู่
"มคต" หรือ "เป็นหนังสือ" นี้ แต่ความจริง ของประธานโทษ
สมมติไม่ได้เขาเอาอภิปรายอะไร คอมนิ่งต้องขายนิ่งแหละ บางอัน
หนังสือก็มี บางอันครตั้งก็มี ที่ใช้หนังสือคำ ความจริงก็อยากจะ
ประนีประนอม เพราะมันเรื่องหนักเคยเท่านั้น แต่ก็ได้เคยตามากที่
คอมมิต ใช้หนังสือคำ ก็ขอประนีประนอมเสีย ถ้าหากว่าตกลงกัน ทาง
กรรมวิธีการขอยอมเสียเพราะกลัวใจความเหมือนกันเท่านั้น

นายสานนท์ สายสว่าง (บุตรปฐม) : เกือบอย่างนักแต่กัน
แต่ก็แค่คิดแต่เรื่องเดียว คัดค้าน เพราะมันทำเป็นภาษากฎหมาย แต่ดู
เป็นภาษากฎหมายให้คนนั้นหนังสือของเขาไม่มี ไม่ใช่ภาษากฎหมาย ถ้า
อาจารย์หยุดบอกแล้ว ว่า หนังสือ ก็มันตั้งถูกตามภาษากฎหมาย ผม
เป็นลูกศิษย์ด้วย

นายหยุด แสงอุทัย อรรถมาลีกับ . . . คณะกรรมการก็ชก
จะตามใจท่านสมาชิก ไม่มีอะไรเขาอย่างไรเหมือนกัน ถ้ารับผลด้วยคำ
นั้นผมว่ามันไม่ค่อยสำคัญอะไรเขาใจถูกเพราะเขาอย่างไร อย่าง
บอกว่าเป็นหนังสือ คัดค้าน มคตจริง ๆ เอง เพราะหนังสือ
ดังกล่าวมีคำซึ่งไม่เคยมีมาก่อน หรือว่ามีคำที่หนังสือซึ่ง . . . ไปตาม
ซึ่งโดยหนังสือ . . . แต่คำว่าดังกล่าว . . . ไม่ใช่เขาบอกว่ามี
หนังสือแต่มีหนังสือซึ่ง . . . ของกรรมการแล้ว . . . ตามใช้ท่าน
สมาชิก . . . เพราะฉะนั้นละเมิด . . . หนังสือซึ่ง . . . มคตจริง ๆ . . .

เพื่อนเดียวกัน ขอประทานว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ขอให้ผ่านไป
ผู้คิดคิดว่า อย่างที่ปรากฏไปตั้งให้ โดยมีหนังสือ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พลเอกสุจินดา คราประยูร

นายสาหนะ สายสว่าง (นครปฐม) : สมมติว่าพอจะ "มัน
ได้" แต่คำกฎหมายนั้นต้องประกาศพระราชกฤษฎีกาใช้บังคับคน

หมด เพราะฉะนั้นในสถานการณ์ที่ตนบอกกล่าวอย่างนั้นเหมือนตน
อย่างผิดเหมือนกัน มันหนึ่งถ้าหาก - คณะกรรมาธิการที่ตนได้
กฎหมายใช้ที่ตนได้เคยขอร้องบ้าง ว่า ให้มีหลักเกณฑ์ชัดเจน

ร่างกฎหมายตามใจตน ร่างกฎหมายอย่างทั้งหลัก - เนื้อหา
กฎหมายฉบับนี้เขาไม่มาที่เราได้ ยากกว่า สภา นักกฎหมาย เขา ยัง

ประเทศ เขาจะว่าดีกฎหมายจะเขียนอย่างไรก็ตามใจชอบ พล
มาธิการเขาก็คือนักกฎหมายทั้งนั้น ทนทานออกมาจนเหมือนคน

ว่าตามในภาษากฎหมายมีใช้คำว่า "มคตัง" อย่างนี้ เหมือน
กฎหมายที่ตนได้เขียน ความเหมาะสมในภาษาของกฎหมายก็ชัดเจน มี

ส่งต่อไปยังเจ้าหน้าที่ที่ตนมคตังไปยังพนักงานที่ตน ห้ามไม่ให้
กรรม ทนไปเขียนว่าให้คณะกรรมการหนึ่งต้องห้ามไม่ให้

พนักงานที่ตนที่ตนได้เขียนมันเหมือนกัน แต่ภาษาหนึ่งซึ่งเล็กน้อย
จะได้ จะเขียนอย่างไรก็ได้ อ่านเท่าไรก็ได้ ก็ไม่ต้องคำนึงถึง กรรมร่าง

ไม่ต้องมีแบบฟอร์ม ก็ไม่ต้องเขียนโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้า
ต้องเขียนกันให้พอเข้าใจ สมมติว่ากรรมาธิการได้ อะไรมันเหมาะ

ไม่เหมาะ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ผมเห็นว่า "มี
หนังสือต้องห้าม" นี้ก็จะให้ใช้แทนกับ "มคตังห้าม" ดังว่า เพราะ

จะเห็นได้ว่ามาตรา ๘ ทวิ "มีคำสั่ง" เหมือนกัน มีคำสั่งขจัดเด็กแก่
จะได้ไม่ต้องไปแก้มาตรา ๘ ทวิ คือถ้าแก้มาตราเดียวคงแก้
๘ แล้ว ถ้า "มีคำสั่งห้ามไม่ให้เจ้าพนักงาน" แล้วไม่ต้อง
มาตรา ๘ ทวิ ซึ่งเขียนว่า "มีคำสั่งให้ยกเด็ก"

ร้อยโท ชาร์บตร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : คดีมี
เคียงกันอยู่สองประเด็น คืออำนาจใหม่เป็นหนังสือ "มี
ห้าม" ฝ่ายหนึ่งว่าเจนน อักฝ่ายหนึ่งบอก "มีคำสั่งห้าม" เป็น
แยกกันสองประเด็น เพราะฉะนั้นสมมติว่าประมวลอาชญากรรม
"มีหนังสือคำสั่งห้าม" ก็แก้กันครบ

นายยศ อินทโกมลย์สุด (นครราชสีมา) : กระนั้น
เป็นเรื่องเด็กน้อยอย่างที่เคยอภิปรายกัน และเนื้อหาของคำ
สั่ง" กับ "มีหนังสือสั่ง" มันแตกต่างกัน ดังที่ท่านผู้แทน
กล่าว และมีเป็นภาษากฎหมาย เช่นเราจะบอกว่าคำสั่งที่เท่าไร
เคยพูดจะว่าหนังสือสั่งที่เท่าไร ก็ในทางราชการและเป็นแบบ
กันอยู่ โดยทั่วๆ ไปแต่ถ้ากรมการจะออกมาพร้อมๆ กับ
ก็ไม่มีอะไร กติกาจะเป็นผลที่แก้กรมการเดียวออก ก็
ไปแก้มาตรา ๘ ซึ่งมันยังไม่ต้องของกรมการที่ออก เพราะ
คำว่า "มีคำสั่งห้ามไม่ให้พนักงานเจ้าหน้า" เด็ดขาด มากกว่า
หนังสือสั่ง" ไม่ได้ความอะไรไม่เข้าใจ มีคำสั่ง ๘ ท ๘ ท
๘ & มีหนังสือสั่งไม่รวมด้วยไร ที่ไหนเขาใช้กันบ้าง ตาม
ของ กรม ต่างๆ ไม่เคยมีเห็นแต่ใจทางกรมการแต่ครั้ง
๘ & คำสั่ง ๘ ท ๘ ท ๘ / ๒๕๕๖-๕๗-๕๘ มีแต่อย่าง
กรรมมา

ต้องยอมให้กรรมวิธีการใช้เงินตามทัศนะอเมริกัน ซึ่ง "เพื่อไม่ให้
เลวร้ายดังมา"

นายพันซ์ อินทวงศ์ กรรมการการธนาคารแห่งประเทศไทย
ของความจำเป็นคณะกรรมการการคลังได้ประเมิน
ยอมยกย่องเงินมาซึ่งหรือจะใคร่ให้หนึ่งตั้งกองเป็นหนึ่งตั้งไปแต่
มาโดยนิตินโยบายให้เป็นคำสั่ง เกี่ยวของกับเงินไปอีก เงินค่า
ตั้ง" เขาไปอีก เป็นอย่างนี้ และก็เป็นกรรมการการคลังไม่จริงเอา
วางไว้ ครั้นที่ไปอย่างหนึ่ง เดิมมีทางผู้บังคับบัญชาเพื่อจะแก้ไขอย่าง
ความมาอีก แต่อย่างไรก็ตามความจริงแล้ว นายพันซ์ได้บอกได้ผ่าน
กรรมการผู้ชำนาญการมาหาเขา แต่ที่บอกให้มาขึ้นกับที่ ๑ ก็ใช้
คำว่า "สั่งตั้งจริง" ก็ไม่ได้นั่งตั้งมาตั้ง ไม่มีอะไรที่หนึ่งหนึ่ง
ก็ขึ้นกับเขาเป็นของหนึ่ง แต่เมื่อที่หนึ่งมาขึ้นกับเขา ก็ให้มันขึ้นกับ
ภายใต้เขาแล้วเขากลับมาขึ้นกับเขาขึ้นกับหนึ่งตั้ง เมื่อมีหนึ่งตั้งแล้ว
ก็พาเขาได้ เขาก็พาเขา ไม่รู้หน้าที่เป็นกรรมการด้วยกันนั้นนะ ถ้าไม่ทำ
งตั้งตั้งเป็นคำสั่งด้วย เมื่อตามหนึ่งตั้งแล้ว ข้อตั้งก็ขึ้นอยู่ด้วย
ห้ามไม่ให้ทำขึ้นกรรม มันก็ผลด้อยด้วย เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ
การคลังขอขึ้นกับท่าน และความจริงจะเอาอย่างไรนั้น ก็ไม่อยู่ในดีที่
การอภิปรายด้วยซ้ำ เพราะถ้าไม่ได้เงินขอเปิดก็ได้ แต่คณะกรรมการ
ได้ประเมินประเมินกันเห็นว่าเป็นทางที่ดีแต่

นายแพทย์ จิราภรณ์ (พจิตร) ท่านเสวยพ มนพังคังได้
มีร่างครุฑที่ของของกันให้ส่งไปรษณีย์ด้วยกันทั้งของถ่าย คือว่าทางฝ่าย
หนึ่งหนึ่งตั้งขึ้นก่อนไปตั้งจริงเป็นคำสั่งเพื่อให้มาตั้งตั้ง ครั้นนาย

หนึ่งถือว่าเป็นหน่วยราชการด้วยกัน ถ้ามีตอย่างหนึ่งเป็นการบังคับอยู่ ใต้
 บัญชากันไม่ได้ผลประโยชน์ ทนถ่วงมีปัญหาเถียงกันเอา คำสั่งนั้นเอา
 เป็นวาจากัด ทนเพื่อคดีปัญหาที่ยากทั้งต้นหมะเถย เอาอย่างผม
 แน่ ๆ จริง ๆ กรรมการมีอำนาจมีหนังสือโดยทำเป็นคำสั่ง ทนขัด ทน
 มีหนังสือโดยทำเป็นคำสั่ง ทนถก โดยไม่คำสั่งทำเป็นหนังสือ หมายถึง
 อำไม่ ใช้อำนาจเป็นนายตกลบออกชกรกันทีเดียว ผมเอาอย่างนี้ชัด
 ด้อยกันทั้งสองฝ่าย บางคนห่วงว่าใหม่หนังสือ กั้นแต่ด บางคนห่วง
 ใหม่คำสั่งกมขยแต่ด มีทั้งสองอย่าง เอาอย่างนั้นผมว่าจะไปกันได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงตอนข้างหน้าไม่ได้
 แก้ไขอะไรไว้ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของของกรมการ การมาเอา
 บอกรว่าให้เพนได้อย่างนั้นเพื่อความเรียบร้อย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรม
 ราชการนั้นอยู่กตของเพนอย่างนั้น กั้นแต่ดแต่ประชุมจะเอาใหม่ เอาทอ
 ไม่เอาเท่านั้น ถ้ากรรมาธิการไม่ยอมกไม่แทนเท่านั้น มีเท่านั้น

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านกรรมาธิการ
 อำนาจจะเอาอย่างใดก็ได้เพราะผมเชื่อผมของกรรมาธิการ จึงไม่ได้
 แปลเบียด แต่เพื่อท่านจะหนีไปประนประนอมก็ยากจะประนประนอม
 ได้มันดี แต่ดมีหนังสือสั่ง ถ้าเขาไม่ปฏิบัติตาม ไม่ปฏิบัติตาม
 ความผิดฐานขัดคำสั่งใหม่

นายประยุทธ์ เข็มศิลา กรรมาธิการ : ที่จริงการที่จะ
 ปฏิบัติตกลบไปเป็นอย่างไร มันก็ด้อยแต่ผมขอตั้งกรรมการพร
 นครที่ ๖ นั้นผมขอจะลงตามท่านผู้ถามอีกหน่อยว่า ถ้ากรรมาธิการมีหนังสือ
 ถึงท่านหนึ่งฉบับห้ามไม่ ได้ ขอบมาขอกระโธน ท่านจะลงว่าเป็นคำสั่งหรือ
 เป็นหนังสือ ท่านกรรมาธิการกับสภาว่าเอาอะไรท่านจะเอาอย่างไรขอ

ถ้อยคำความหนังสือสั่งห้าม   ท่านท่านมาฟังว่าหนังสือสั่งห้าม
 เรื่องเสียออกแต่   เกิดไม่   ขนมาเฉย ๆ   แต่ใครจะไปแปลว่าอะไร
 ไม่   ความจริงเขาแปลว่าหนังสือสั่งห้ามแปลคำได้ชัดเจนน้อยแต่
 หนังสือสั่งห้ามไปแต่อย่างนี้   ให้ท่าน ท่านท่านบอกความคำสั่ง   กรมมาธิการ
 ว่าคำสั่ง   ท่านก็ไม่ยอม   บอกว่าสั่งด้วยหนังสือหรือสั่งด้วยปาก
 ใครก็ไม่รับกันเสียทั้งหมด   ที่จริงเขาก็อย่างไรก็ขอให้พูดมา   อย่า
 กวากน่นนสนาคคน   ใจกันเถย   พงกกรมมาธิการก็เคารพมณด้วยท่านอยู่
 มอนกันนะ   แต่ว่าท่านจะเขาอย่างไรที่เป็นนกราชฎราชครทจะแปลง
 อยแปลงคำกันได้   ขอความกรุณาบางคณะกรมมาธิการก็ไม่ได้ว่า
 ไบนะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :   ข้าพเจ้าคิดว่าได้กับปรายกันมา
 กันแล้ว   ก็ขอให้กรมมาธิการวินิจฉัย   คือกรมมาธิการเดิมความ
 หนังสือสั่งในชั้นต้น   เดิมคำ   มีหนังสือขหมายคำสั่ง   และราชทนาย
 ขอแก้ลายลักษณ์อักษรเป็นหนังสือ   ถ้าที่ประชุมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ก็ขอ
 จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย   จะเป็นไปตามกรมมาธิการหรือร่างเดิม   ถ้า
 อยตัดใจอยู่   ถ้าหากว่าไม่ตัดใจขอให้ผ่านไประ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) :   ก็ไม่อะไรแต่
 เมื่อก่อนกรมมาธิการได้กรมาพแจงบอกด้วยอันแก้แต่   ทรัพย์สิน
 ประนประหมอกัน   ข้าพเจ้าเห็นว่าควรตัดคำหนังสือออก   มีเพียงความ
 หนังสือห้าม   เพราะเท่าที่กรมมาธิการได้แดงไปใช้ฉบับเก่าคำสั่งดำรง
 ก็ไม่ได้ขอความหนังสือบอกคำสั่งรอดส่นอยู่แต่   คือคำจำกัดมาได้
 ไปตัดคำสั่ง   มีหนังสือออกเพราะถ้าไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย   ใช้
 คำสั่งกรมมา   คำสั่งตามปกติต้องเป็นลายลักษณ์อักษรอยู่แต่   ขอให้

เป็นอย่างหนักกว่าเพราะทำลงไป ขอบพระทานขภัยอย่างที่คุณพูด
ข้างกฎหมายเช่นเก่า กฎหมายเช่นนี้ ตกอย่างตั้งรับไม่ได้
หนังสือสั่งให้ตำรวจ ขอบพระทานให้เห็นใจที่ สืบมาซึ่งผู้มั่งคั่ง
เพื่อความเรียบร้อย แสดงเข้าใจว่าที่ เคนจะกรรมเนนเนน

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ขอบ
พระทาน คำสั่ง โทษความหนังสือจะเต็มหรือไม่เต็ม
อันหนังสือออกใหม่ เพื่อจะได้เร็วเข้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้ายิ่งตั้งใจ ขาดใจจะ
ที่ประชุมจนขยับเพราะกรรมกรขายให้เต็มคำว่า "หนังสือ"
หรือไม่เอา ถ้าไม่เอาก็ไม่คงมีเพราะเหตุอาเต็มที่ไม่ได้แก่อะไรได้
เรื่องของกรรมกรขาย ซึ่งกรรมกรขายมีที่จะให้เต็มได้ ถ้าประ
ยอมดี

นายเทพ ไรต์นิจิต (ศรีสะเกษ) : ก็อย่างนี้ ถ้าหาก
ท่านประธานฯ ตั้งประเด็นอย่างนั้น คำสั่งของสมทดมได้เสนอไป
ไม่มีปัญหาที่จะต้องพิจารณา แต่ถ้าทางกรรมกรขายแก้ไป คุณเอง
เองต้องการจะให้คำสั่ง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานฯ โทษเดียว
หนังสือหรือไม่ตอนหนึ่งก่อน แต่การเสนอของคุณเสวตรฯ สมเข้าใจ
ว่าจะไปเอาคำสั่งแทนหนังสือหรือไม่ ถ้าท่านประธานฯ ตั้งประเด็นอย่าง
ฉันทนตรี ก็อย่างเดียวกันหนังสือหรือไม่ สืบมาซึ่งคำสั่งเด็กคนไป
อย่างหนักไม่ถูกความประสงค์ของสมาชิกหลายคน ทเห็นด้วยว่าควรจะให้
คำสั่ง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานฯ ตั้งประเด็นเสียใหม่ คือจะเอา
กันอย่างไรเพื่อให้ มี โอกาสที่พวกเราเขียนกฎหมายนี้เพื่อเขียนให้มันรัดกุม

ไปเมืองระดังข้อย่างฉาน มีหนังสือทูลประสังศรของพวกลัทธิมาชิกทั้งห้า
ขอ ให้มีข้อใช้ตรงประเด็นใหม่เสียใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มุ่งมตด้วยกันหลายอย่าง บ้างก็
กลัวความศิรังเป็นหนังสือ บ้างก็กลัวความหนังสือถึงอะไรอย่างหม่อมมตด้วย
กันหลายอย่าง ในพระธรรมนูญเขาต้องมากัดเยาะแหยะตลอด เพื่อ
ความจริงตามข้อบังคับแต่สิ่งใดที่เราไม่ได้บัญญัติไว้หรือการมาชิก
ไม่ได้แก้ไขทำอะไรไม่ได้ เห็นแต่ว่าจะประนีประนอมการมาชิกแทน
นักทาดูผลของคดีมาแจ้ง เพราะฉะนั้นขอให้เขียนไปตามข้อบังคับ
แต่จะยกจะมการไม่ขัดข้อง เช่นคัดตั้งแบบหนังสือมคนครั้งการ กัดของ
มี ๑ ประเด็นด้วยกันมหนึ่งกันทำน

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ประเด็นที่จะตั้งให้
ตั้งแต่จะแก้หรือไม่แก้ก่อนหักง่า ส่วนแก้เราจะแก้ว่าอย่างไรจะ
อย่างไรหรือจะเขาอย่างคนเทพ ๑ หรือตามการมาชิกให้ใหม่ครบทำ
พระราม ๑ แก่หรือไม่แก้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เพราะการมาชิกจะแก้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้ออย่างนี้เขาขอเต็มมหนังสือ

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เขาขอเต็มมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเต็มหนังสือ

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : จะให้หรือไม่ให้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอถ้ามีที่ประชุมสภาเขาหรือ
ไม่เขาทำน ถ้าไม่เขาทำนอันว่าไม่แก้ ต้องเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่
ข้อของนักรักประเทศไม่ทราบเรื่องเท่านั้นหรือให้ดูข้อบังคับ

ช้ ใดที่ไม่มีแปรญัตติกรรมาธิการ ไม่ได้แก้แต่ตรง ไม่ต้องพูดค้น
แต่กรรมาธิการเขาจะมารอเต็ม เป็นดีที่กรรมาธิการจะทำได้
เคยภาวนาเรื่องมันเป็นอย่างนั้นท่าน ถ้าไม่อย่างนั้นเรื่องมันไม่จ
ก ขอให้ ดชชทานเองก็มาออกประเด็นหนึ่งแต่ "มีคำสั่งเป็นหนังสือ"
ออกหนึ่งแต่ ถ้าอย่างไรงั้น แดงออกคนหนึ่ง "มีหนังสือเป็นค
จะเถียงกันอย่างไรโรมันกลับกันไปกลับกันมาอย่างนั้น ตายเฉยๆกัน

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือท่านประเด็น
นี้ การอภิปรายก็ไปถกวงหนึ่ง ก็อภิปรายว่าเท่าที่ท่านกรรมาธิการ
เพิ่ม "มีหนังสือ" ไม่ชอบ มันต้องอภิปรายว่าอย่างนั้น เพราะค
"มีหนังสือ" พังคนอื่น เพียงแต่คำสั่งห้ามไม่ให้ตั้ง แต่
กรรมาธิการเขาเติม "มีหนังสือ" มันไม่เพราะ เติมคำว่า "มีค
คือความแน่นอนแน่ชัด เพราะฉะนั้นถ้าจะไม่เอา "คำสั่ง" ก็ตัดเสีย
ว่าไม่ได้แปรญัตติเขาได้ ก็เอาจากกรรมาธิการประนั้ระหมอกับห
อรรพฯ เราแก้ข้อข้อนี้ มันก็ต้องเปลี่ยนคำอภิปรายใหม่ว่า ถ้าเท
ไม่เต็มอยู่ในร่างเดิมเขาด้วยคำว่า "ตั้งห้าม" มันก็ตัดตัดตัด แต่
ก็บอกได้ว่าไม่ผิด เจ้าหน้าที่เขาทำมาแต่เดิม เพราะฉะนั้นถ้าไม่เต็มเดียว
ไม่เอา "คำสั่ง" ขอให้คงตามร่างเดิมเดิมมันก็ตัดตัดตัดก็ว่า ถ้าจะเอา
อย่างกรรมาธิการจากของมี "คำสั่ง" คือว่า "มีหนังสือ" ไม่ใช่จ
เป็น "คำสั่ง" ก็ได้เป็นคำสั่งของก็ได้ แต่มาตรวจข้อว่าท่านจเคย
คณะกรรมาธิการมีท่านจ คำว่าจอะไร ยานางตั้ง ตั้งทำไม ตั้งห้ามไม่
ทูลนิทกรรม ไม่ใช่ถามท่านจเป็นหนังสือ

นายสุวิฑ์ ศันย์เศรฐ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ในวาระ
หมุ่ประเด็นที่จจะถาม ดูที่ประชุมพิจารณาหมุ่เพียงตั้งของ คือจจะแก้เป็น

ไม่ไปอีกไม่ได้แล้ว คือหนึ่งจะเอาตามคำประนีประนอมของคณะ
ที่การันตีไม่ได้ หรืออาจจะยื่นตามร่างเดิม ใครจะแปรไปเป็น
อีกไม่ได้ เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องแปรญัตติ นี้ข้าพเจ้าขอเสนอ
ประเด็นอันหนึ่งซึ่งอย่างว่า จะเอาตามคำประนีประนอมของคณะ
ที่การันตีหรือจะยื่นตามร่างเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดุจดน้อยท่าน ขอบอย่างท่าน
อื่น คือเดิมที่เคยยกท่านเป็นคนพูดจนก่อน ดุจดน้อยจะตกลงกรรมมา
ข้อนี้ เขาเถียงอย่างท่านว่าหรือใครจะเดินออกจนคนคนหนึ่ง เด็ดจ
จะตกลงได้ คุณเท่า ๆ กับข้อนี้มาของเอา "คำตั้ง" เอะ อย่าง
กับ กรรมมาจากการประนีประนอมเอาเพียงแค่นั้น มีเรื่องเท่านั้นเอง
เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาแยกกันไปอย่างนี้ เท่ากรรมมาจากการประ
นอมจะเอาหรือไม่เอา อันเอาหรือไม่เอา มีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นข้อก
ประเด็นก็ไม่ทราบ ตามข้อบังคับเรื่องมีเท่านั้นท่าน

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : กรรมมาธิการ ก็เมื่อน
ไปก็พอสนใจมาตามความประสงค์ของท่านสามารถแล้ว ก็มันมีเรื่อง
มันอีกบรรยายเพิ่มเติมใหม่ "คำตั้ง" อย่างว่า ไม่ต้องเอาตาย
นี่อีก เพราะฉะนั้นถ้าประนีประนอมใหม่ในเซาท์ของ ท่านสามารถ
ได้อีกเมื่อนั้นพอ แต่ของท่านก็ไม่ได้เสียเลย ก็เอาตามร่างเดิม
ก็เด็ดเรื่องกัน กรรมมาธิการเขาอย่างหนักเด็ดกันนะ

นายพิบัติ อินทวงศ์ (กรรมมาธิการ) : ก็ขอขยับขึ้นตามที่ได้
ประนีประนอมอยู่แล้วหรือตามร่างเดิมก็ประเด็นอย่างที่คุณเสด็จ ๆ ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ กรรมมาธิการขอเดิมคำว่า
หนึ่งข้อ" ใจกรรมมาธิการขอให้ยื่นข้อร่างใหม่ จะเดินด้วย "มี
เด็ด" คำว่า "ตั้ง" หรือไม่ ก็ได้พูดแล้วแต่ครั้งหนึ่ง

“หนังสือ” ลงไปข้างหน้าคำว่า “ตั้ง” ความที่กรมการคลังแก้ไขข้อได้
ไปโดยกรมธน

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย : ไปติด
อกมือชน

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นขอความเห็นของเดิม กรมการ
คลัง ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย : กรมการคลังขอความเห็นต่อ “ดูโดยมติของสภา
ขอแก้เป็นว่าควร “หนังสือ” ถ้าหากว่าการประชุมไม่เห็นชอบของ
สภาผู้แทนราษฎร หรือของวงในท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

นายขงยู่เหอ พงกั (ฮงจูวาชอง) : คุณคนในนี้ คุณ
ทนายไม่แก้กรรมาธิการขอความเห็นบ้างเดิม : ตามร่างเดิมกรรมาธิการ
ขอแก้ไว้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (วิชัย) : ข้าราชการขอ
พระคืนที่ทางได้กรรมาธิการ คือเมื่อกรรมาธิการได้พยายามเสนอ
ไม่ตกหรือกันขวางแต่ต้องขอประธานขงยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถิด : เอ็งเถวขงยู่มาสั่ง
ข้าพเจ้าเลย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (วิชัย) : คุณคนในนี้ : ผู้
ตั้งสมาชิก : เขาแก้ ได้ ขงยู่เถวขงยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน : ขงยู่ขงยู่ขงยู่ขงยู่
จะทำได้เหมือนกัน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านไม่เข้าใจ
ในเหตุจึงได้ผิดกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรณีข้อได้หนึ่งเสียเกิดท่าน ได้
เกิดมันผ่านไปแต่ยังมีเสร็จไปแต่ก็พอเกิดท่าน เรื่องมันคิดเดียวไรเด้อ
คงขอโม่งกล่าวแต่อย่าง ก็เป็นข้อว่าในอนุมาตรา ๑๓ คณะกรรมาธิการ
ก็ได้ยินยอมตามที่แก้ไขมาเดิม ถ้าไม่มีอะไรก็จะให้ผ่านไป

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทนต่อไปอนุมาตรา ๑๓ ทดสอบ
คณะกรรมาธิการแก้ไขมา

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : อนุมาตรา ๑๓
ที่กรมขอประทานทราบเรียนต่อท่านกรรมาธิการ คำว่า "ที่ตาย" มี
ความหมายแค่นี้ คืออันใดมีความเข้าใจของกรมก็คือว่า "โอดสาร
ต่าง ๆ ต้องเก็บไว้ในสำนวน เช่น โอดที่ออกไปโดยความไม่เป็นที่รัก
ดี หรือหนังสือสำคัญแห่งที่ขอกไปโดยความไม่เป็นที่รักดี เรียบ
มาต่อส่งมอบเพื่อความเห็นเรื่อง เพื่อจะส่งยกเด็กต้องเก็บเป็นสำนวนได้ข้อ
น้อย ๑๐ ปีถึงจะตายได้ ทนไปเขียนอนุมาตรา ๑๓ ส่งมาทำฉายภาพหรือ
คัดออกแต่เก็บไว้ในสำนวนเขียนให้มันชัด ๆ ทนทำด้วยโอดที่ต่างต่าง
หอยกระเบียนนะเราเผาทิ้ง โอดที่ออกไป ๑๐ ปี ไม่มีใครมาติดตามไป
ได้ส่งมอบ หอยกระเบียนส่งทำฉายภาพคือเผาไฟด้วยทั้งเคย ทนคำว่า "ที่ตาย"
ตามมาตราจะหมายถึงหอยกระเบียนไหม

นายประสพต์ เอี่ยมสีกา กรรมาธิการ : สำหรับมาตราเมื่อ
ท่านถามถึงคนนั้น คณะกรรมาธิการก็ยากจะตอบโดยไปเสียว่า ถ้า
ทำตายก็ออกทำให้เสีย แต่ว่าทำตายโดยวิธีใด สำหรับโอดที่คนนั้น

กันก็จะได้เห็นอภิวรรณของดาวชดโคมตตนั้น ความตมบบของโคม
 การทาดายนยอหมายลลนมา กิ่งอว ให้ โคมตมบ ไม่มีผลไรเป็นหลกฐว
 กับคคตนั้นต่อไป ก็เรียกว่า "ทาดาย" ไม่ใช่จำต้องมาเผาไฟจึงจะ
 เรียกว่า "ทาดาย" เสด็จารทาดายแดงเก็บไว้ในกระเป่าก็เรียกว่า "ท
 ดาย" ไม่เห็นจะต้งเผาเลย แล้วมักถูกหมายที่โหนบชก้าจระต้งเก็บโคม
 ตมบ ๓๐ ปี กรรมมาริการก็ได้พยายามค้นห่อเก็บแต่ไม่พบเคยในกฎหมาย
 คคตจระต้งกับโคมได้ต้ง ๓๐ ปี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสำนัก ๑ อัครวงหนึ่ง
 นายสนนท สวสวาง (นครปฐม) : ผมรู้สึกเสียใจ ผม
 ได้ข่างอฎหมาย ระเบียบ ปฏิบัติกันมา ด้านอนที่คคตจ้องเก็บได้ ๓๐ ปี
 สนนทเหตุจระจะทาดายได้ เป็นหลกปฏิบัติทว ๆ ไป ขอบคคตจมต
 ๓๐ ปี เพราะฉะนั้นตอนส่นเขาเส็จารเกิดไปทาดายแล้ว มะไรพด
 ฝนชนมาเคตคอกวาทชานแดง จะเขาสำนอท โหนบจางเขา เพราะ
 ฝนชก้า "ทาดาย" ทวพเขาตามเพอคความชานชงของประชาน
 เคยจจะว่าไปทาดาย ทาดายเขาไปเผาเราหมด ข่าพเจ้าเข้าใจ แต่จคคต
 การหลกฐวณนยนได้ แดงทจนมาคอบชานเขาจว มหลกฐวณะไรกับ
 ได้ ๓๐ ปี ทานนยนได้ใหม่จ่าจอนนจะเก็บได้กับ

นายประหยด เอี่ยมสิลา กรรมมาริการ : ด้านอนคคตเก็บ ๓๐
 ปีนี้เขาขจากรบคความกับคัพพาคษาเท่านั้น เขาไม่ได้เก็บไว้ทง
 ด้านอนทงคัพพานใจทก พยจนจำเคย ท่านกมีแ่งเขาค่าด้านอนคคต
 นนมาพท ที่จริงท่านเคยเป็นจ่าคคต ทาดายโคมตตนั้นที่ทาดายนชอให้
 คคตจระ โคมตหรือหนึ่งส้อสำคัญเมอสังว่าไม่รตบคคตกฎหมายแะได้เป็น
 ของคคตจระโคมตตนั้น คงจะเกิดเหตุระเศชทชอน เป็นคคตจระโคมตตนั้น

เหตุหนึ่งคือคำอุปมา อธิบายประกอบได้เป็นสองระดับ คือ ๑. โดยไม่
 ชัดเจน ไม่เข้าพจน์งานทางอรรถ เช่น คำที่กบเขาในคณน โลกของมนุษย์
 อุเทศประณตของคณนเขา จะเป็นผลเดียวหลายบุคคลไม่รวมใหม่
 คำว่า "ไมตรี" เป็นชื่อเรียกสิ่งต่าง ๆ ของนาสน คำนี้จะมีผลกับของ
 เดียวกัน นั่นคือเงิน- กุหลาบหลายต้น คำนี้หมายความว่าของเงิน
 กรรมวิธการหนึ่งหรือหลายอัน คือทำให้หมดประโยชน์จนกระทั่งเรียกของ
 กรรมวิธการในสิ่งเหล่านี้เสียเท่านั้นไม่จำเป็นอย่างนั้น จึงได้เขียน
 * ลงไป

หน่วยหนึ่ง จิตรกรรม (พินิต) : อันมาตรา ๘ พินิตมาตั้งด้วย
 คำว่า "เรียกโหนดหรือหนึ่งชื่อสำคัญ" ที่เรียกนเรียกด้วยวาจาหรือเป็น
 ภายหลังชื่อหรือเป็นคำตั้ง อันนี้เรียกตั้งแยกแยะ ในอนมาตรา ๕ ชาวเขา
 เห็นว่าควรใช้ตามอนมาตรา ๕ มีหนึ่งชื่อเรียกบุคคลใด ๆ เพราะฉะนั้น
 กรรมวิธการหนึ่งชื่อเรียก โหนดหรือหนึ่งชื่อสำคัญ บลออกกรรมวิธการได้แก่
 คำด้วย "เรียก" มันสักจะคงเดิมหรือ เคยจะเรียกด้วยปากเรียกหนึ่งชื่อ
 ออกกรรมวิธการเพิ่มให้ชื่อคณน ตั้งกับ กษอนมาตรา ๕ ขยาร คำว่า
 "เรียก" ใดๆ ให้เป็นความหนึ่งชื่อสำคัญเรียกโหนดหรือหนึ่งชื่อสำคัญ

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : จะแก้ช้อย่างที่ทางผู้อภิปราย
 เมื่อก่อนไม่ได้ เพราะเหตุความเรียกบุคคล บุคคลจะมาได้ ที่ความหนึ่งชื่อ
 เรียกโหนด โหนดนั้นมาไม่ได้ ถึงจะเอาหนึ่งชื่อเรียกโหนดนั้นไม่ได้
 เพราะฉะนั้นจะต้องบอกความคำตั้งเรียกให้ตั้งโหนด หรือคำตั้งให้ตั้งโหนด
 หรือตั้งให้ตั้งโหนด คือตั้งหมายความว่าจะเรียกของโหนดตั้ง ที่นเรียกโหนด
 ใดๆ ก็ตั้งไม่ได้ก็ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านแก้เดิมให้ตั้งให้เรียกของ

...ของขงจื้อ... เรียบเรียงโดย... เรียบเรียงโดย...

...ของขงจื้อ... เรียบเรียงโดย... เรียบเรียงโดย... เรียบเรียงโดย...

ดวงอรกพรพิภพ (ดาว) : ... เรียบเรียงโดย... เรียบเรียงโดย...

นาศพนาย ไรตินิก (คนบรู) : ... เรียบเรียงโดย... เรียบเรียงโดย...

เรียกไลนดี้ ๒ ไม้ตก ๒ ภาษาดูโร อย่างที่คนหลังของขรรคพร
เพราะโดนดเรียกมาไม่ ได้ ไม่ ได้ยิน เขาอย่างนั้นคือไรอย่างนี้เอง
โดนดหรือหนึ่งด้อด้าคญูอย่างอื่น" สำหรับที่คนทีคนระกรมการม
ให้ยกเด็กมาทำดาญ เขาอย่างนั้นเห็นจะดกกว่า

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) พิชในอนมาตรา
๕ เรียกให้เรงดงโดนด ๕ ดงหนึ่งด้อด้าคญูอย่างอื่นสำหรับ
เรงที่ตัวหลักฐานต่าง ๆ นนเรามีอนมาตราเรียก ๕ แต่ที่ให้เราจะมายก
อนมาตรา ๕ ทอขึ้นให้มันเขียนเสียไป เพราะรณนทานจจะร่างชย
คือในอนมาตรา ๕ เสียไม่ได้หรือว่า คณะกรรมาการอนน้าทำทาง
ได้ โดนดหรือหนึ่งด้อด้าคญูสำหรับที่คนทีดงยกเด็ก ๕ จะคงไปยก
อนมาตราทำไม เพราะถ้าในอนมาตรา ๕ มีคำนำแต่ คณะกรรมาการ
มีหนึ่งด้อเรียกบุคคลใด ๆ มาขแรง ขอบเท็จจริงหรือแต่ตั้งคความคิดเห็น
คิดและให้ดงโดนดกับหนึ่งด้อด้าคญู มันมอยู่แต่ ๕ นั้นเราเขียนชย
ให้มันด้นมดกกว่าหรือ

นายทองสับ ศุภะมารัก (ประจวบคีรีขันธ์) : คำว่า "เรียก
ไลนด" นมอยู่ ๒ แห่งคือในอนมาตรา ๖ มีคำว่า "เรียกไลนดหรือ
หนึ่งด้อด้าคญูอย่างอื่น" แต่ในอนมาตรา ๖ ทอกรรมาการเดิม
เขาใจจะดกด้อยตามอนมาตรา ๖ จึงใช้คำว่า "เรียกไลนด" เหมือน
กมี ถ้าจะแก่อนนเปดยนแบบอย่างอนนคกรจะแก่อนนด้อย เพื่อให้ด
คดชยกันถ้าไม่อย่างนั้นจะเห็นห้อมงกฏท้ายมังก ๕ มเห็นด้วยกับคน
หลังของขรรคพร

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาการ : คอการวางกฏหมายน
ไม่ใช้ว่าเป็นอย่างไรกรวางกฏหมายกตองสยบายมวางให้คนกรรมาการ

คนธรรมดาบอกว่าเป็นคนโง่เขลาใจดำเรียกจากผู้ที่ครอบครอง
 ใจดำมีหลักเกณฑ์ว่ากรรมร่างจะต้องเขียนอย่างนั้นอย่างนี้ ผู้สมรส
 ทางกรวยเรียน คือให้คนเราวางกฎหมาย เราต้องถ้าเราเป็นคน
 มาฟังอย่างนี้เราใจดำใจโง่ เรียกโง่คนจะเรียกจากใคร ใครครอบ
 ครอบเรียกเขามาก็ได้มีร่างมาในมาตรา ๖ กว่าจะมาแต่ มาถึงนักมาน
 ๑๑ มาตรา ๗ ทว่าก็เป็นอย่างเดียวกัน ทนข้อของใจของท่าน
 สักขุมเกียรติคุณ ทนทว่าทำไมจึง มารู้ในมาตรา ๕ มาตรา ๕ น
 กัดคงหลายอย่าง เธอมาประกอบการศึกษา แดงกโง่เรียก
 หลายอย่าง แต่เรื่องเรียกมาหลายข้อเฉพาะโง่คนหนึ่งข้อสำคัญ
 ไม่ได้แต่ ประเด็นคนละอย่าง คนหนึ่งเรียกมาแต่ของของเขาไป
 ของเรียกเดียวหลายอย่างเรียกเอกเดียวเรียกอะไรหนึ่งข้อ สำคัญเขาก็เขา
 ประกอบการศึกษา แต่งแต่กับเขาไป แต่สำหรับมาตรา ๗ ท
 มาตรา ๗ เป็นเรื่องของท ใจไม่ได้แต่ ก็ให้เรียกเขาไป เรียกแยก
 ไปเสียก่อนมาตราหนึ่ง ก็เรียกว่า "ทตาย" กระผมคิดว่าใน
 ปรตเราจะร่างกฎหมายอะไรต่าง ๆ นี้ เราคงจะคิดว่าถ้าเราเป็นคน
 ธรรมดาใจดำใจโง่ ใจโง่ใครมาลงผม เขา เรียกหนึ่งข้อมา ก็เรียก
 ภาคนครอบครอง แล้วผมก็คิดว่าอย่างเขละแฉะแสดงว่าประธานกรวยเรียน
 ๑ การร่างกฎหมายไม่มากดูแลแต่ของโง่คน มาต่าง คือเขาดมมตค
 ร่างนเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งสัก เพราะกฎหมายเราจะคงให้คน
 ทัมัญชานเมื่อกันด่ามีเขาของเขาใจ ถ้าไม่อย่างนั้นเขียนว่าโง่เรียก
 หนึ่งจากใจของหรือผู้ครอบครอง "อะไรอย่างหนักแน่นเยอ เพราะฉนั้น
 ปรตได้ทพอจะเข้าใจกันได้ กระผมขอจะขอประธานว่า หลกัมนักม
 ๑๑ แทนเอง กระผมร่างกฎหมายมาตรา ๗ นี้ ไม่มีอะไรที่เราจะต้องบอก

เวลาของใช้ภาษาสามัญอย่างนี้ คือเขาให้สัมมัตตของตัวของเขาเข้าใน
นกกัญหมาย ให้เป็นนกกัญหมายตามขั้นแต่... กิ่งกวดจากกัญหมาย
เอาใจใหม่ เรกทองดีเขาใจใหม่ เรกโหนดเขาใจใหม่... กระสม
ขอประทานความเรียนว่าเขากระสมเรียนอะไรมานะ... หัดกึ่งนทของสาร
วางอัญหมายกึ่งนทของนทเอง... ถ้าเขาใจแต่ด้วยประการเช่น... เรกนท
นทนทอัญ

หลวงสรวัดพรพศาล (ตราด): กระสมไม่ว่าจะเรียกโหนด
หรืออะไรก็ได้แต่จะได้เขาใจอย่างนั้นเขาใจได้... แต่ถ้าคนธรรมดาเขา
อาจจะไม่เข้าใจได้... แต่เขาอย่างโหนด... ท่านกึ่งตั้งสยงในนทมาตรา
นท... ท่านนทให้ส่งโหนด... นทนทอัญแต่... คำว่า "โหนดโหนด" แต่
มาอนมาตรา ๖... คำเรียกโหนด... อัญมาตรา ๘... คำเรียกโหนด... นทอย่าง
กนแน... โหนดหรือเรียกอะไรกนแน... ถ้าถูกกนแนอย่างหนึ่งหรือถูกก
ส่งอัญกนแนแต่กนแน... กนแนอัญโหนดกนแน... เรียกโหนด
กนแน... แต่กนแนจะออกกัญหมายมาตรา... กนแนกนแนกนแนมาตรา...
โหนดกนแน... เรียกกนแน... อย่างนทกนแนได้... โปรดคณนทอัญเขาใหม่กน
จรงนทให้นทอย่างนทหรือ... เพราะคณนทกนแนจะเอาอย่างโหนด... โหนดกน
เสียโหนดเรียกโหนดก็เรียกโหนดเสียโหนด

นายเสงตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง): คือมาตรา...
นทส่งโหนดโหนด... จะใช้ "เรียก" ไม่ได้... คณนทส่งโหนด
นทของคณนทกนแนกนแน... คณนท... นทมาตรา ๖... นทเขียนอัญ
เขียนกนแนมาตรา ๘... เมฆนทมาตรา ๖... ไม่แก้... กนแนกนแนกนแน
นท... จะไม่แก้... กนแนกนแนไม่ได้... กนแนกนแนไม่ได้

กระต๊อ นั้นมีที่อยู่มากในถิ่นประชาน กึ่งป่าดงดิบ... กระต๊อหรือไม้
ค้ำก่าตามชนบท

นายคิเรก มณีรัตน์ (อมลราชฐาน) : เป็นหาซอคนที่
พบเจ้าเห็นถ้อย ทว่าไรภาษานั่งต่อทานเอง เพราะฉะนั้น
ต้องแคะให้ดังคลั่งคลั่งตรงกันกับขมมาตร ๕ กอแก่เป็น อย่างนี้
ดูกรรมาภิบาลของใหม่ คือว่า "เรยก" นกที่ดังแต่ไรค่า
ให้ดัง" ของแก่ทานให้ดัง แดงทานสามารถขมมาตรของใจ คือ
ถ้าไม่ใช้คำว่า "เรยก" คำว่า "ให้ดัง" ก็เป็นกรยาเหมือนกัน
เรยกกับเป็นคำกรยาเหมือนกัน แต่คำว่าให้ดัง โฉมคนกหมายความฉวม
กคคณาน ให้บุคคลตั้ง ตาไปเรยก โดย ๆ อย่างนี้ ไม่อาจจะแปลความ
ค้อย่างทานฉวมตรงหอดคตราคำ ไปเรยกเขาโฉมค้อย่างนั้น เพราะ
ฉวมแก่เป็นคำ "ให้ดัง" แดงอย่างอื่นคองโฉมตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นกเป็นเรยกกรรมาชิกการแก้ไข
มา ก็เมื่อมีมาชิกมีสิทธิ์ที่จะเอาหรือไม้อ่าทานั้น ส่วนที่อาจจะเรียก
อะไรก็ต่ออะไรนั้นเป็นการประนีประนอมกับกรรมาชิกการ ถ้ากรรมาชิกการ
ไม่ยอมแคะ ก็อาจจะไม่ยอมให้ฉวม ไม่ยอมให้ใครก็ได้ เป็นสิทธิ์ของ
ประธาน เวียงเช่นเท่านี้ เพราะฉะนั้นอย่าจะขอไปประนีประนอมกับ
ทางกรรมาชิกการ กรรมาชิกการไม่ยอมเรยกคองเขาหรือไม้อ่า อย่างนี้
ทาน

นายสุวิชา พันธ์เศรษฐ (ประเภทที่ ๒) : จะคล้ายกับ
เห็นจะไม่ให้แคะ เพราะฉวมมาตร ๗ กับมีคองคำ เรยกโฉมคองคอง
พิการณา ๘ ทจ มอคำเรยกโฉมคองมาทำฉวมคองคองคองคองคอง ถ้าจะ
แก้ผิดไปจากนั้นก็เห็นจะลำบากมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่ายังต้องใจกันอยู่ ข้าพ
จะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่ามาตรา ๑๗ นั้นจะให้มันเป็นไปตามที่กรรมการ
เขียนเพิ่มเติมมาหรือว่าจะไม่เข้า มีเท่านั้น ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประ
ษณวินิจฉัยให้มีผลเรื่องไป เรื่องนี้พิเศษเท่านั้น มันได้คิด
เหมือนกัน

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เรื่องนี้ไม่ต้องวินิจฉัย
เพราะไม่มันมาปรึกษากันเลยวาทกรรมการเท่านั้นไม่ชอบ ไม่ดี
เพียงแต่ขอแก้ เมื่อขอแก้ไขของเขาๆ ไม่ยอมแก้ไขตามเขา ไม่
จะดองจนจวนครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้อ่านไป ถ้าขอ
นั้นรัก ใช้เวลานานมาก

ต่อไปในมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ นั้นมีของคนที่ได้ดีๆ ใครขอแปร
ญัตติ ในตอนต้นใจคือว่าเขียนใหม่ แต่เมื่ออ่านเทียบแล้วเป็นอนาจ
มาตรา ๑๗ ๑๗ ๑๗ เพราะฉะนั้นหมายความว่า คือว่าคนที่ได้ดีๆ คง
เขาใจว่าเนื่องจากแปรญัตติมาตรา ๑๗ ๑๗ ออก เพราะฉะนั้น ก็เคย
ต้องรวมเข้ามา แต่ความจริงแล้วมันเป็นเรื่องระเบียบเมื่อที่ประชุมได้
แก้ไขเสร็จแล้วจะเห็นว่าเขาไปปรนออกหนึ่ง ถ้าไม่อย่างนั้นเขาก็
ไม่ได้ สมมติว่าไม่ต้องขอแปรญัตติ เขาได้เขียน

นายสวัสดิ์ พงคณ (ขอนแก่น) : ในกรณีที่ข้าพเจ้าได้ขอ
แปรญัตติ ในมาตรา ๕ ทั้งนั้นเนื่องจากในร่างเดิมในมาตรา ๑๗ ๑๗
ร่างเดิมมันมีคำว่า ในกรณี . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคยยกของคนที่ได้ดีๆ คุณยังไม่
เข้าใจไหม คือว่าคนที่ขอแปรญัตติมาตรา ๑๗ ๑๗ ออกใช้ใหม่ เพราะ

นายแพทย์ โชตินุชิต (ชนบุรี) : สำหรับมาตรา ๕ ซึ่งขยาย
ความมาตรา ๔ ท่อน ๑ มุ่งตั้งยักยอก ระนาธิการไปเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไว้ที่ข้างเกาะ เคียงให้มัน
เสร็จแล้วผมจะให้ถาม เพราะเขามีแปดญาติ ให้ว่าเสียก่อนเถอะ ไม่
อย่างนั้นจะ संबัดกันไป คนที่เรามาแปดญาติ นี้ ให้ใจว่ากันเสียก่อนเถอะ
แต่เมื่อคุณจะตั้งยักยอกไว้ด้วยกันอีกก็ ให้มันไปก่อนเถอะ ไม่
อย่างนั้นจะ संबัดกันใหญ่ท่าน

นายแพทย์ โชตินุชิต (ชนบุรี) : ผมคิดว่าผู้แปดญาติไม่มี
จะเอาตามทกกรรมการเขาแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี ๆ มีหลายคน สนับสนุน
มาตรา ๕ หรือ สำหรับมาตรา ๔ มาตรา ๕ ท่อน ๑ ของคุณ ขวัญ ๑ แปด
ญาติก็ขอทั้งหมด เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาเสียก่อน เมื่อตัดสินแต่
ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรตัดสินแต่ทั้งหมดด้วยก็ ไม่ต้องพูดอะไรกันอีก

นายอวรี ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : มาตรา ๕ ท่อน ๑
เท่าที่ข้าพเจ้าได้เรียนขอแปดญาติคือขอหมด เพราะได้พิจารณาตลอด
มันไม่ตรงกับหลักการ คือหลักการเราเพียงขอใดนด สำหรับจุดไหนให้
ตามเป็นกรรมแต่ ๓ ได้รับความเป็นกรรมให้ ได้รับความเป็นกรรมจน
๕ ในมาตรา ๕ ท่อน ๑ เราจะได้ชานาจะคณะกรรมการไปรับได้บอก
คง ๆ ออกมาอีก ซึ่งความจริงน่าจะปล่อยให้บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของโดย
กรรมซึ่งได้รับเงินใดนดจากรัฐบาล ไปเดอเนนผู้ซึ่งรับของจากบุคคล
คดีอาญา นอกเหนือกรณีได้ จึงจะไม่เห็นควรที่จะตั้งตรงเขาได้ ได้
เป็นของที่เห็นว่าเป็นการกระทำผิดขอเหลือไปจากหลักการ ขวัญเจ้า
มีความเห็นอย่าง

บทบาทของสงฆ์ การนำธรรม การนำการขอพระทาน
 มาจาก มาตรา ๕๗ ซึ่งมีบัญญัติว่าของนาคออกเด็กโอรส คือเมื่อ
 คณะกรรมการออกโอรสออกแล้วกรรมการมีอำนาจที่จะให้ผู้ที่
 ขันตรงได้เข้าไปอยู่ได้ ทว่าตามหลักกฎหมายที่กล่าวมาแต่ก่อนให้
 พงษ์ฐานบทกได้ โอรสจากบ้านพระไม่จริง เพราะอาจจะเป็นได้ว่าคนที่
 ได้ โอรสออกแล้วออกเด็กไปนั้นได้ใช้วิธีที่ผิดบางอย่างทำให้ราษฎรซึ่งเป็น
 เจ้าของก่อนแท้จริงออกเด็กแต่เขาอยู่ได้ เพราะฉะนั้นให้พระเว้าจะ
 ไปฟ้องทำนุกรรมพระสงฆ์ไม่ได้ แต่จะหาว่าพระอยู่มาในขณะนั้นก็เป็น
 ลอนที่เจในขณะ แต่ทว่าเมื่อโอรสออกแล้วแล้วเข้าอยู่ ความ
 ที่โอรสออก จะออกหรือว่าไม่ออกก็ตาม คงมีนัย เป็นของ คณะ หลัง
 คณะกรรมการจึงเห็นชอบ ๗ โอรสออกโอรสโอรสแล้ว แล้ววิชา
 เมื่อได้ขอสักโอรสไม่ออกแล้ว โอรสไปนั้น ให้ได้ ภาณุบุตร ๓ ขัดทำทาน
 ขบไสเชิง ๓ ขนุนเหล่านอกไม่บัญญัติจะลงนามออกก็ได้ และโดย
 เหตุนี้พอที่จะให้ ลงชื่อออกแล้วมาแต่ได้แล้วคือออกพระไว้ มีบัญญัติ
 ฉบับนี้ ๓ ปีเมื่อสักครั้ง ให้ลงชื่อของคณะกรรมการเป็นลง ๓ ปีซึ่งขอ
 พระทานจากโอรสมาจะขอให้ได้ ให้ โอรสที่ลงชื่อไปก็ได้ให้คนที่ได้
 ขุนกัเพราะเหตุว่าโอรสออกแล้วไม่จริง จะไม่จริงหรือขืนก็ทางเพ่ง
 ทรงเพ่งเท่ากับว่าไม่ ได้จะอะไร รัฐบาลโดยได้ ในหนึ่งออกจำ
 เขาก็ไปฟ้องของคณะสงฆ์ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 มาแต่ ๓ เพราะฉะนั้นพระสงฆ์จะขอความกรุณาจากท่านผู้มีอำนาจขอ
 ให้เห็นความผิดของเจ้าราชบุตรแล้ว ให้โอรสแก่ราษฎรก็ได้ ก็ขอให้มี
 ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 มกัรัชชประทานกล่าวถึง ขอสงวนไว้ว่ามีรัชชกิจจริง บางอย่างซึ่งสงวน

ว่าได้มีการมอบบังคับให้ผู้ปกครองได้ โฉนดออกไป ชะไรไปต่าง
ให้แต่ กระดาษคือโฉนดเขาไปแต่เราไม่จัดการ ตกต้องให้เขาไป
จับได้เขาเอง เรื่องจะไม่เรียบร้อย เรื่องที่จัดการด้วยวิธีการของ
ที่ดิน โฉนดการพิพาทขึ้นมาเรื่อยๆ มีการยิงกันตามมีอะไรต่างๆ
กระทรวงเห็นว่าสมควรจึงจะส่งเขาไป.....

นายสนั่น สายสว่าง (นครปฐม) : กราบขอรับ
กรม อนุมัติครับ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ผมขอรับแจ้งแก่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เท่าไรครับ คือคุณนาย

นายอารีย์ ดันดีเวชกุล (นครราชสีมา) : คุณดำเนิน
ว่าไม่ครบของที่ประชุม ครับแสดงหรือยัง ประเด็นจะเป็นไหม
(มีมติว่าต้องรับเข้ามาในที่ประชุมครบองค์ประชุมแล้ว)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญได้คุณอารีย์ ๑ ความ

นายอารีย์ ดันดีเวชกุล (นครราชสีมา) : เท่าที่คณะ

เราได้อภิปรายเมื่อครั้ง ข้าพเจ้ายังไม่เป็นด้วย คณะกรรมการ

ว่าด้วยมติที่พอมาเชิญบังคับให้ไม่ตกลงอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็

รัฐมนตรีว่าว่าการกระทรวงมหาดไทยคืออธิบดีกรมตำรวจ ท่านบอก

ท่านอยู่ทราบได้ความยุติธรรมนั้นแก่ประชาชนทราบแน่ แต่อย่าง

คณะกรรมการบอกกล่าวตงไปต่ออีกหลายครั้ง ๆ เท่าที่มีข้อพิพาท

เกิดขึ้นก่อนสมัยท่านอธิบดีนั้น มาคราวตาแห่งต่างหอกตะ นั้นหลังแล้ว

นทาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอว่าไม่มอทชพดใด ๆ มากระทำได้หรือ

เพราะว่าท่านอธิบดีท่านอยู่ ท่านยืนยันต่อพระที่นั่งที่ประชุมสภา

ทราบกันอยู่ทุกคน ถึงการฟ้องร้อง ข้าพเจ้าเองก็เห็นสมควร

ถอดออกมากฎหมายแพ่งซึ่งได้ร่างกันตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๘ ถ้าหาก
 ท่านไม่เต็ม "ขาด" ดังข้างเคียง ก็ยากที่จะไปหาพรรคพวก
 เพราะอาจอ้างของคณะกรรมกรมีแต่ขาดลงในระยะ ๒๐ วัน
 คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น แต่เมื่อท่านการเมืองของพรรคการเมืองจะถือไม่
 ของ เมื่อเห็นข้อขัดแย้งพอสมควรอย่างเช่น เช่นอย่างผู้แทน
 โดยยกตัวอย่างมา คือเขาอาจจะทักทายอย่างเดิมจนกระทั่ง เรียกผู้
 เต็มมาขยทเดียว อย่างถนัดตั้งเป็นต้นหรือการปลุกยาเป็นต้น เมื่อ
 ตมทุกเหตุอันมีระงับการเหตุแต่ไม่ได้ทำกันไว้ตลอดมา แต่กฎหมาย
 ท่านเต็ม "ขาด" ได้ ก็ทำไม่ท่านจะเต็มพรรคพวกของตนซึ่งเก็บเก็บ
 มีกำหนดอยู่แล้วจริงไม่ได้ ก็ท่านซึ่งมาบอกกล่าวแก่ปลุกคนมะม่วง
 ต้นมะม่วงไม่ใช่พืชล้มลุกความอดอาหารสัตว์รวมเป็นพืชยืนต้น พรรคพวก
 ซึ่งเก็บได้ตลอดปี เราไม่ใช่ว่าเก็บได้เมื่อระงับเวลา ต้นมะม่วงไม่
 อด มันล้มประดังและแตกเหตตามเกาะได้เมื่อระงับเวลา เมื่อถึงฤดูที่
 เป็นหัวแรกเก็บ เมื่อเก็บแล้วจะกระยงทำให้เขาขอลงไป มันเป็นข้อ
 ชาติให้ราษฎรเห็นว่าการ เวลานั้นปลุกยาคนหนึ่งมา ขนมะม่วงตั้ง
 ทำไม่ให้เห็นว่ามีสัตว์ที่คนปลุกถนัดตั้ง หรือถนัดสั่งไม่ใช่ทรัพย์สิน
 ของราษฎรหรือท่านจะเห็นว่าชาวญวนที่ถูกไล่จากจากจังหวัดอุดร โอตา
 เขาจะไม่แยกมันเขายังเก็บไป แล้วทางผู้ว่าราชการจังหวัดยังอนุญาตให้
 เขาเก็บเถิดได้ ไม่ใช่แต่ที่ว่า จะมอบเมืองลงกรรมกรอีกกว่าได้เต็ม
 คำว่า "ขาด" ลงไปมันจึงแปลเจตนาที่จะช่วย เมื่อช่วยเขาต้องช่วย
 เขาให้ตัดตัด พืชล้มลุก บางชนิดที่ เก็บเก็บฤดู ระงับเวลา เวลานั้นจะให้เขา
 ปล่อยให้เขาเก็บด้วย

นายสี อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : กระผมขอ
 มติกรรมการที่ได้อัดคำเป็นทองแต่เดิมคำว่า "ข้าว" ลงไป
 ภาเพื่อให้ได้ผลเหมือนกับคำว่า "ข้าว" กระผมอยากจะขอเรียน
 ราชการซึ่งมี ๓-๔ ท่านซึ่งมีความรู้ในทางเกษตรอย่างดี ก็ขอให้
 คำว่า "ขมิ้น" ลงไป "ขมิ้น" เป็นพืชล้มลุกเช่นเดียวกับ
 ข้าว เพราะในท้องที่บางแห่งที่ปลูกข้าว เช่นจังหวัดกาญจนบุรี
 สมุทรสาคร ทางภาคให้ปลูกข้าว ปลูกมัน ปลูกข้าวโพด
 ปลูกอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ถ้าเราเติมคำว่า "ขมิ้น" ลงไปแล้ว
 ก็มีความหมายคลุมมาถึงข้าวด้วย เพราะฉะนั้นขอให้ได้ผลแก่
 ประชาชนมาก ๆ ตามเจตนาของทางกรรมการ ใครขอให้เปลี่ยนจาก
 คำว่า "ข้าว" ว่าเป็นขมิ้นอย่างหนึ่ง แล้ว "ขมิ้น" ก็
 หมายถึงพืชล้มลุก เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง เป็นพืชประจำปี หมายความว่า
 ขมิ้นมีความหมายให้เดิมอย่างไหน ๆ ท่านก็มีความเมตตาปรานีต่อ
 ประชาชนแต่มีความห่วงใยแก่ของราชการ ๓ ท่านที่
 พงอัยคงไม่ขัดข้อง

นายทองสุข พงพ (อุบลราชธานี) : การที่คณะกรรมการ
 ได้เติมแต่ "ข้าว" อย่างเดียวก็เห็นสมควรถ้าจะให้คณะกรรมการ
 เติมพืชอย่างอื่น อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงศรัทธาหรือผู้แทนมานั้น
 ที่ไม่ได้ ที่ทำไม่ได้เนื่องจากว่าท่านมีจุดเดิมจุดเกตุเคยเท่านั้น แต่
 ว่าถ้าพืชล้มลุกอย่างอื่นเช่นท่านบอกว่าปลูกพริก ปลูกแตงปลูกขมิ้น ปลูก
 มันแล้วปลูกอีก ปลูกไม้เนื้อแข็งสัก หนึ่งจะทำอย่างไรท่านประธาน
 คงจะไม่ออกจากร่างงี้สัก เรื่องมันเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าการทำข้าว
 ที่ใส่ขมิ้นของท่านนี้ไม่ใช่ทำ ๒ หน ๓ หนได้ ดูท่านมานั้นท่านเอง

เสด็จพจนนเวทขอแสดงหรือขงทจรศตมไปถึง แต่เท่าที่ได้อจารณาแ
 มนไปไม่ถึง ถ้าไปบัญญัติด้วยแต่เริ่มนักศตมกันไว้เพราะความเจริญ
 การเพราะปลูกไม้รัฐจาอะไรมันจะคบศกกับวาไป แต่จาอะไรมันปลูก
 กันจริง ๆ ถ้าอย่างนี้จะขอตรองจริง ๆ ขอให้อคิดถึงว่าคงไม่เกิน ๑๐
 มนกันเวตาอยู่แล้ว ต่อมากันนุอให้ถึงเกณฑ์กัน นักไม้โตกำหนด
 ะไร ขอให้อคิดถึงพหุกรรมมาธิการนุออยากุติมทุกอย่างแต่จาเมื่อ
 ด้แล้วจาเต็มไปมันจะยังถึงได้เต็มแค่นั้น เพราะฉะนั้นขอขยพินดาถ้าไม่
 ักตุตถ์จนทกรรมมาธิการเต็มนุออกเสีย

หลวงปรีวรตวรวิจิตร (สกลนคร) : ในมาศรานเมอกรรม
 ธิการได้แกแต่ศตมกได้รู้ศกมาตงแต่เริ่มแรกแต่ได้ ในตมาแต่จาศต
 จะได้เต็มพหุตมตงไปด้วย แต่ในเรอพงพหุตมตงนเข้าใจจาในศัพท ใน
 ประมอตกฎหมายแพ่งเรอในศัพทอยู่แต่จ่า เข้าใจจาจะเรอถาาญญ
 พหุ เข้าใจจาอย่างนั้น ตัญญมณ ศกจาตมศัพทกฎหมายททอๆ ไป
 กัน แบ่งพหุเป็น ๒ อย่างคือพหุขมคณนทงกับพหุตมตงนทง ใน
 เรอพงพหุตมตงนในกฎหมายททอๆ ไปเรอถางททอใน การทจระบงคัมพ
 เรอมาจะให้อีกจ่าจะเก็บเกยอได้เสียก่อน นเป็นททททไป มอญแอ
 ทงน เพราะจาพหุตมตงนนะเป็นพหุทจระบงเรอทจระบงทททททททท
 ได้ กรรมศกตจาทนกรรมมาธิการจะได้พจารณ เทอถุยศาทจมาเรอ
 ขยายให้อถงจขมแทน ขาอภเป็นเพราะปลูกทจัญญมณ หรือจาพหุตม
 ตงตง แต่จส่วนทจจัญญพหุหรือจจัญญมณกแต่ในศัพท ขอโทษ
 เกิดจาไม่ได้ในขณะน ก็ถนศัพททจาทพหุตมตงนนะเป็นศัพทกฎหมาย
 แต่จยังไรก็ตามถากรรมมาธิการจะได้พจารณาถุยศาทททาน กรรมศก
 อ่าเรอจะได้ประโยชน์เพิ่มจนตาม ความมุ่งหมาย และ เป็นประโยชน์แก่

ฟ้าชนทวยไข- เพราะอย่างที่ว่ามาแต่อย่างประสาชของเรานี้ไม่ใช่แค่
 เข้าอย่างเดียว นกอย่างหนึ่ง แล้วยกอย่างหนึ่งกฎหมายเราให้เดา
 เกยอนม เพราะอ้างถึงแทนนมเดาแน่นอน คันทจริงถูกต้องของพืช
 สักหมนมอยู่เหมือนกัน เป็นข้อเท็จจริงที่เราจะพิสูจน์ เราเพียงแต่ว่า
 พิจารณาแค่เพียงว่าให้โอกาสเขาให้เมื่อเสร็จจุดกฏฉบับเดิม ซึ่งแต่
 ฟ้าเราจะใช้ก็คล้ายๆกัน มันมีทางที่จะเก็บเกี่ยวได้ ตามท
 รมานีการทำงานหนึ่ง บอกว่า อาจจะมีกำหนด เวลาไม่ได้เห็น กรรม เห็นว่า
 กำหนดได้ เพราะถ้าพืชแต่ละอย่าง ๆ นั้นก็ย่อมมีระยะเวลา เช่นอย่าง
 รุกกิงแมงจะปลูกในขณะหนึ่งแต่ถ้าจะเก็บเกี่ยวเมื่อมันเสร็จจุดกฏ
 ของมันก็จะทำได้ กรรมเห็นด้วยอย่างนั้น เป็นข้อเท็จจริง คือพืชแต่
 ะอย่างก็ย่อมจะมีกำหนดเวลา เพราะฉะนั้นกรรมจะได้ขอให้กรรมมา
 ำไว้ได้กรรมพิจารณาว่าเราจะเปลี่ยนแปลงให้สัมพันธ์กับความมุ่งหมายของ
 ำได้อย่างไร โดยที่ ใช้คล้ายๆกันให้เหมาะสม กรรมคิดว่าเราไม่ทาง
 ำจะทำได้ซึ่งในขณะกรรมพิจารณาการพิจารณากฎหมายชั้นต้นคือกฏ
 ำยคล้าย ๆ เป็นต้น กรรมคิดว่าจะให้ท่านพิจารณาและชี้แจง
 นายพันธ์ อินทวงศ์ กรรมพิจารณา : คณะกรรมมาธิการ
 ได้พิจารณาแล้วขอทบทวนแต่ถ้า คณะกรรมมาธิการก็อนุมัติแล้ว
 ำคือบัญญัติประกาศได้นั้น ก็ให้พิจารณาถึงพืชคนเหมือนกัน เช่นว่าถั่ว
 ำคือตามนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนมันมีประหลาดหรืออะไรหลายอย่าง
 ำซึ่งจะใช้คำว่าพืชอะไรก็ตามหรือบัญญัติหรืออะไรก็ตาม ในที่สุดมัน
 ำไม่ผลักก็จะให้สายตัวลงไปได้เพราะเป็นกรรมตามกฏเห็นกัน ในที่สุด

เรากลัวได้ชกตามรถถังประมอตเถอะ กะชาขาว เมอเบบเซนนแดง
 กรรมมาธิการจะตั้งคณบดีขุนนางหรือ จะเขียนแหม่มประกรได้ก็
 ได้พอยามจะคิดถึงประโยชน์ของประชาชาติ จึงได้เต็มลงไป
 ว่างคณบดีของคณ หรือ ความคิดความเห็นบาง กานหม ซยงก จะให้
 อย่างนั้นชยาก็ให้เป็นอย่างนี้ คณะกรรมการก็เสียใจที่เราไม่
 โยกลงไปร่วมความคิดความเห็นในคณะกรรมการ คือว่าไม่ได้
 ญัตติขณบดี แต่ถาเราจะมีกจาพระเหตุกรรมมาธิการเต็ม เขาจะ
 หมายมั่นขยอกแฉกแฉกมถงตองขงขยงน คณะกรรมการ
 ข้างแฉกแฉกชยวาทาไม่เอาชารแฉกตไป ขยอกจางนเขามจ
 มนยง แฉกจเรตมวชยงนขยงน ขยอกจกคตความนคพคกนทงเท
 คตกไม่จน จึงขยอนขน คามน เพราะฉะนั้นจะขอให้กรรมมาธิการ
 พิจารณามอตุณเต็มชายนนชายน ชนมวนน คณะกรรมการก็คตขม
 ภารด้านมากมา เพราะได้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบเต็ม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าได้ขลิปรายกันมาแล้ว
 แฉกจะขยให้ทประมุขอินจกยงน คตจวเว องนเบบเรชกรรมมาธิการค
 เขยงขยหมขย เพราะฉะนั้นขอให้ทประมุข อินจกยงนจะเอาหรือไม
 วมเต็มมวน มทานน

นายทองสับ สุภะมารค (ประจวนคธิชนธิ) : เวชงคะเต็ม
 พชอน ๆ ตงหรือไมนชวพเจ้าไม่ดูคางใจนค เพราะชวพรราชนญญค
 จะใช้แค่แฉกมถงพค บางบชชงคตนาโดยนค กมชวหรือจะใช้คตอก
 ทยางไรก้แฉกแต่ แต่คตคางชวเจ้าชองใจ คยไมคชนทายท ใช้คตค

คงครองที่ดินนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จการเกี่ยวเก็บ” อันที่จริงท่าน
 ว่าท่านเขาตามกฎหมายประมวลแพ่ง มาตรา ๗๕๐ นั้นเข้าใจว่าใน
 คำว่า “เก็บเกี่ยว” เพราะว่าตามปกตินกรมกั ใช้คำว่า “เก็บ
 ” หรือคชสัมฤทธิ์พุกกนก ใช้คำว่า “เก็บเกี่ยว” ทอภิงไรราย
 หนักเก็บเกี่ยว การเก็บนหมนเก็บชาวดอย ทางภาคใต้ เกษวนน
 กวาง ไม่ใช่หมายความว่าเกี่ยวแล้วมาเก็บ นี่สาระสำคัญมันอยู่ที่
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอรับรอง กรมการกร ว่าใช้ ให้ตรงตาม ที่เขาพูดหรือ
 ทานกรมนี้จะแก้ไขได้หรือไม่

นายเทพ โชตินนิต (ศรีษะเกษ) : ก็อยากจะให้มันเสร็จ
 มือนอกนี้ แต่อาจจะขอแรงให้ฟังสักหน่อยว่า ถ้าหากว่าทางกรมมา
 ยืนยันที่จะไม่ยอมเติมพรอกลงไป ตามที่กรมการแก้ไข คือ
 ธรรมดาแล้วกรณี กระผมมีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องใส่ไปเลย ปัญหา
 ปลูกเก็บของชาวดอยที่เขาได้เพาะหว่านลงไปของเจ้าของที่ดินที่เขาได้
 อยู่เดิม แม้ถึงจะผิดกฎหมายแต่เดิม เมื่อก่อนที่เขาจะลงมือ
 ปลูกไปก็ตาม โดยวิธีปฏิบัติของศาลนั้นเขาก็ให้ โอกาสระยะเวลา
 ที่หว่านพืชลงไปนั้น โดยเฉพาะชาวนา เขาเพาะชาวนา เขาเพาะ
 ปลูกอย่างเดียวกัน เขาก็ให้ โอกาสแก่เจ้าของชาวดอยที่หว่าน
 พืชลงไปนั้นได้เกี่ยวเก็บแต่ก่อนแล้ว จึงจะขอพื้นที่หรือว่ามอบหมายที่
 ให้นั้นให้เหมือนกัน นวัตกรรมปฏิบัติในโรงศาลก็เป็นอยู่อย่างนั้นเสมอไป แม้
 ไม่เขียนเช่นนั้นก็ต้องเป็นคดีด้วยกรณีเหมือนกันหมด ฉะนั้นก็เมื่อถ้า

หากจำพรรษาการไม่ยอมที่จะแกว่งขาเป็นพวชนไปแล้ว
 เห็นว่าไม่จำต้องเดินไปเลย ผลที่ได้รบก็เหมือนอย่างทกรรมมาติกา
 การแต่เหมือนอย่างที่เราทั้งหลายของกรรมตนเอง คือว่าขาดแต่
 ลงไม่เดินแม้ ถึงกรรมสิทธิ์ของที่ดินนั้นจะตกเป็นของผู้อื่น แต่
 กรรมสิทธิ์ในสวนนั้นยังแสดงซึ่งให้เขาจนยังคงคาถา ยงวงจกการเขา
 นเช่นขอปฏิญัตในโรงศาล ท่านผู้มรดกการยุติกรรมกร โคร
 ทงบ้านทงเมือง ซึ่งมาทางโรงศาลมาแต่ ธรรมดาไม่เขียนใดไป
 เทาคน กรรมนั้นถ้าไม่ต้องเขียนคักว่า ถ้าไม่เต็มพวลงไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะกรรมกรรมจะขอ
 ประชุมจึงดูว่าถ้ารับในมาตรา ๘ ของในวรรคต้นที่คณะกรรมมาติ
 เต็มมาขึ้น ที่ประชุมเห็นควรจะให้คงไว้หรือว่าจะเอาออก ท่านผู้ใด
 สมควรจะให้คงไว้ตามที่กรรมมาติการแก้ไขมานี้ ขอไปคุยกันก่อน

นายชาลยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : คือประเด็นที่
 เพทาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนั่งก่อน

นายชาลยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ออกแดงครบ
 สมมติให้พอ คือจะให้เต็มคำหรือพออย่างอื่นไป เป็นประเด็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ กรรมมาติการเขายืน
 แล้วเขาบอกว่าเขาไม่เต็มถนของกรรมมาติการเขา ก็ขอออกตรง ยังใช้
 แต่ ท่านผู้ใดเห็นควรจะให้คงไว้ตามที่กรรมมาติการที่แก้ไขมาไป
 ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบด้วยหรือไม่
พรรคพวกที่มาทำการแก้ไขได้นั้นเอง ถ้าไม่มีอะไรก็จะได้ผ่านไป
เมื่อวันที่ ๓ มีขงคุณประเสริฐฯ ขอแปรญัตติแก้ไขในชั้นท้าย ตั้งแต่
ที่ “ คณะกรรมการจะรอดอน ” นั้น จนถึง “ ก็ได้ ” คือว่า
มีการรอดอนไม่ได้

นายประสิทธิ์ ชุพันธ์ (กำแพงเพชร) : ขอรทกระหม่อมขอ
นางของกรรมการออกซึ่งกฎหมายฉบับกำหนดไว้ ให้มีน ประการ
กัญที่ส่งสำนักงานคงจะได้ รับรองกัน แต่ขอการ ที่ส่งมานได้ รับ หักการรับ
การแห่งร่าง กฎหมายเงิน เจตนา ของกฎหมายก็เพียงเพื่อ ที่จะดำรง
มิใช่โดยเหตุ การที่ ให้ โฉมคัตินแก่บุคคลไปในกรณีที่ยุติได้มานับ
มาโดยไม่ได้จัดเท่านั้น แต่กฎหมายฉบับเรากลับกำหนดหรือให้
คณะกรรมการอย่างกว้างขวางให้มีอำนาจกระทำกร ให้อำนาจ
กรรมการถึงขนาดที่จะ ปิดกั้นการรอดอน ซึ่งผิด ขว้างของ ผู้ซึ่งคณะ
กรรมการเข้ขอรับ เห็นว่า ได้ รับสิทธิหรือกรรม สิทธิ ในทันที มาโดยมีอาช
ประเพณีการรอดอนให้ถึงแก่กรรมการ ไปเช่นที่กรรม เช่นอันเป็น
การกำหนดหรือกรรมที่แก้ไข เช่น ขัดข้อง ของ กฎหมาย ซึ่งสามารถได้รับของ
อันได้ โดยแต่ที่กรรมจึงได้ขอต่อส.ร.หรือกรรมการอื่น ขอต่ออำนาจ
ให้ดำเนินการไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดูอย่างนั้นถึงสมควรแก้ไขแล้ว
ดำเนินการต่อไป เนื่องจากความเร่งด่วนคงต้องดำเนินการมีสัมมาประ
ทศน์ ทำเรื่องประชุมในวันศุกร์ ถึงสารและฉบับจันทร์ ประชุมต่อไป
เรื่องประชุมสภา ๗.๐๐ น. ขอเลิกประชุม

๑๒๐๔

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

มานิต อุตติเสน	เด็ก จารุณี	ผู้ตรวจ
วิจิตรสุรการ	โสมเดชา ตัณฑการ	"
ประชาศรัย	โชค ศุภคาวาน	"
สุขุม	อุดม พตอยสังวาศย์	"
ทองพูน ทิมถิม	สุพงษ์ ศิริพนเกียรติ	"
ดำรงรัฐวิภาค	ธนู มณเฑียรศร	"
ท. ไชยงยศ	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	"
พ.ท. ชวาม เมนะคงคา	เผยน ช้อยรัมย์	"
ร.ท. อุต นิตยสุทธี	ฉันทนา ชานูบัตม	"
	สุรินทร์ ตัณฑการ	

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ นันทะรัตน

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ มีถนโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ลงนาม) ประจวบปัจฉิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร